XXIV. évfolyam, 25. szám
Ára: 1,80 Ft
1968. június 20.

Ludas Matyi

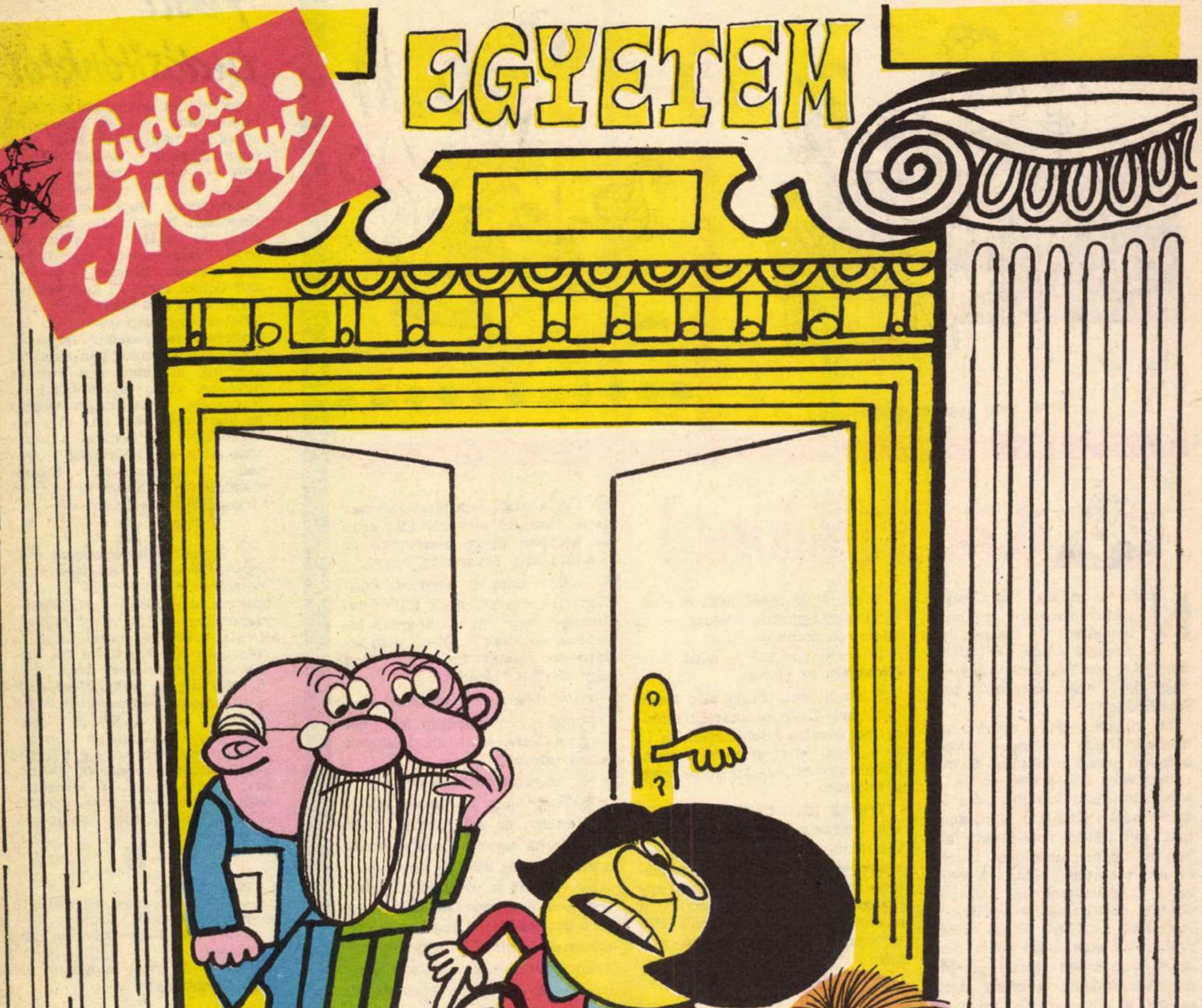

Fülöp György rajza

— Nekem ne mondják, hogy ezt a pótszéket még nem lehet betenni…

(Revünk a 8—9. oldalon)

VÉSZBÍRÓSÁG

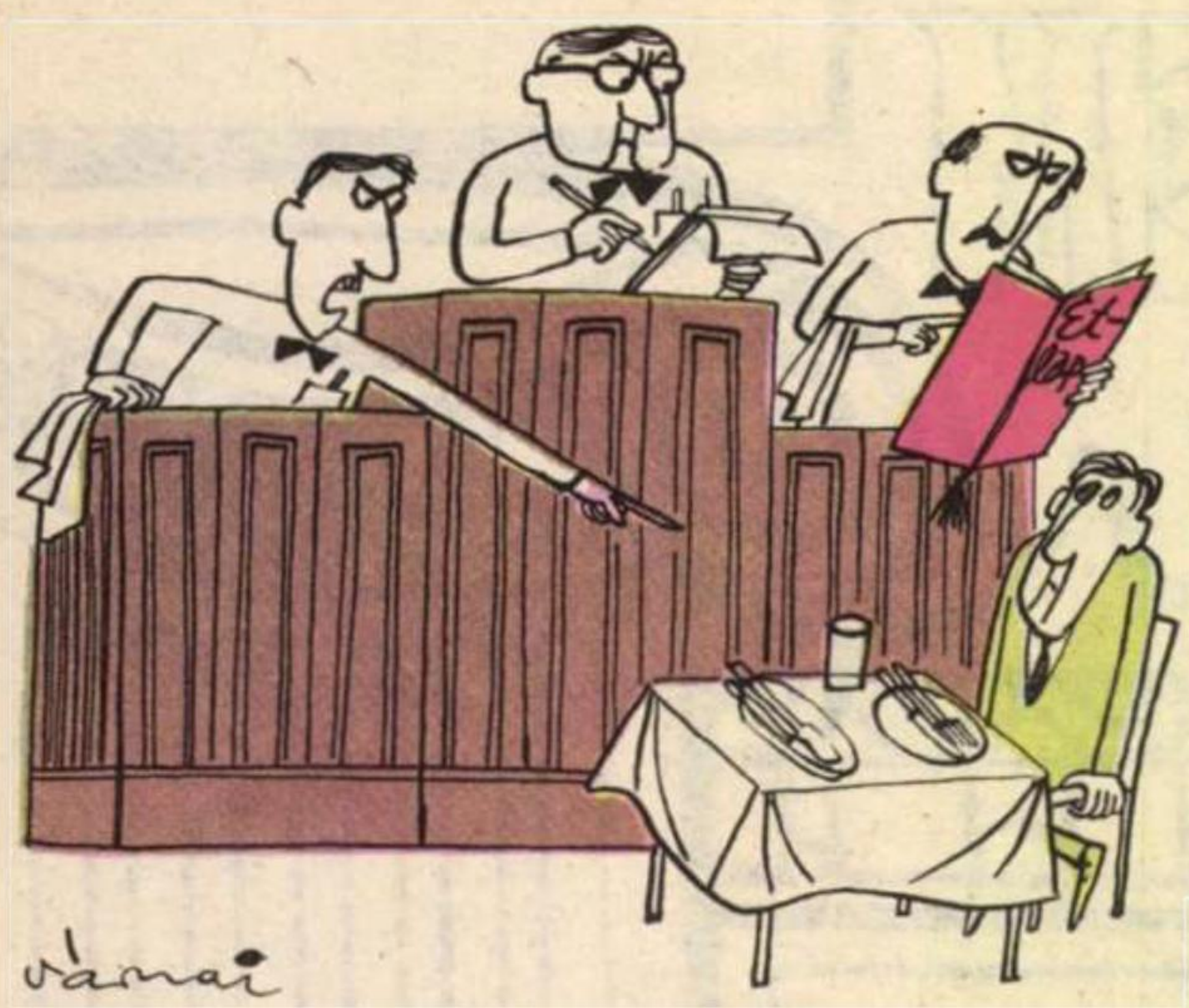

– Biztos, hogy nem volt saláta?!...

KOLLEKTÍVA

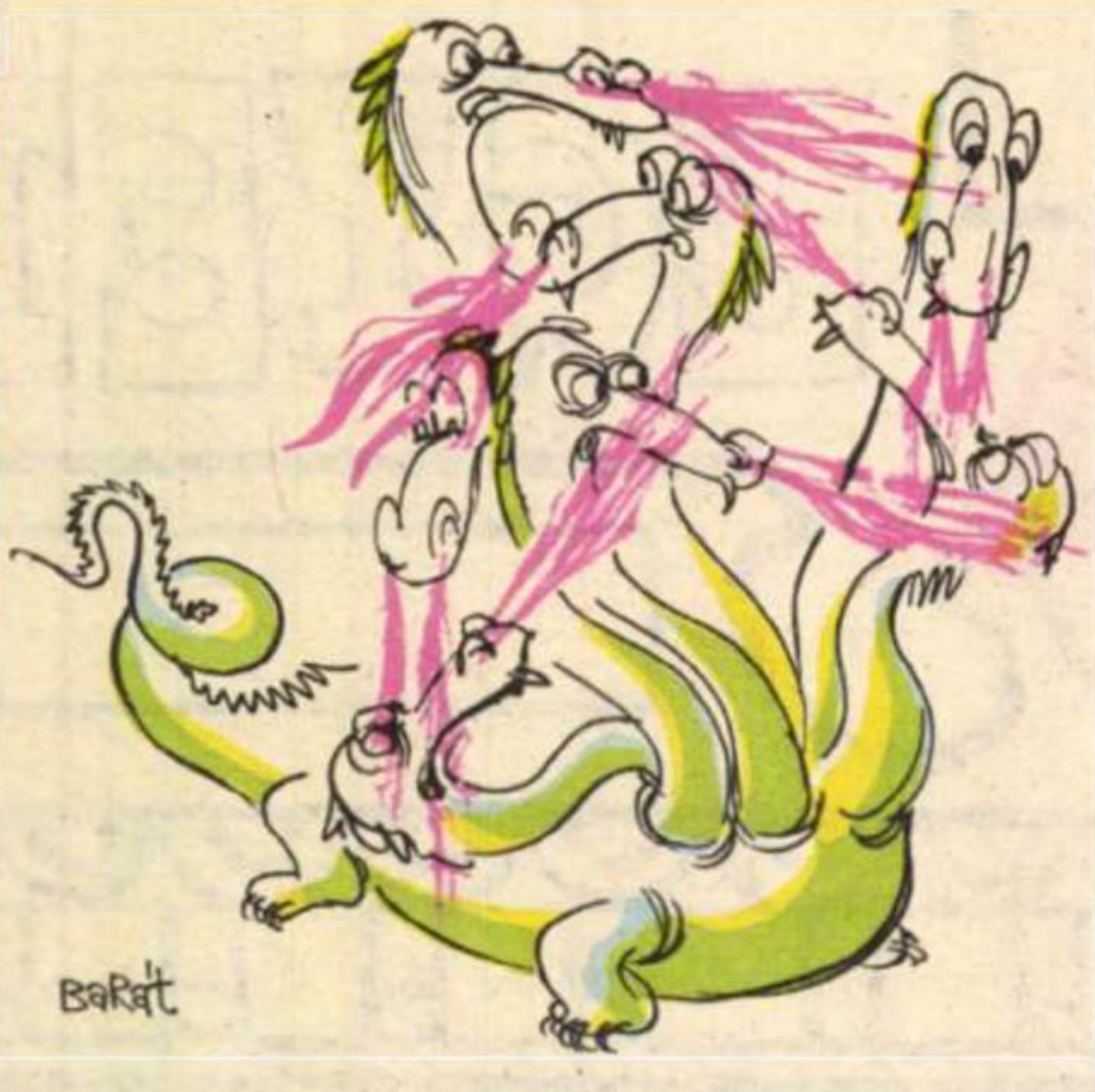

önök is felelősek!

Nem is tudom, hány olyan cikket olvastam az elmúlt hetekben (rengeteget), amelyik úgy végződött, hogy mi is felelősek vagyunk, vagy úgy, hogy érezzünk több felelősséget!

Én minden egyes alkalommal megrendültem, amikor e cikkek befejező sorait olvastam, és magamra véve a felelősség terhét — sosem akartam kibújni alóla —, számvetést csináltam önmagammal: mit tettem ebben vagy abban az ügyben, mit nem tettem, és mit tehettem volna. Minden egyes alkalommal így történt, amikor az újságok felvetették a felelősség kérdését, de az utóbbi időben, az isten tudja miért, nem érzek magamban semmi érzelmi megrázkódtatást. Kezdem megszokni a „mindnyájan felelősek vagyunk!” végződésű cikkeket.

S hogy idáig eljutottam — és talán mások is —, azért önök is felelősek. Illetve mi. Mi is felelősek vagyunk azért, hogy az újságokban ilyen sztereotíp végződésű cikkeket olvashatunk.

Több felelősséget, kedves olvasó! Érezzenek több felelősséget az újságírók munkája iránt!

Mit tehetnék én? — kérdi most bizonyára az olvasó.

Sok mindent. Talán még annál is többet. Csak ne akarják lerázni magukról a felelősséget. Én is, te is, ő is, mi is, ti is, ők is felelősek vagyunk egy kicsit, ha meggondoljuk.

Tegyük fel, véletlenül valamelyik szerkesztőségben sétálunk és véletlenül látunk egy újságíró-gyereket gépelni. (Nincs meghatóbb látvány, mint amikor egy újságíró a tíz kicsi ujjával veri a gépet.) Nos, megkérdezték tőle egyszer is, ha véletlenül arra jártak:

— Mit gépelsz, kisfiam?

Ugye nem?

Pedig az újságírók a mi gyerekeink. Az állam sok gondot fordít a fejlődésükre, de a társadalom, vagyis önök, sokat tehetnének értük. Tegyük fel, hogy az olvasó egy házban lakik egy újságíróval, és naponta látja őt. És ha találkoztak, belenézett egyszer is az újságíró szemébe (óh, azok az ártatlan újságíró-szemek!) és mondta neki egyszer is, hogy:

— Édes fiam, ne írjad oda minden cikk végére, hogy több felelősséget, hogy mi mindnyájan felelősek vagyunk ... Miért nem találsz ki valami mást?... Törd egy kicsit a buksidat!...

Ugye még sosem kérdezték?

Pedig mi mindnyájan felelősek vagyunk érte, értük: az újságírók a ma zálogai.

Ne legyünk közönyösek!

Tudom, hogy az olvasó elfoglalt ember és sok gondja, baja van, de ha egyszer szakítana magának egy kis időt, és türelmesen elbeszélgetne az újságíróval, talán meg tudná magyarázni neki, hogy ez a befejezés már kezd egy kicsit unalmas lenni. De legyünk nagyon tapintatosak, mert az újságíró-gyerekek nagyon érzékenyek.

Több felelősséget, kedves olvasó!

Érezzünk több felelősséget!

Mi mindnyájan felelősek vagyunk értük!

Önök is!

Mikes György

Pesti tudósítónktól

Szeretettel üdvözlöm a Szikra Lapnyomda kézi- és gépszedőit abból az alkalomból, hogy magyar újságban — az Esti Hírlapban — végre helyesen jelent meg a franciák egykori császárának neve: Napoleon és nem Napóleon, hosszú óval. Nem tudom, ki találta ki a hosszú „ó”-t, valószínűleg egy Bourbon-ügynök, aki ezzel is igyekezett borsot törni „a korzikai bitorló” orra alá. Másképpen nem lehetne megmagyarázni egy latinbetűs tulajdonnév átírását. Ha már mindenképpen ékezetet akarunk alkalmazni a császár nevében, akkor legalább írjunk Napoléont. Ilyen nagyravágyás azonban már nem tölti el a világhódítót, megelégszik a nemzetközileg is általánosan használt „Napoleon”-nal. Ennyit megérdemel tőlünk a kitűnő történelmi személyiség.

◆

A táncdal-hangversenyek már régen kinőttek a különféle zenetermekből, már-már a Kisstadion méreteit is szétfeszítik, elsősorban persze a külföldiek. Louis Armstrong annak idején a Népstadiont népesítette be, pedig ez a nagyméretű aréna legföljebb olyan nagy jelentőségű sportesemény számára bizonyul szűknek, mint a SZÚR. Ajánlom, hogy legközelebb a mexikói Hacienda-együttes a Vérmezőn mutassa be műsorát. De télen se pihenjünk, s javaslom, hogy a táncdal-fesztivál győzteseit a Duna jegén válasszuk meg.

◆

Ilyen is van.

— Halló, képzeld, mi történt! Szóval, megyek a körúton...

— Jó, majd személyesen elmondod!

— Inkább most mondom el. Ez telefontéma!

◆

Nagy verekedés volt a Csigolya-italboltban. Nyolc fogat ütöttek ki, öt fül beszakadt. További részletek a kivonult mentők jelentéséből: négy kartörés, három bokaficam, két betört orr és tizenhat zúzott seb.

A közölt adatok tájékoztató jellegűek.

f. l.

KÉSZÜL A SZIVÁRVÁNY

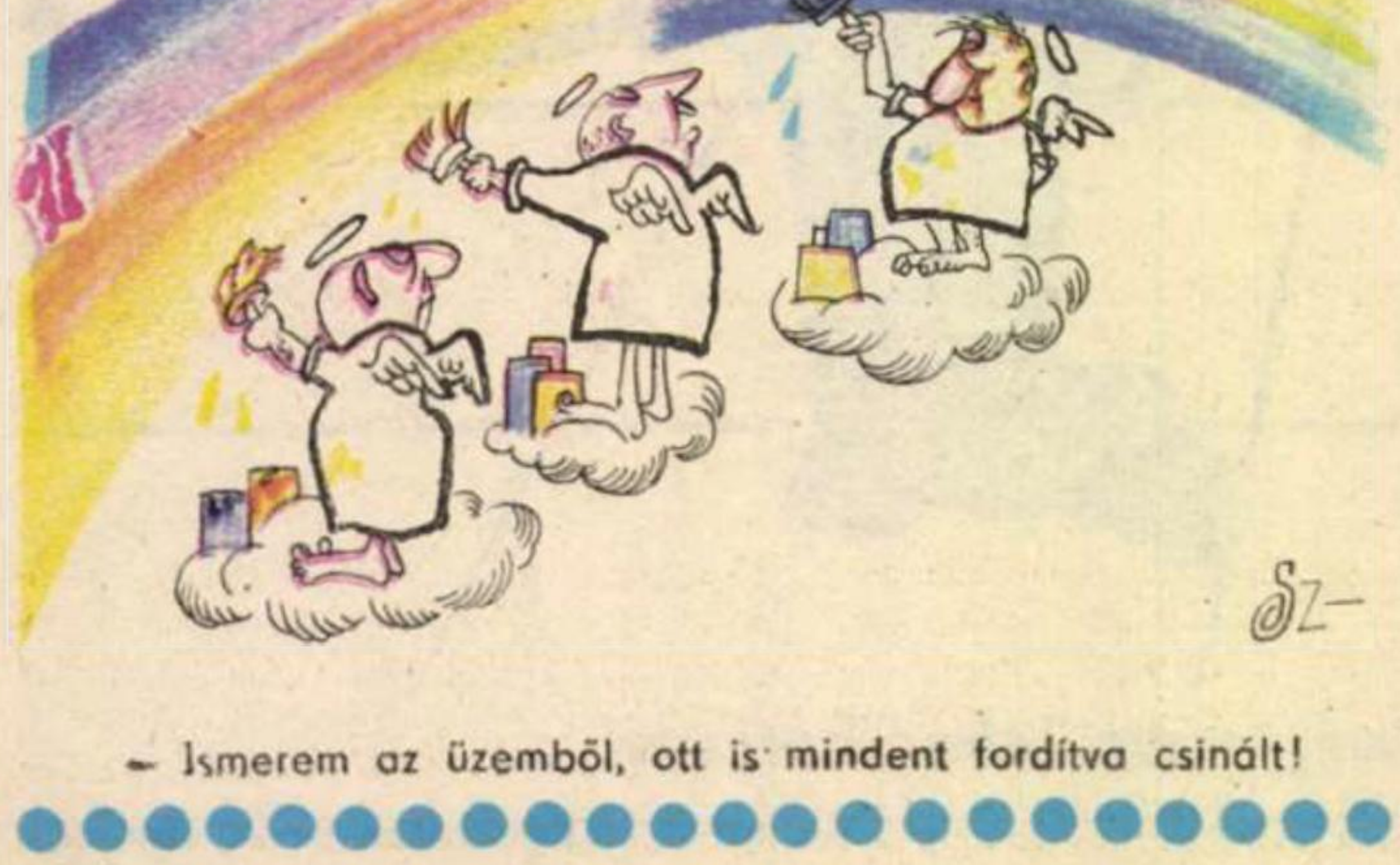

– Ismerem az üzemből, ott is mindent fordítva csinált!

EGYKE

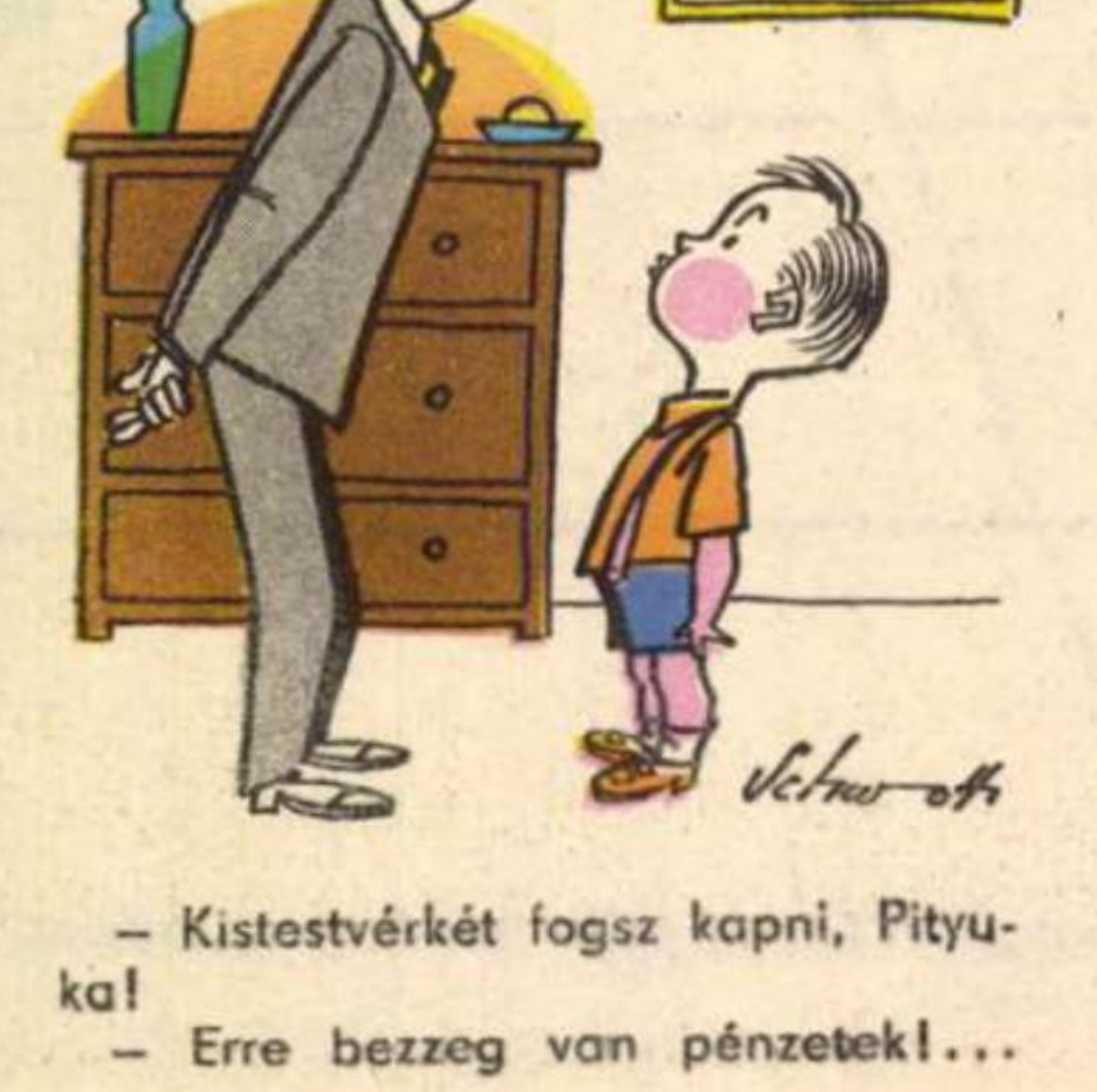

– Kistestvérkét fogsz kapni, Pityuka!

– Erre bezzeg van pénzetek!...

VÁLTOZATOSSÁG

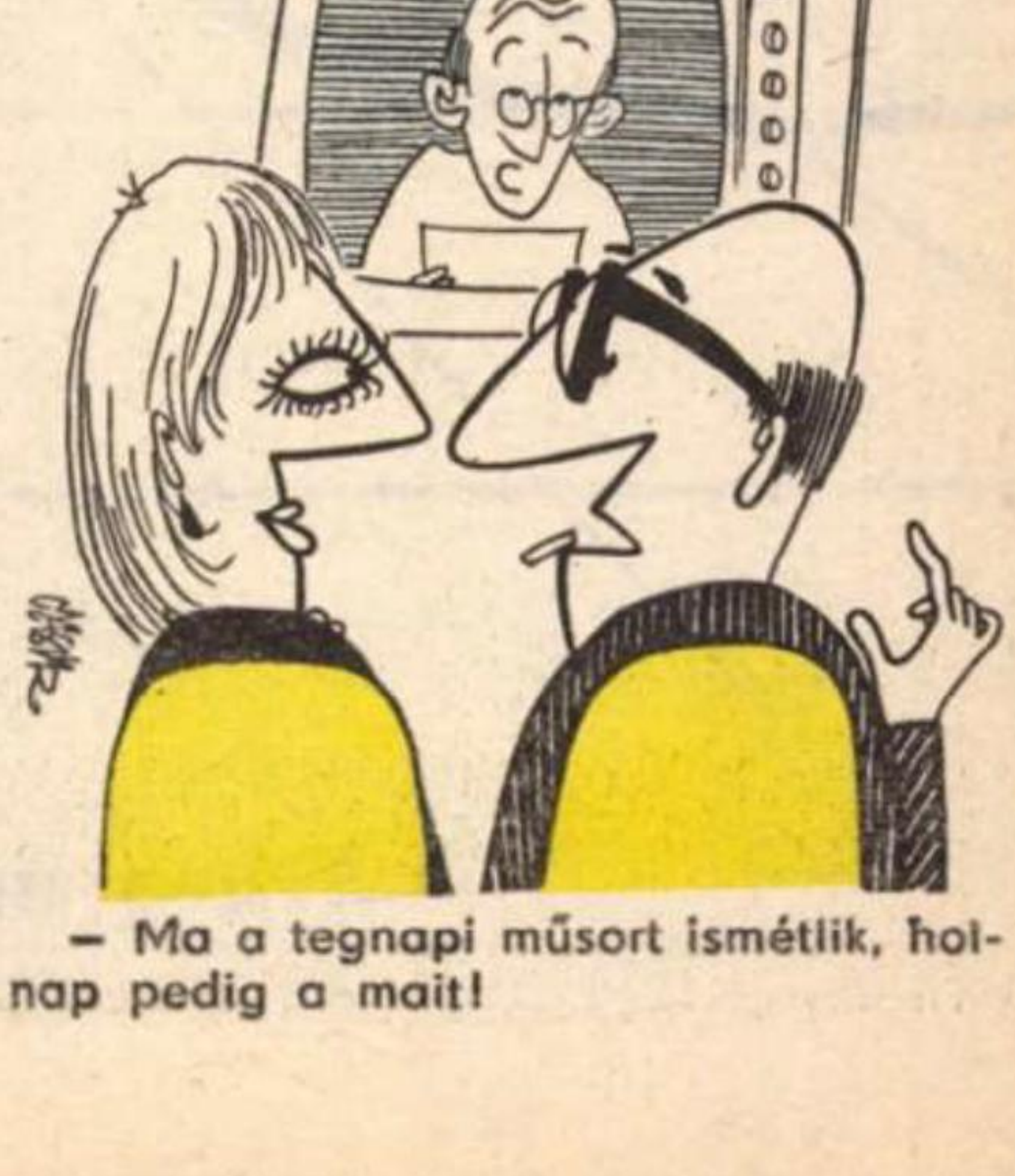

– Ma a tegnapi műsort ismétlik, holnap pedig a mait!

SZÁRAZ ÉV

MELLÉK ÜZEMÁG

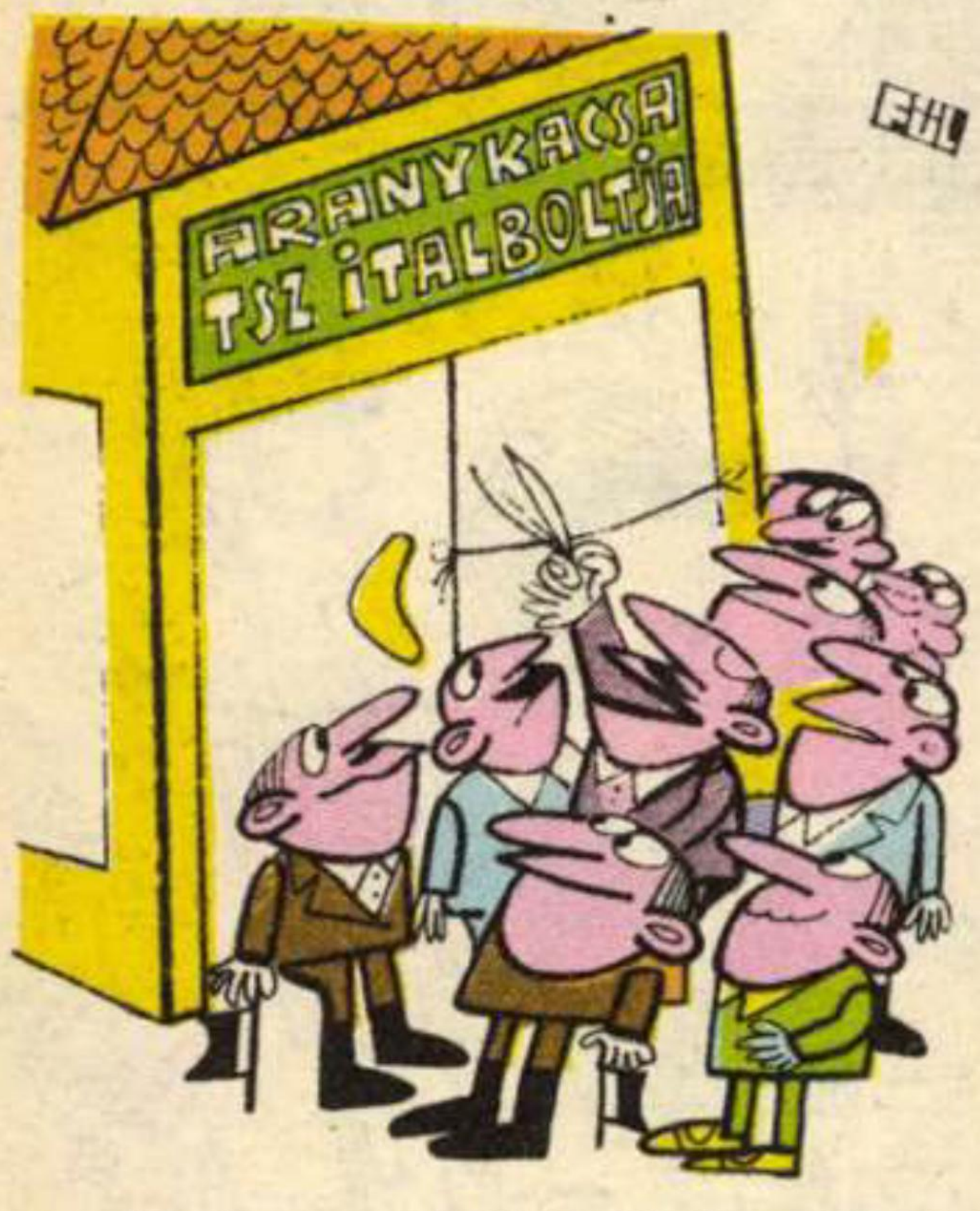

– Átadom rendeltetésének a téesz új öntözőberendezését!

PISZKOS ANYAGIAK

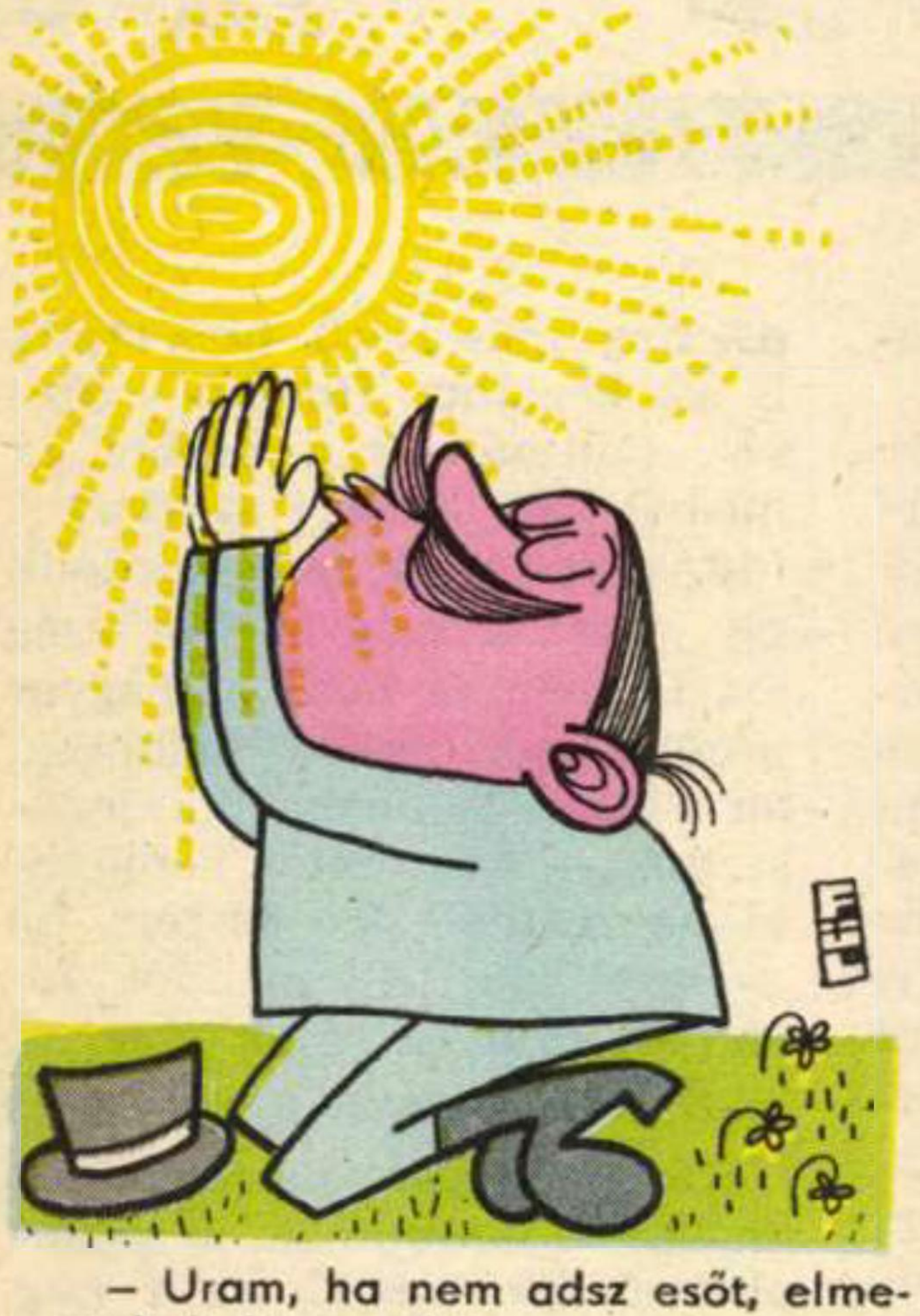

– Uram, ha nem adsz esőt, elmegyek kabinosnak!

IKTATÁS

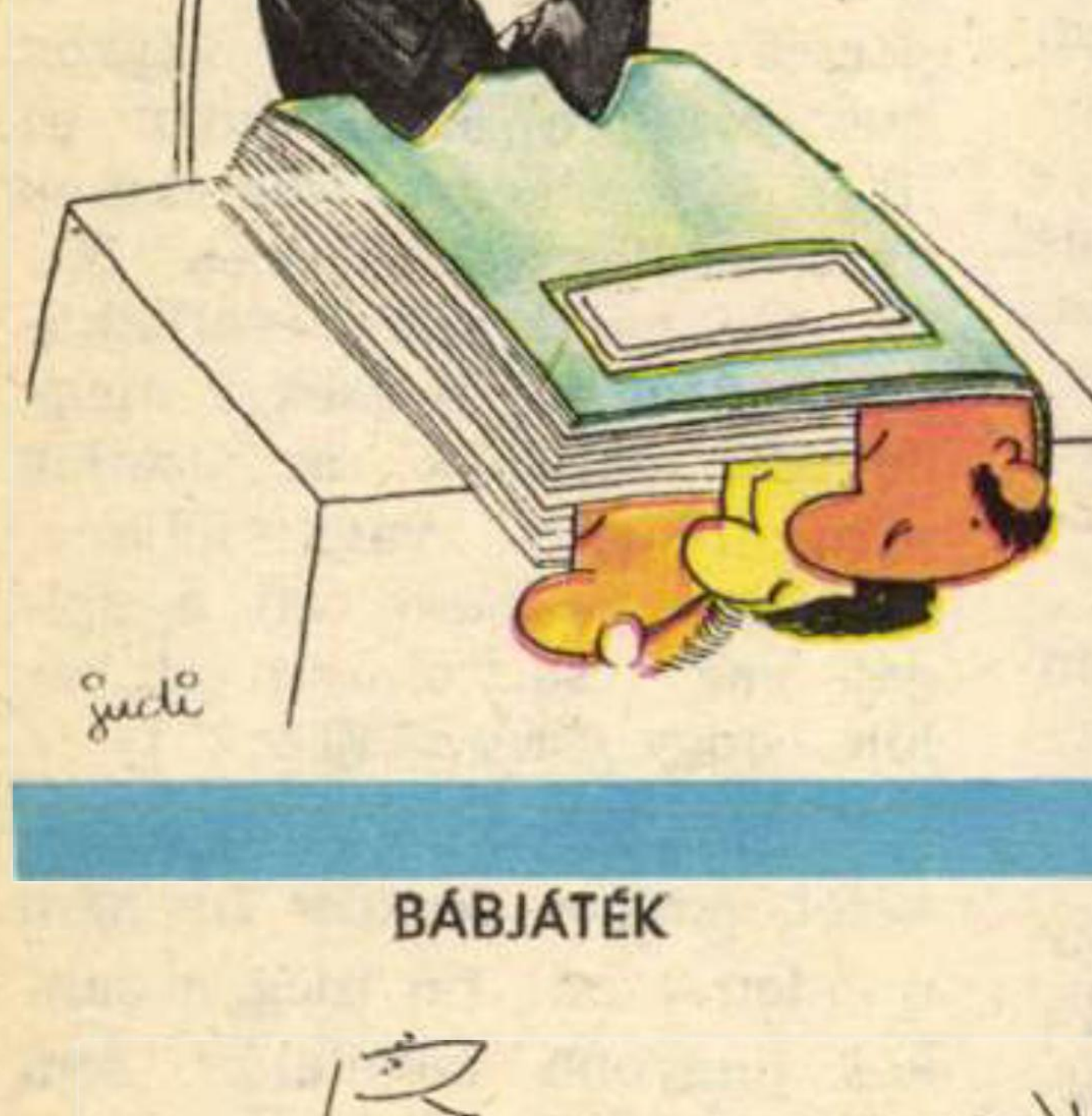

BÁBJÁTÉK

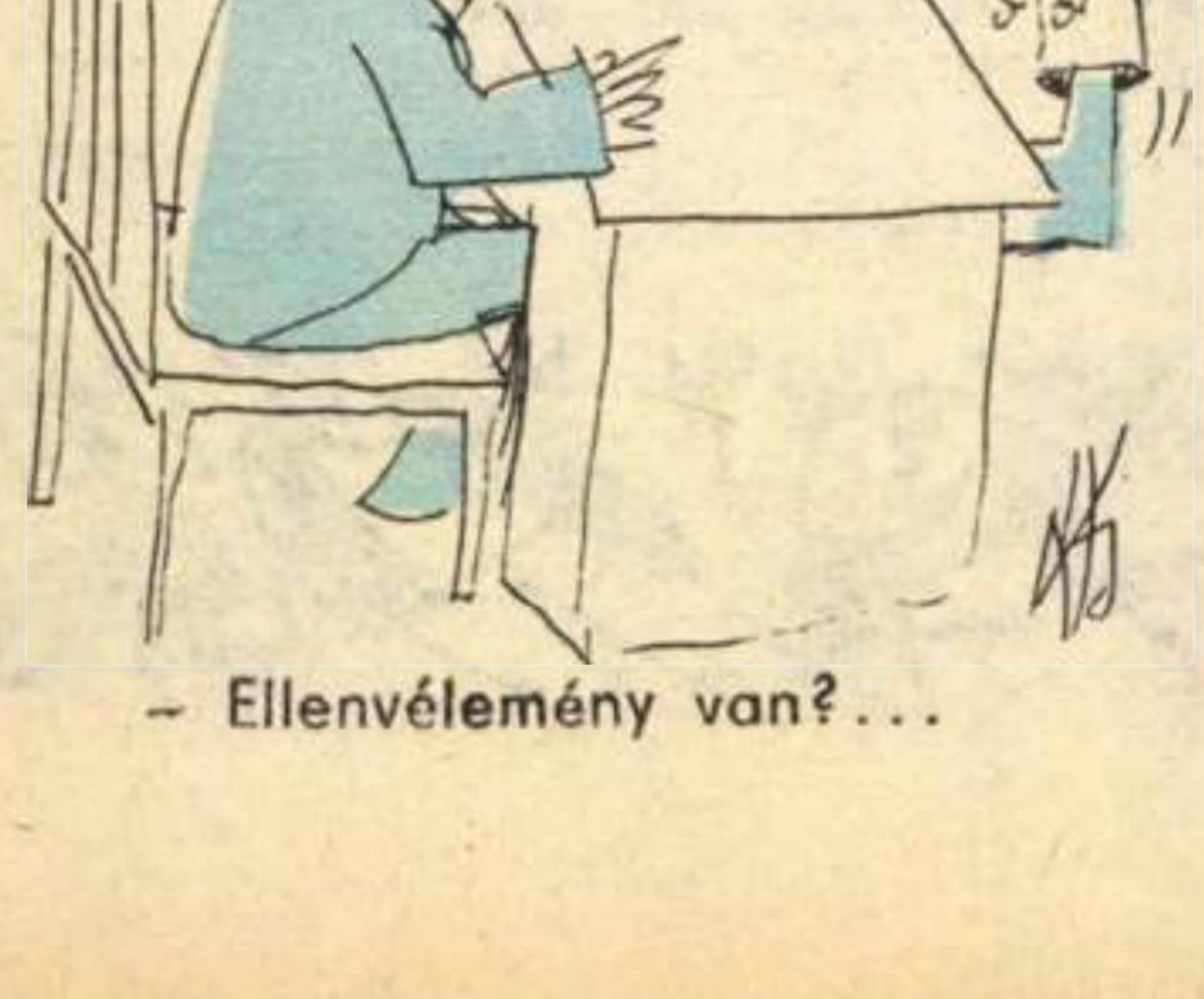

– Ellenvélemény van?...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

EGY SZOMORÚ KISGYEREK

Hűtőszekrényünk, amelyben anyukám a tejecskémet és egyéb ételeimet tartja, elromlott. Ezt már hetekkel ezelőtt megírtam neked, kedves Ludas. Te akkor rögtön szóltál a Gelka-bácsinak, hogy javítsa meg. A Gelka-bácsi azonban azt írta, hogy ő nem illetékes, mert a Zala megyei Gépjavító Vállalattal 1967-ben megszűnt a szerződése.

Akkor a Zala megyei Tanács ipari osztályához fordultunk, ahonnan azt a választ kaptuk, hogy a Gelka-bácsi nem jól tudja a dolgot, mert a szerződés igenis érvényben van még mindig és a mi szekrényünket igenis ő köteles megjavítani. Mármint a Gelka.

Hát én ehhez még nagyon kicsi és nagyon buta vagyok, és nem tudom eldönteni: van-e érvényes szerződés vagy nincs; azt sem tudom, mi az a jótállási idő, ami anyukám szerint hamarosan lejár; csak azt tudom, hogy itt a meleg, és az én tejecskémet nincs miben hűteni.

És ezért nagyon-nagyon szomorú vagyok...

Horváth Noémi
kisgyerek
Lenti, Ságvári u. 54.

TÖRVÉNY A SZÜKSÉGÁLLAPOTRÓL AZ NSZK-BAN

Vasvári Anna rajza

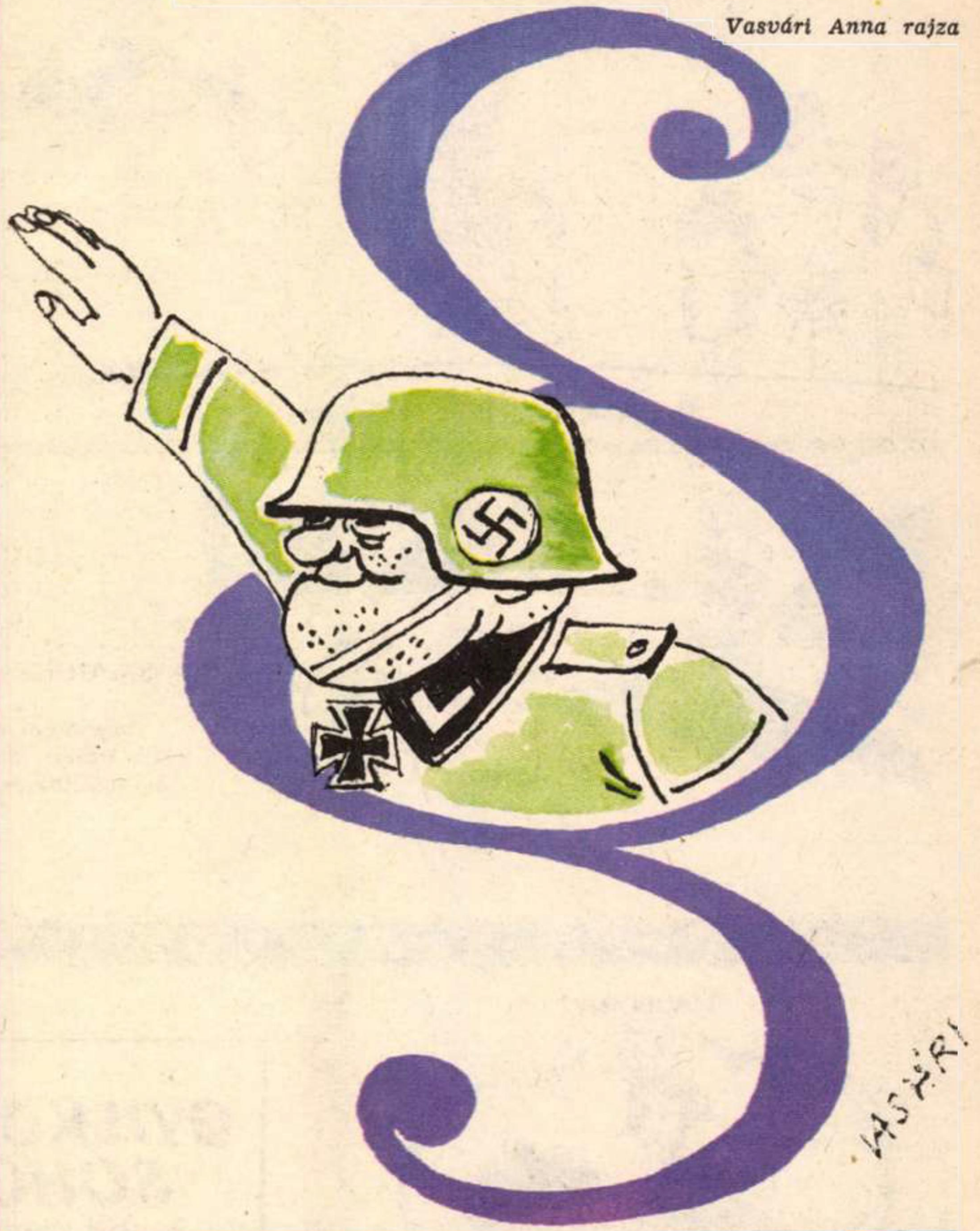

PROMÉTHEUSZ

Egész napon át tárgyalta a „Vihar” Cérnagombkészítő kátéesz fegyelmi bizottsága Prohacsek Béla könyvelő ügyét. A fegyelmi bizottság teljes számban együtt volt, mindössze az Írószövetség meghívott képviselője hiányzott. Az ügy bonyolult irodalmi jellegére való tekintettel ugyanis a kátéesz arra kérte az Írószövetséget, hogy küldjön egy tagot a bizottságba. Az Írószövetség választmánya azzal az indokolással tért ki a felkérés elől, hogy legtöbb tagja író-olvasó találkozón vesz részt, többen pedig írnak. Így aztán a kátéesz a saját erejéből volt kénytelen megbirkózni a nem mindennapi üggyel.

Arról volt ugyanis szó, hogy a kátéesz, amely célul tűzte ki, hogy minden erővel emeli a dolgozók kulturális színvonalát, még február végén műsoros estet rendezett. A műsor folyamán zenetörténetileg is értékes dalokat énekeltek (Folik vagy nem folik stb.), vidám jeleneteket játszottak (Hacsek és Sajó), az ifjúmunkások központi cérnazenekara beat-számokat adott elő, ezenkívül kártyamutatványok, szavalatok és abszolút-viccek tarkították a műsort. Szünet után pedig előadták Prohacsek Béla „Prométheusz” című görög sorstragédiáját. A plágium-vádat elejtette a bizottság, hiszen a színlapon így szerepelt a színdarab: „Aiszkhülosz—Prohacsek: Prométheusz”. Igen ám, de hamarosan kiderült, hogy itt egy rendkívül ravasz fogásról van szó, amely elkerülte a vállalatvezetőség figyelmét, amikor a műsor felülvizsgálata közben nem vette észre, hogy Prohacsek antik környezetben a ma égető kérdéseit vetette fel. Prohacsek bizalmas barátai előtt sokat mondóan kacsintgatva el is árulta, hogy tulajdonképpen a kátéesz áldatlan viszonyait akarja egy görög sorstragédián keresztül bemutatni. A mű eredeti címe „Prométheusz a könyvelésből” volt, de a szerző úgy vélte, hogy így túlságosan kilógna a lóláb, maradt tehát a rövidebb címnél. Azt is mondta, hogy fütyül az egykori titán tűzügyére, neki smafu, hogy odakötötték-e a sziklához, vagy leláncolták, ő arra törekedett, hogy jól odasózhasson a kátéesz vezetőségének.

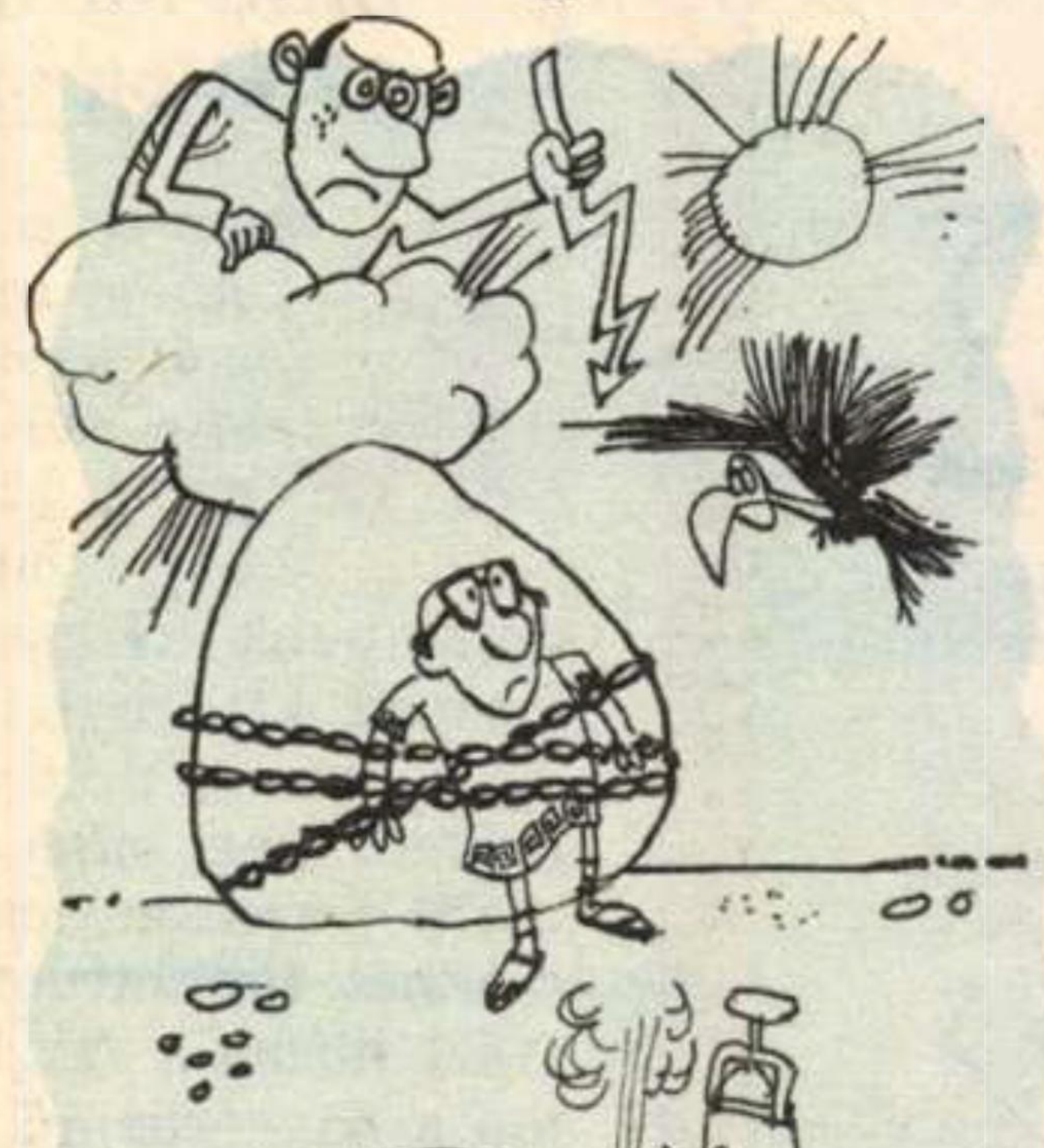

Kétségtelen, hogy Prohacsek nem mindennapi irodalmi képességekkel rendelkezett, hiszen ő írta a vállalat felejthetetlen reklámversikéjét: „Szép, vidám és gazdag ember lesz — Hogyha »Vihar« cérnagombot vesz!” Nagy könnyedséggel írta meg körmönfont, mai célzásoktól hemzsegő színdarabját. Mindenki azonnal látta, hogy Zeusz nem más, mint Zellermann, a kátéesz igazgatója, aki megtiltotta, hogy a dolgozók munkaidő alatt kávét főzzenek. Prométheusz, akiben nem volt nehéz felismerni a fegyelmezetlen Prohacseket, ebből nagy tüzet csinált, majd levitte az egész ügyet a dolgozók körébe. Zeusz végül kénytelen volt megengedni a kávéfőzést, de Prométheuszt prémium-elvonásra ítélte. A keselyűben nem volt nehéz felismerni Keserű Mihály személyzetist, aki — a sorstragédia szerint — állandóan rágta Prohacsek máját. Nem minden célzás volt nyomon követhető, a titánokon valószínűleg a tekeszakosztály tagjait kell érteni, akik — érthető módon Prométheusz pártján vannak. De amikor a könyvelő-titán így dörgött a sziklán:

Csak sújtson le rám egy árva belég,
Tengeri orkán, zúgj dübörögve,
Isteni villám sújt le magasból,
Hörg a titán és ugrik a prémium
is...

— mindenki megrendülve értette ki a műből, hogy Prohacsek a saját sorstragédiáját rejtette el az áttételes műben. Prohacsek különben a fegyelmi eljárás során tagadta a vádakat, és kijelentette, hogy egyedül az ókori világirodalom népszerűsítése volt a feladata, minden célzás nélkül, egy kicsit leporolta az elavult színdarabról a port, ahogyan Brecht tette Shakespeare Coriolanusával. Mindössze annyit ismert el, hogy Zeusz alakját valóban Zellermann kartársról mintázta, de ezt is csak azért, mert meg akarta mutatni, hogy a kátéesz igazgatója alapjában véve isteni pofa.

Zellermann szerényen mosolygott, majd megjegyezte, hogy ez túlzás, bár kétségtelenül igyekszik képességeit a köz javára kifejteni. Valószínűleg az ő befolyására hozta meg a fegyelmi bizottság az ítéletet, amelynek értelmében Prohacsek a prémiumon kívül még különjutalmat is kapott.

Feleki László

STÍLSZERŰEN

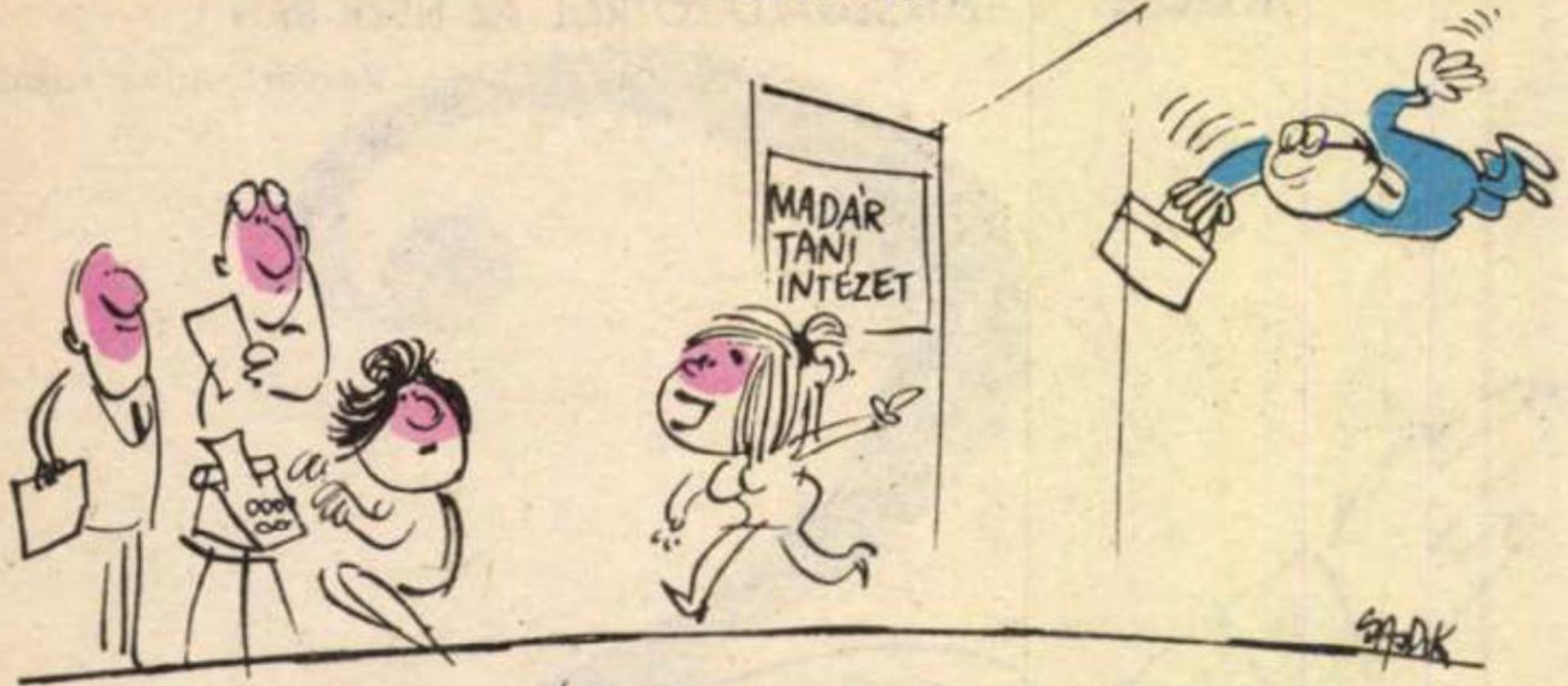

– Gyerekek, megjött az új igazgató!

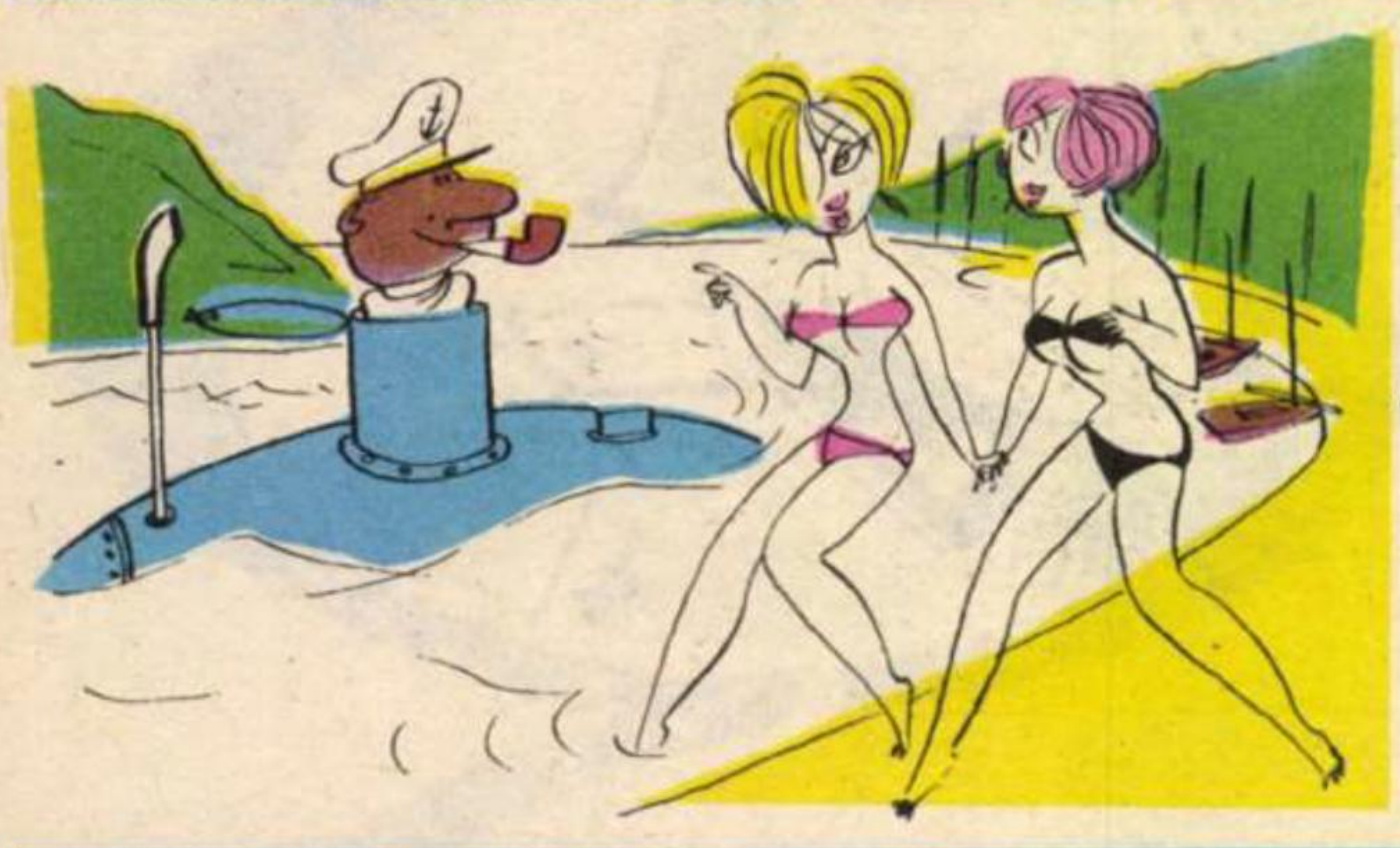

A BALATONNÁL

– Szerintem ez csak kiadja magát külföldinek!

FIATALKORÚAK

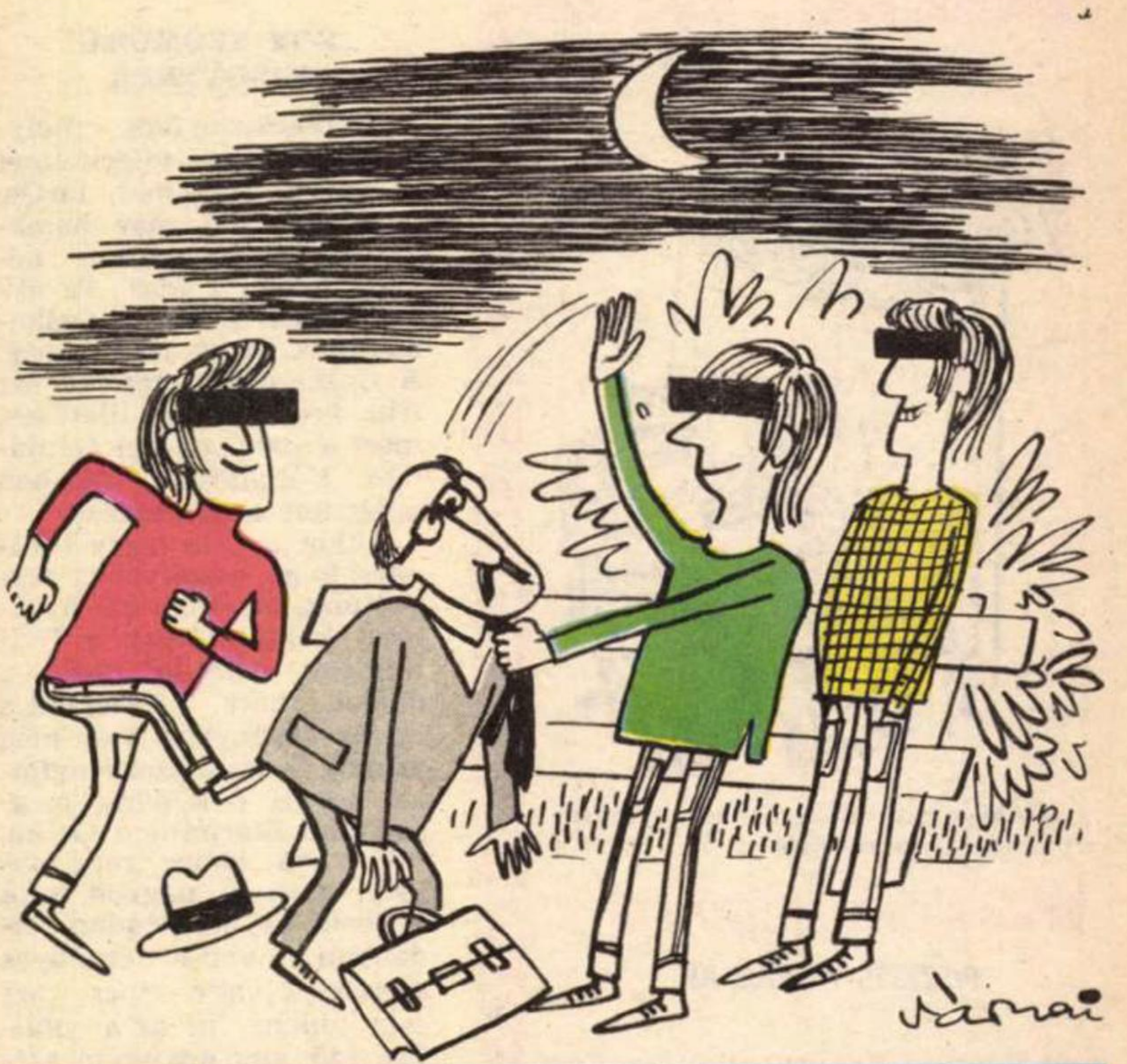

MAI LEÁNY

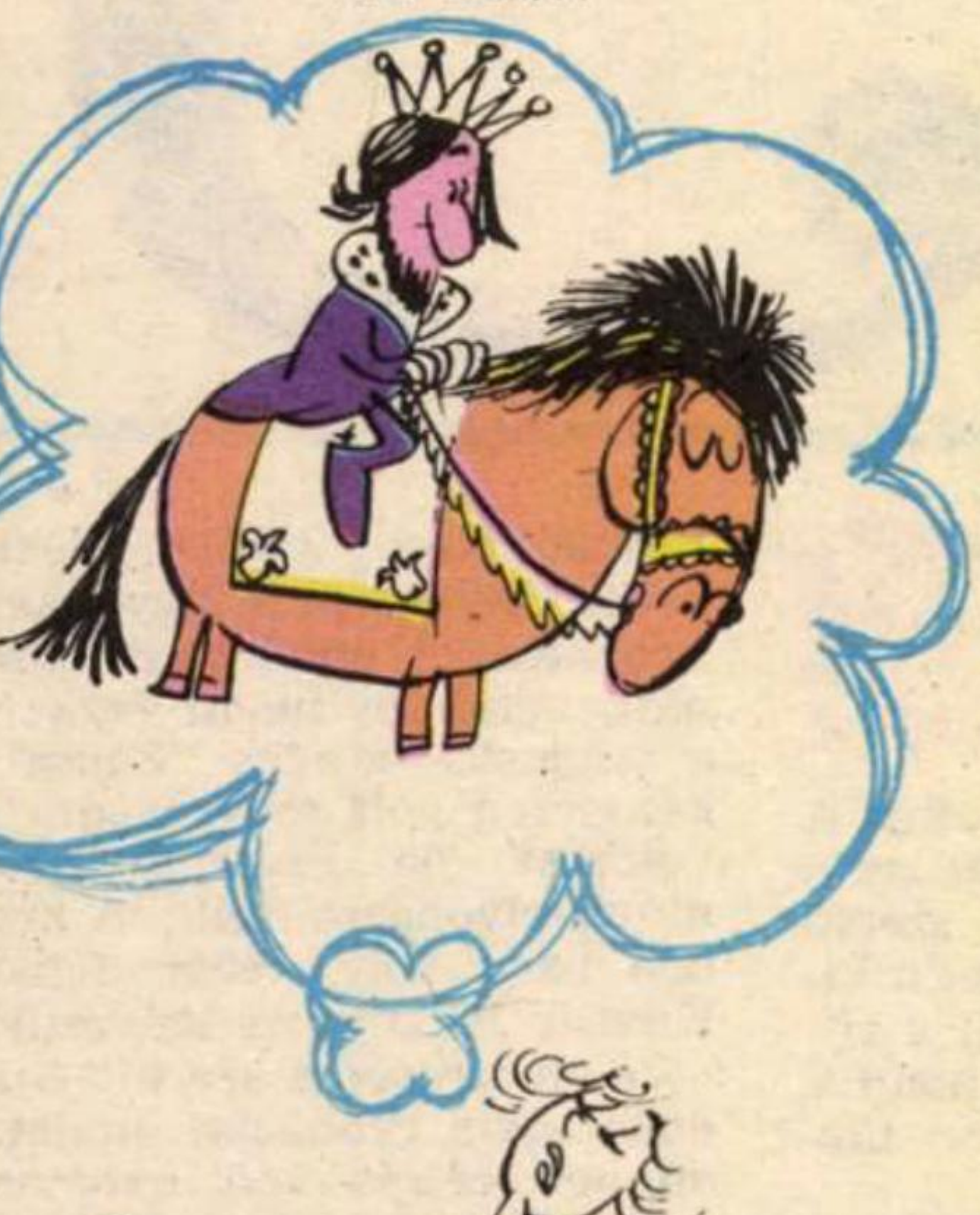

– Kocsija nincs?

VÁLLALATI TELEFONKÖZPONT

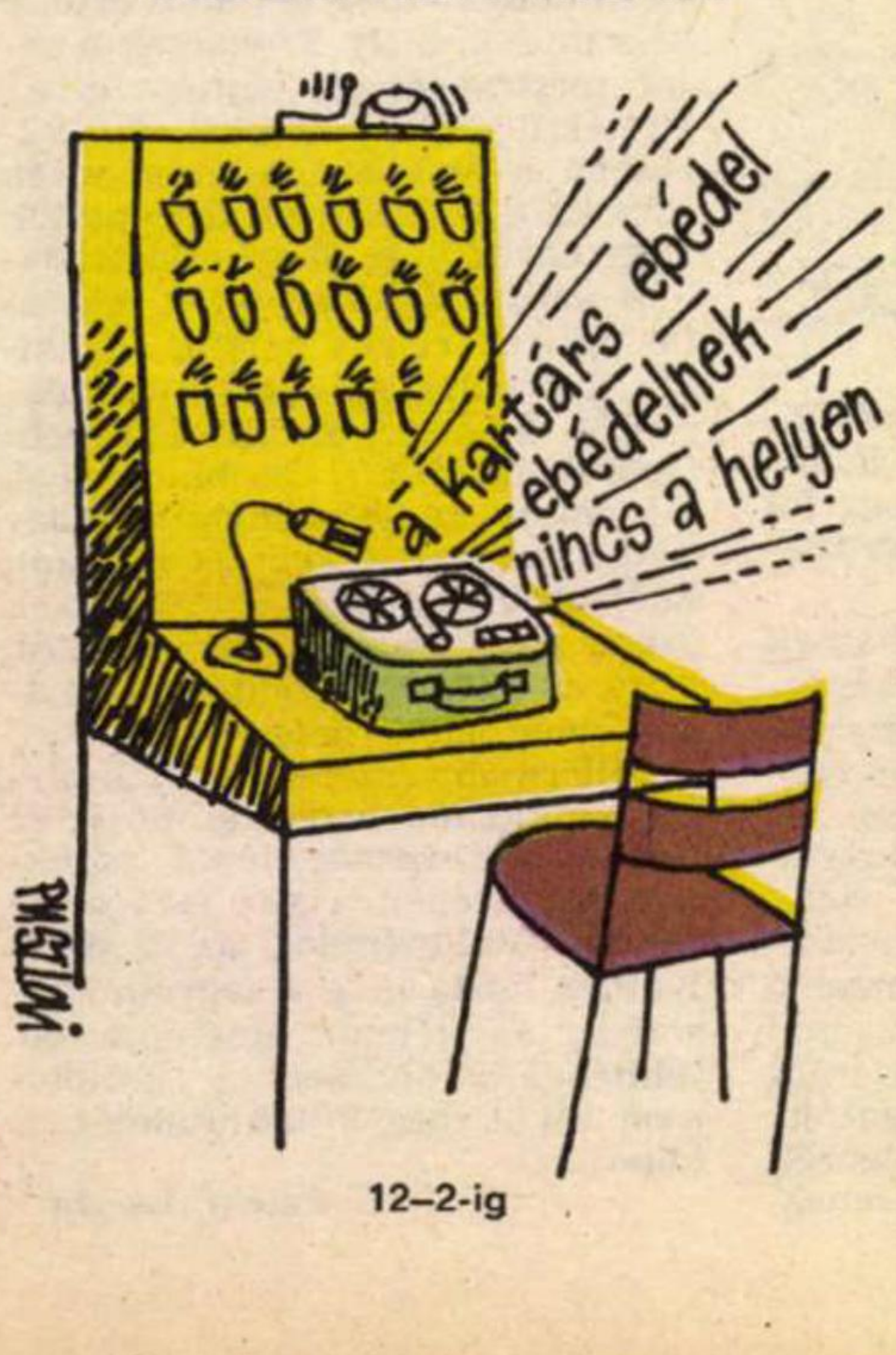

GYILKOSSÁG A SOHOBAN

Krimi revü 2 részben

KI ÖLTE MEG MABEL DONALDOT ?

A DADOGÓ HULLA ◎◎◎◎◎◎

◎◎◎◎◎◎◎ A PIROS JAGUÁR

✻ FOLYIK A TÁNC, FOLYIK A VÉR ✻

◎◎◎◎◎◎ AZ ÁRULÓ KONYHAKÉS

A HALÁLOS SLÁGER ◎◎◎◎◎◎◎◎◎◎

SING SING EGYÜTTES

Hétfőn műsorszünet

Kérem szépen, nem szeretném megtéveszteni az olvasót. Ez a hangzatos címsorozat nem ennek az írásnak a címe, hanem egyik napilapunk kéthasábos hirdetésének kicsinyített reprodukciója. Az ajánlott műsort nem néztem meg, lehet, hogy ártalmatlan szórakozásról van szó, csakhát így hirdetik. Nyilván azért hirdetik így, hogy bejöjjön a nagyérdemű közönség és bejöjjön a bevétel, amit a hirdető üzemegység megtervezett.

Kérem szépen, én nem a bevételt irigylem, nekem nincs egy fia lokálom sem, de még csendestárs se vagyok a szórakoztató iparnak egyetlen üzemegységében sem. Sőt, mint amatőr gyakorló közgazdász vallom, hogy az állam semmiképp sem fizethet rá az ilyen vállalkozásokra, a szórakoztató ipar tartsa el magát és törekedjék a minél nagyobb bevételre.

Kérem szépen, én csak ezt az amerikai stílusú és a chicagói alvilágra emlékeztető hirdetést kifogásolom a jó ízlés és a magam nevében. Ha jól tetszenek emlékezni, mindenkor harcoltunk, és ma is megalkuvás nélkül harcolunk a legalantasabb ösztönökre ható befolyások ellen. Ez a hirdetés a nyugati szenzáció-hajhász reklámozás egyik legrosszabb példája és olybá tűnik nekem, mintha New Yorkban, vagy Chicagóban fogalmazta volna meg valamelyik reklámfőnök és küldte volna el a magyar szórakoztató iparnak, hogy használja egészséggel, nevelje jó ízlésre a magyart. Bevallom, nekem még ez lenne a legszimpatikusabb változat, de én erősen hiszem, hogy a hirdetést itt fogalmazták meg Budapesten, magyarul, a magyar szórakoztató ipar egyik első osztályú és forgalmas üzemegysége számára. Sajnos...

Kérem szépen, mi békésen egymás mellett élünk a tőkésekkel is, eladunk nekik, veszünk tőlük, kulturális cseréket létesítünk velük és ez így van rendjén. Ezt a békés egymás mellett élést még a legravaszabb szórakoztató- és vendéglátóipari szakember sem magyarázhatja úgy, hogy most már mindent bele! és az ilyen szövegű hirdetések (esetleg műsorok!) importjára is sor kerülhet. Hogy úgy tűnjék, mintha ezt a vérből és húsból való műsort azért állították össze, és azért hirdetik így, mert a magyar közönség ezt igényli, és mert a magyar nézők csak akkor boldogok, ha a szórakozóhelyen a jegyszedők — a hirdetés hangulatának megfelelően teszem fel — mint álarcos útonállók fogadják őket és rájuk szegzett pisztollyal vezetik a helyükre.

Kérem szépen, ne tartsanak engem se maradinak, se szemellenzősnek; nekem az a szép feladatom, hogy az ilyen jelenségeket szóvátegyem. Néhány héttel ezelőtt a Pesten rendezendő bikaviadal tervét kifogásoltam ezeken a hasábokon. Velem egyetértő levelében azt kérdezte tőlem egy olvasó: *„Hogyan is engedhetik meg az illetékesek, hogy idáig süllyedjen Magyarországon a szórakoztatás jellege?!"* Én persze korántsem vagyok meggyőződve arról, hogy az ilyen jelenségek az illetékesek hozzájárulásával jönnek létre. Aki az ilyenféle vállalkozásokat és hirdetéseket megengedi magának, az esetleg nem illetékes, vagy jóllehet illetékes, de nem érti a dolgát, vagy csak annyit ért belőle, hogy BEVÉTEL.

Kérem szépen, fontos a bevétel, nagyon fontos! De nem minden áron! Én még a sokkal nagyobb bevételért sem importálnám Budapestre a madridi arénák és a chicagói alvilág hangulatát.

Földes György

NYÁRI BALLADA

Odakünn a Gundelnál most negyven fokos láz van:
Fedett hely már júliusig nincs az egész házban.
Hó végére, mikor szépen puhul már az aszfalt,
Fiúk, lányok lefoglaltak minden nagyobb asztalt.
Érettségi bankettekre készül a fél város,
S ettől lesz a szegény szülő hónapokig sáros.
Mert a srácok ilyenkor ám nemcsak esznek-isznak,
Hanem még egynéhány holmit szintén kibuliznak.

Kértünk hát az OTP-től mi is egy kis kölcsönt,
S rendeltünk a fiacskánknak gyorsan egy új öltönyt.
Aztán, hogy a gyerek kissé megbecsüljön minket,
Kapott egy pár új cipőt is, meg egy nyloninget.
Bankettra meg ajándékra és a tablóképre
Előzőleg letettünk már négyszáz froncsit érte.
S mert a fiú gavallér is, és még nem is házas,
Aznapra majd zsebpénz is kell, legalább egy százas.

Az ünnepi vacsorát a konyhafőnök főzi,
S legény legyen talpán az, ki szuflával majd győzi.
Lesz ott fogas, csirke, fácán, libamáj meg vagdalt,
Palacsinta, likőr, kávé, parfé, torta, fagylalt;
Szürkebarát, hárslevelű, finom zöldszilváni,
Melynél többet protokollban sem lehet kívánni.
S amíg vígan lakmározik gyermekünk, a drága,
Nekünk otthon pacalpörkölt lesz majd vacsorára.

Szécsén Mihály

ÚJ JELKÉP-ÁLLAT

Várnai György rajza

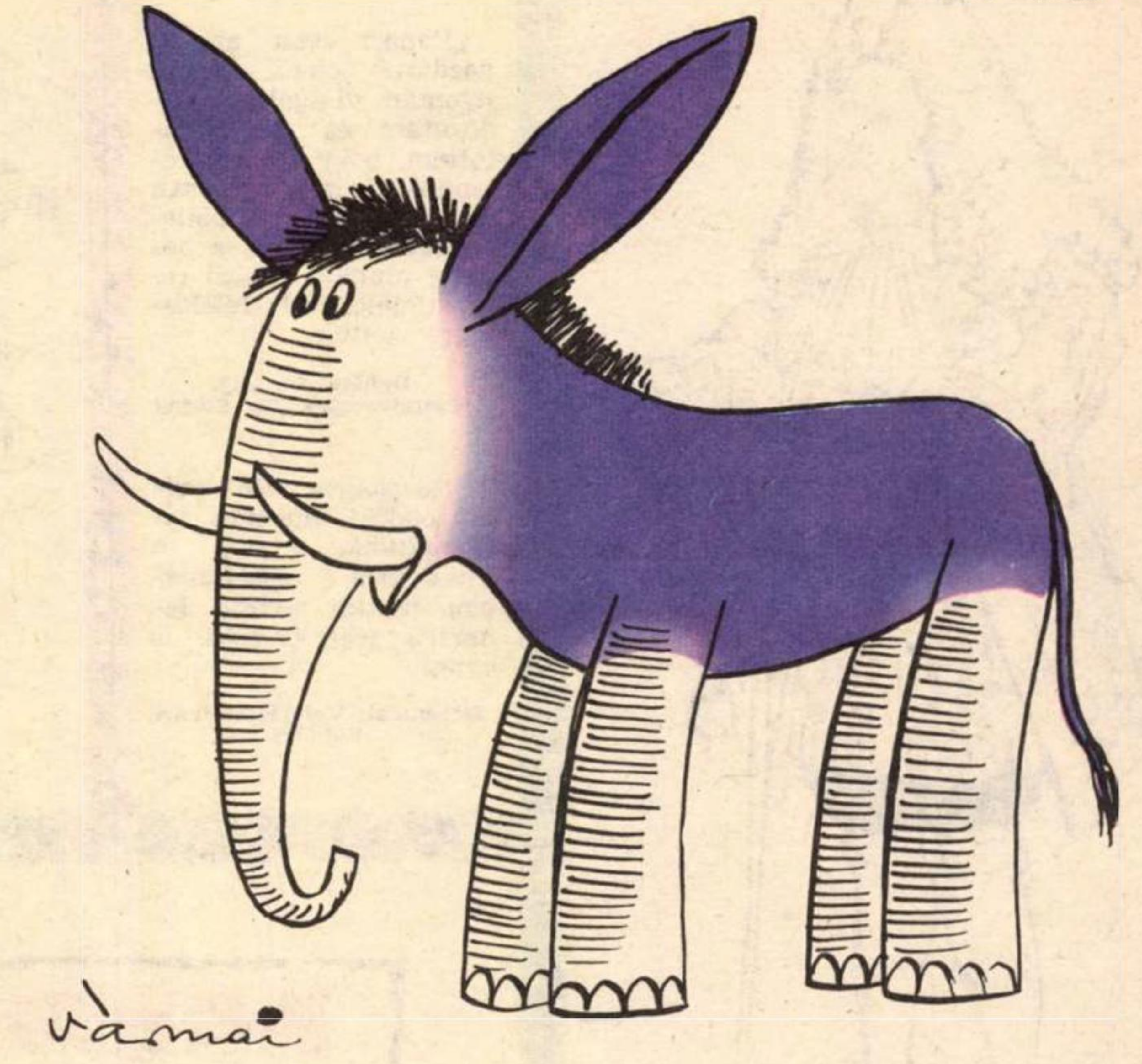

Amerikai közvéleménykutatás szerint a lakosság 42%-a nem lát különbséget a demokrata és a republikánus párt között.

SEGÍTSÉG

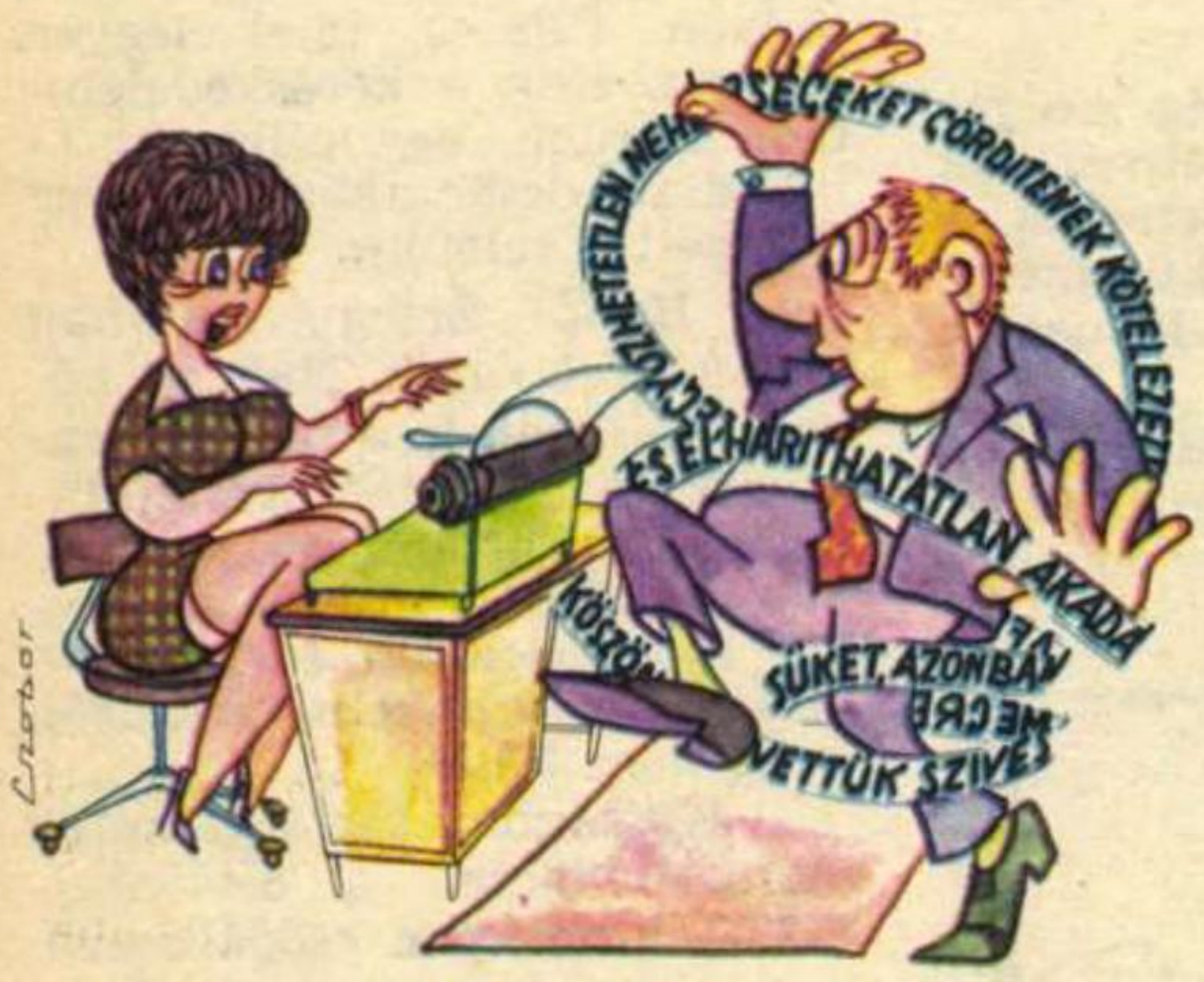

– Jolika, legyen szíves bogozzon ki ebből a körmondatból!

ŐSZINTESÉG

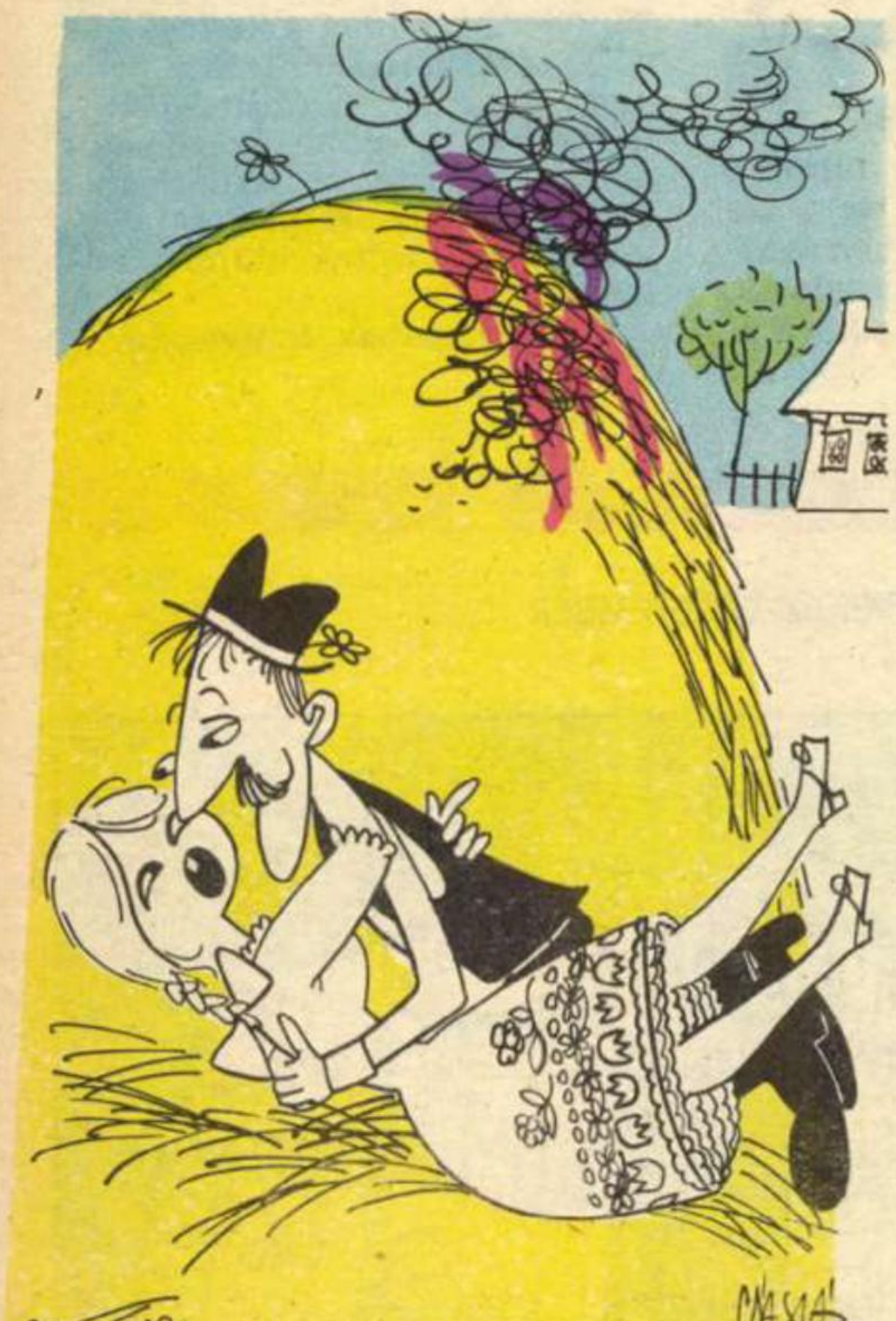

– Hidd el, Jani, ez a szerelem csak szalmaláng!

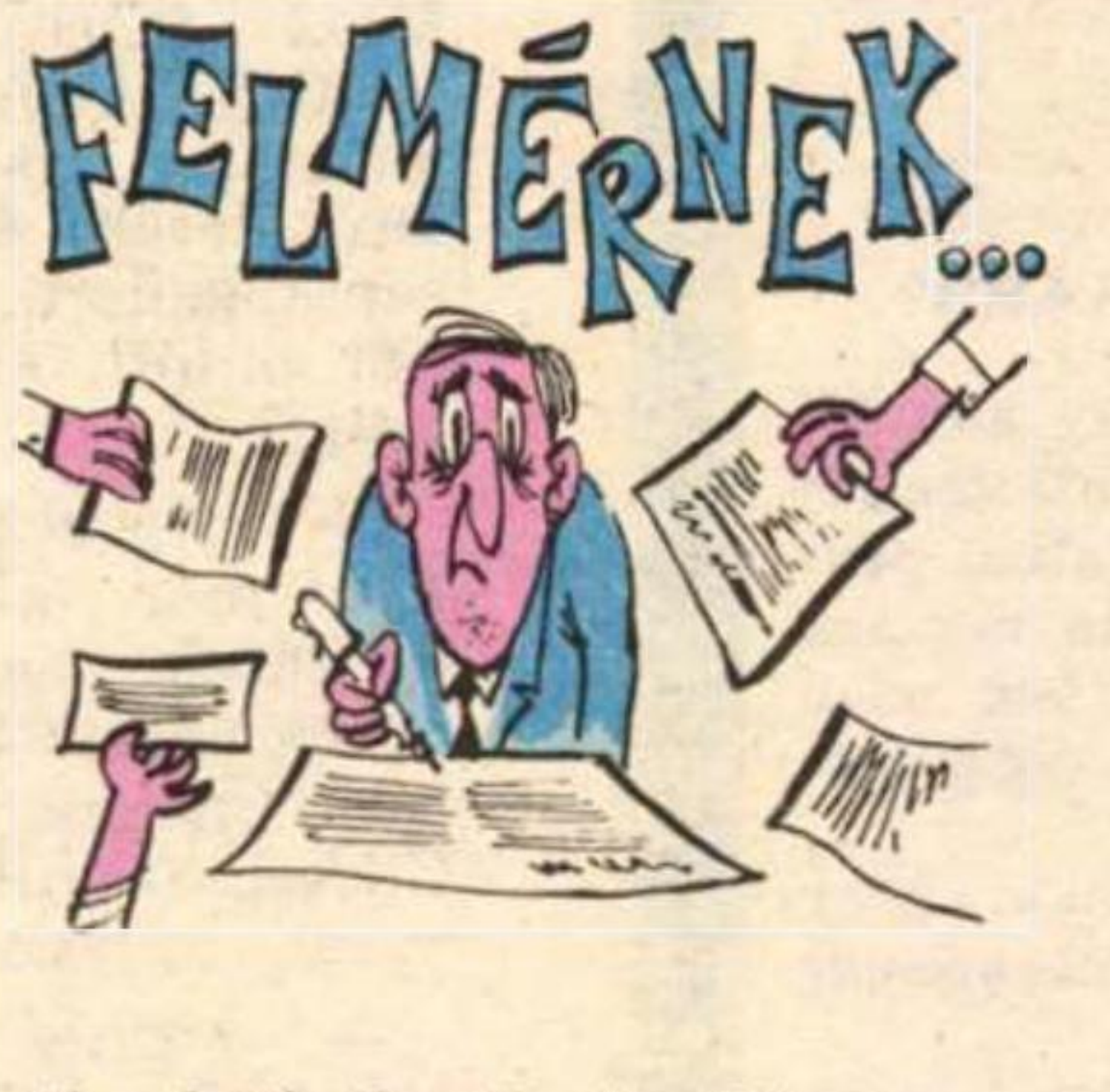

FELMÉRNEK...

Délelőtt tizenegy óra. Kávéházi csúcsforgalom. A zsúfolt asztalok között egy üresen álló szék irányába törtettem. Egy barátom megragadta karomat és könyörgő hangon igyekezett visszatartani: — Ne menj oda, az istenre kérlek, ne ülj oda! — Miért? — kérdeztem, majd az asztalnál ülő fiatalemberhez fordulva: — Szabad? — kérdéssel leültem.

A kékszemű, kissé kopaszodó fiatalember némán és barátságosan mutatott a székre, majd az aktatáskájában matatva egy mindkét oldalán géppel teleírt papirost csúsztatott elém. — Töltse ki — mondta barátságos, de ellentmondást nem tűrő hangon. — Nem töltöm — feleltem határozottan. — A fiatalember kissé idegesen hajtogatta: — Tessék kitölteni, nem jár kockázattal, nem kell aláírni. — Erre kissé megenyhültem, nem azért, de mit lehet tudni; az előkelőségek mindig szerették az inkognitót. — Tessék csak itthagyni a kitöltött ívet, visszajövök érte — mondta, és eltűnt mint a kámfor.

Óvatosan olvasni kezdtem: az ifjúság szociális helyzetét és ideológiai képzettségét felmérő lap. Az első kérdés öt alkérdésből állott: a) Megelégedett az ifjúság szociális helyzetével? b) Nincs megelégedve az ifjúság szociális helyzetével? c) Megelégedett, de lehetne jobb? d) Nem elégedett, de lehetne rosszabb is? e) Hajjaj?! Használati utasítás: húzza alá azt a kérdést, amely legjobban egyezik a véleményével. Aláhúztam a hajjaj-t.

A következő kérdéscsoport egyszerűbb, hogy úgy mondjam, pregnánsabb volt: a) Hisz-e istenben? b) Hisz-e istenekben? c) Hisz-e az igazgató elvtársban? d) Hisz-e az Angyalban és folytatásos részeiben? e) Hisz-e a szálemben, vagy csak az alejkumban? — Habozás nélkül húztam alá a c) kérdést. Tekintetem átsiklott a következő kérdésekre: híve-e az egynejűségnek, a többnejűségnek, a végtelen sok-nejűségnek, károsnak tartja-e az öröklődés szempontjából a homoszexualitást és így tovább ...

Annyira áthatott az eljárás célravezető voltába vetett hitem, hogy éppen alá akartam írni, amikor nesztelenül ismét mellém telepedett a szőkés kopasz, savószemű fiatalember és megfogta kezemet. — Ne írja alá kedves uram, így jobb. Így bátran kiélheti mindenki a tudatalatti névtelen levélírói hajlamát és egyúttal segít a szocializmus építésében. Az anyagot betáplálom az elektronikus számológépbe — és hátul kijön a kandidátusi disszertáció. Tetszik tudni, a számológép minden lyukat bevesz — tette hozzá diszkréten mosolyogva. — Honnan eredt a gondolat? — kérdeztem kíváncsian. — A Tévétől — mondta készségesen. Láttam, amint a fürge riporterek finoman leszólítják a csókolódzó párokat és megkérdik, hogy jólesett-e. Vagy a szülőszoba előtt le s fel sétáló férfit, aki szemmel láthatóan szülőfájásokban szenved, hogy fiút várnak-e vagy lányt, vagy esetleg mindkettőt, és megkérdezi, hogy hosszú volt-e az út a gondolattól a kiteljesedésig. Valami olyasmit akartam, de finomabbul, diszkrétebben ...

Később a hátsó lépcsőn viszszasompolyogtam a hivatalomba. Az íróasztalon hosszú, gépelt ív papiros fogadott. Felmérnek. Nem ők általában, hanem ők engem speciálisan. Hogy meg vagyok-e elégedve a prémiummal, nem vagyok-e megelégedve, többet szeretnék-e, vagy kevesebbet, készpénzben-e vagy természetben, jogosnak tartom-e, hogy a Pacernek mindig több a jövedelemrészesedése, helyesebbnek tartanám-e, ha a mohamedán, zsidó és keresztény (keresztyén) víkendet minden héten egyszerre adnák ki, vagy inkább ha bevezetnék a 20 órás munkahetet? Nem kell aláírni. És a borítékon sem volt semmi megkülönböztető jel. Aláhúzogattam és befejezve a napi négyórás munkaidőmet, a főlépcsőházon át távoztam.

Otthon várt kislányom, az Évike, aki a második oviba jár. Előhúzott az uzsonnatáskájából egy kissé maszatos, telegépelt papirost. — Az ovinéni kér, hogy töltsd ki ezt a felmérő lapot: a kisgyermekek részére előnyösebbnek tartja-e a pasztőrözött, vagy a palacktejet, netán a szamártejet a szamárköhögés megelőzésére, zöldfőzeléknek tartja-e a sárgarépát, mennyi társadalmi munkát tudna felajánlani az óvoda hintalovainak megjavítására. Aláhúzogattam, s most várom, hogy mit hoz a holnap.

J — ós

A NAPELNÖK

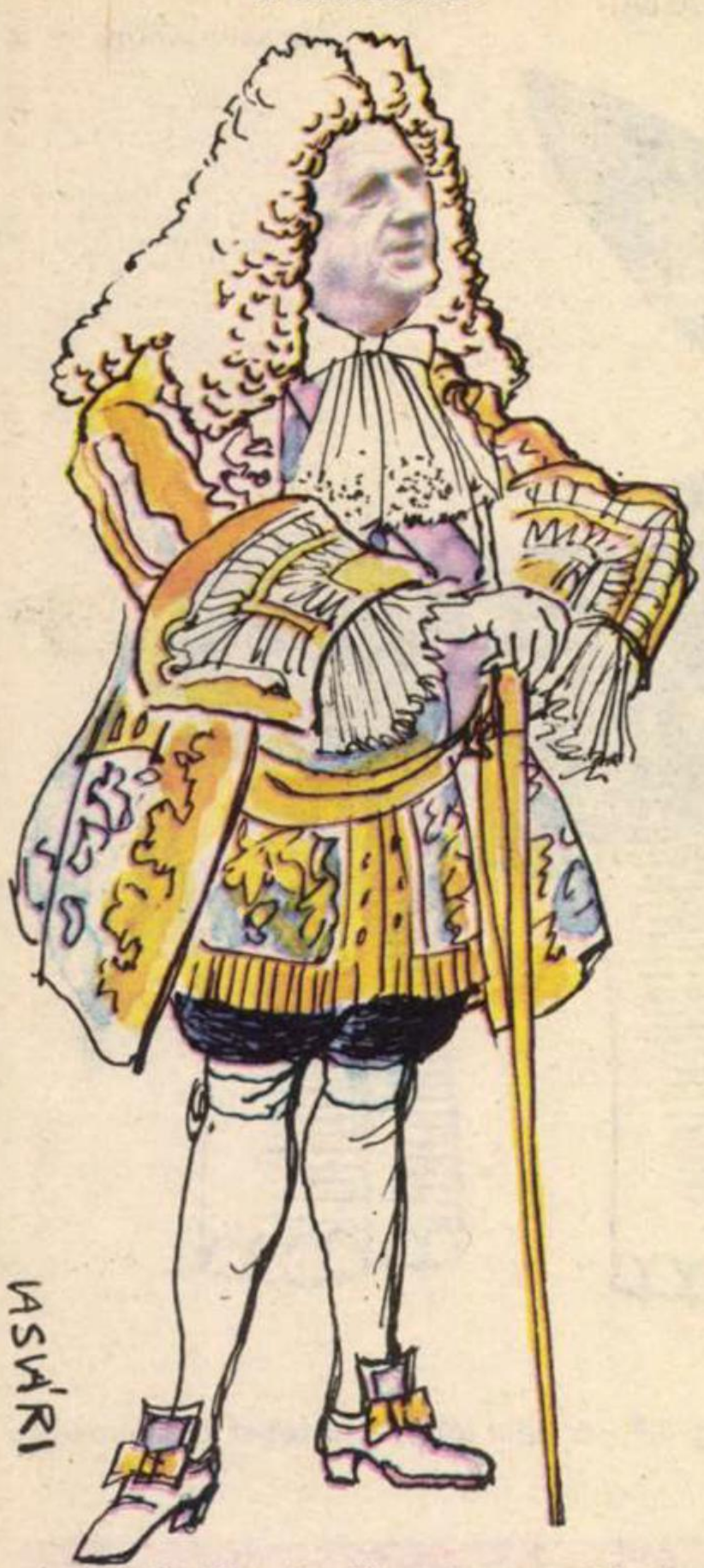

De Gaulle: Az állam én vagyok!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Panasz van az új gazdára” című cikkük nyomán vizsgálatot indítottam és megállapítottam, hogy szegedi telepünk dolgozói jogosan panaszkodtak. A panaszokat orvosoltuk, a hanyag munkát végző reszortfelelősöket felelősségre vontuk.

Dobány Imre ig.
Kőolajvezeték V., Siófok

„Ruszwurm tea” című cikkük nyomán intézkedtünk, hogy a Ruszwurm cukrászdában ezentúl mindig lehessen teát és tejet is kapni.

Dél-budai Vendéglátóipari Vállalat

MEGJÖTT A VENDÉGCSAPAT

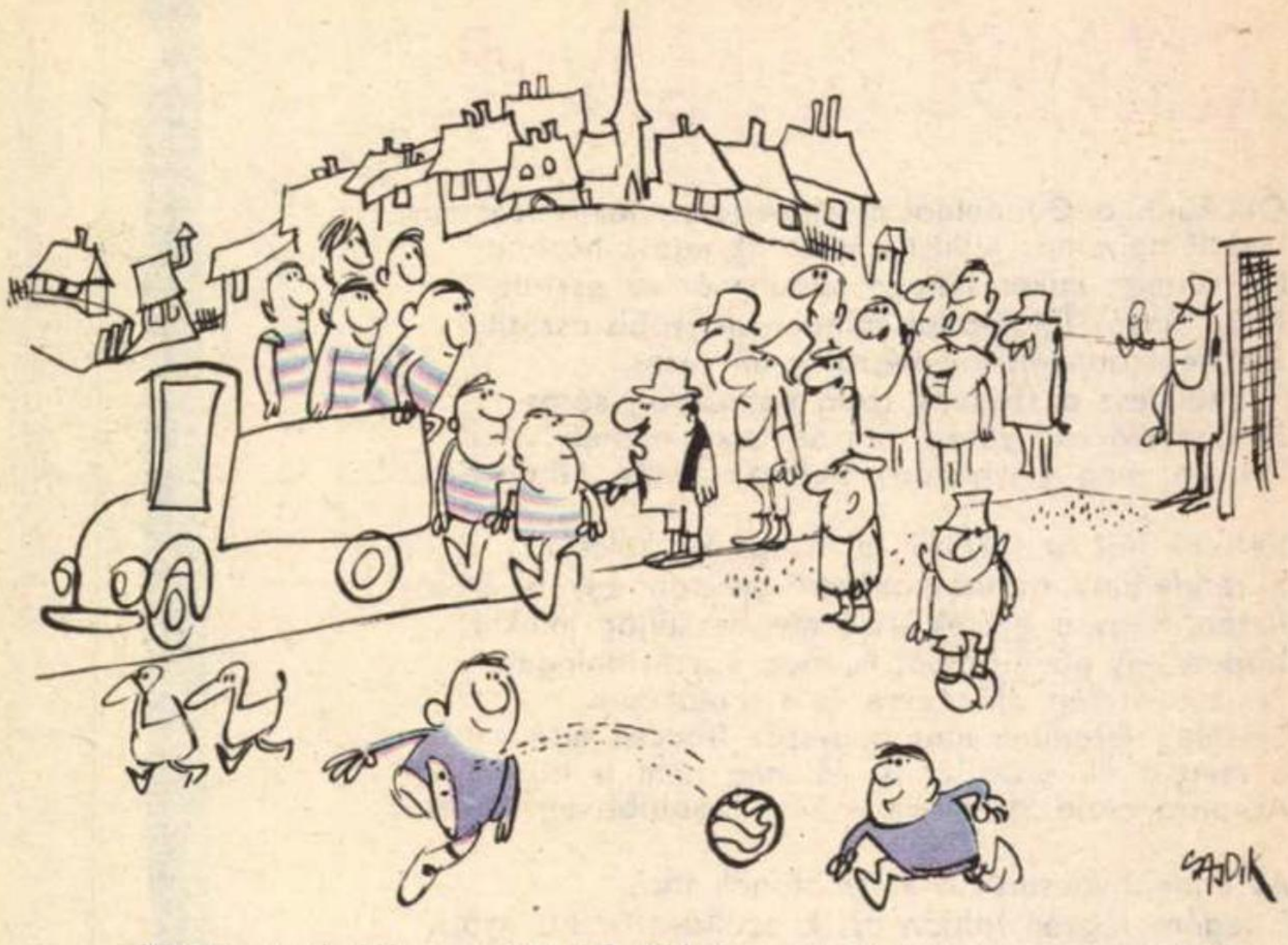

– Mi az, szurkolók nem jöttek? Kikkel verekszünk össze meccs után?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A SZABVÁNY FONTOSABB?

A cukorbetegek étkezéséhez nagy könnyítés az úgynevezett „levegőkenyér”, melyet az V., Szent István körút 6. szám alatti péküzem készít. Hetek óta úgyszólván naponta bejárok érte, de reggel azt mondják, talán délután, délután pedig azt, hogy talán holnap délelőtt lesz.

Most az egyik vezetőnő megmondta, hogy levegőkenyér lenne, csak a csomagoláshoz szükséges celofánzacskó hiányzik.

Kérésemre, hogy adják közönséges papírcsomagolásban — hiszen a zsemlét is így adják — kijelentette, hogy azt nem lehet, mert szabványellenes.

Ha már nem gondoskodtak idejében celofánzacskóról, kérdem, mi a fontosabb: a szabvány, vagy a sok beteg étkezésének megkönnyítése?

Frisch Sándor
Bp. VII., Klauzál u. 8.

HIVATAL

Megilletődötten, kissé zavartan léptem be a reprezentatív irodahelyiségbe. A falakon bekeretezett üveglap alatt különböző bölcs mondásokat olvashattam. EZ VAN! EZT TUDJUK NYÚJTANI! ÚGY MÉG SOHA NEM VOLT, HOGY VALAHOGY NE LETT VOLNA! Az iroda vezetője, Droznicsek Árpád barátságosan fogadott. Magának konyakot öntött, engem hellyel kínált:

— Kérdezzen nyugodtan. Ma már nincsenek kényes kérdések — mondta mosolyogva és várakozóan nézett rám.

— Intézményük a Hiányzó Cikkek Felkutatását Végző Hivatal, milyen célból létesült?

— Őszinte leszek. Ezen az alapon huszonnégy nagyon kellemes státuszt kaphattunk. Piackutatóink éjjel-nappal járják az országot, eljutnak a tanyavilágba is. Ahol azt tapasztalják, hogy bizonyos cikkekből hiány van, azonnal jegyzőkönyvet vesznek fel és értesítik központunkat.

— Tehát a lakosság szolgálatában állanak. Felmérésük nyomán bizonyára értesítik a hiányzó cikket gyártó üzemet s azok nagyobb tételt dobnak a piacra.

— Szó sincs róla. Megfigyelhette, hogy a hiányzó cikkek döntő többsége pár forintos vagy filléres áru, melyek hiánya azonban jogosan dühíti a vásárlókat. Időnként nem lehet kapni az üzletekben hajtűt, sörnyitót, magnószalagot, szifontűt, Míra-vizet, abroszleszorítót, és még sorolhatnám. Intézményünk azért alakult, gondoskodjunk róla, mindig legyenek hiányzó cikkek. Ismerjük a piac felvevőképességét és mi irányítjuk, mikor milyen filléres tétel legyen hiányzó cikk a kereskedelemben. Pardon, egy pillanat! — mondta bocsánatkérően, mert csengett a telefon:

— Halló! Értem. Azonnali intézkedést kérek. Néhány hónapra állítsák le a bakelit teaszűrők gyártását. További intézkedésig zárlatot rendelek el. Jó munkát! — tette le a kagylót, majd hozzám fordult: — Most vegyen bakelit teaszűrőt, amíg nem késő!

— Köszönöm. Végül is mi az intézményüknek a célkitűzése? — kérdeztem csodálkozva.

— Azt hittem, hogy már kitalálta. A vásárlóközönség a hosszú évek során megszokta, hogy valami filléres apróság bosszantó módon hiányzik. Azután, ha néhány hónap, vagy év múlva hozzájut az áruhoz, végtelenül boldog a kedves vevő. Ezt a derűs, önfeledt örömet akarjuk biztosítani továbbra is a vásárlóközönségnek — fejezte be nyilatkozatát Droznicsek Árpád és végtelen jóindulattal utamra bocsátott.

Galambos Szilveszter

LAKÁSPROBLÉMA

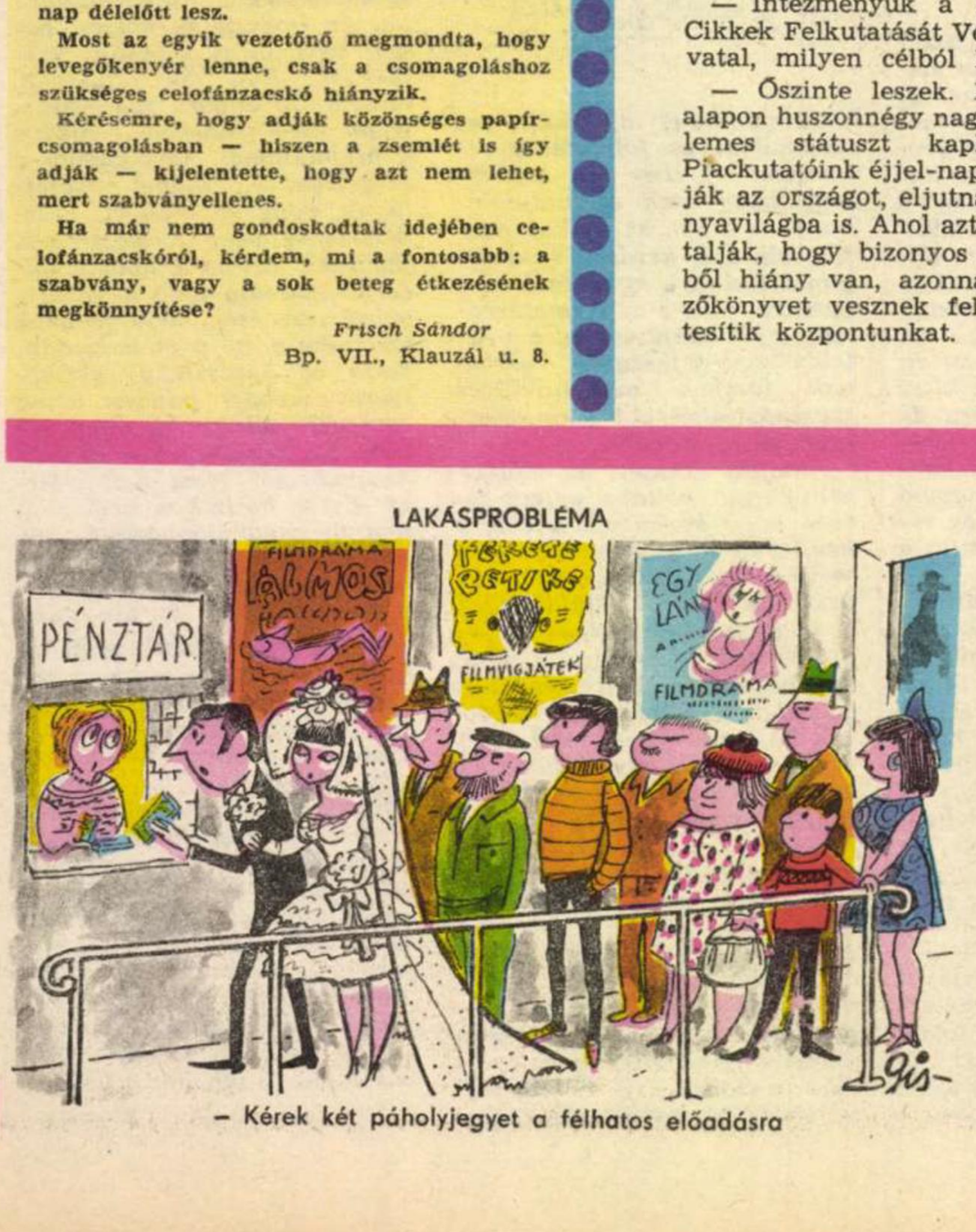

– Kérek két páholyjegyet a félhatos előadásra

PRECÍZ ÜZLETEMBER

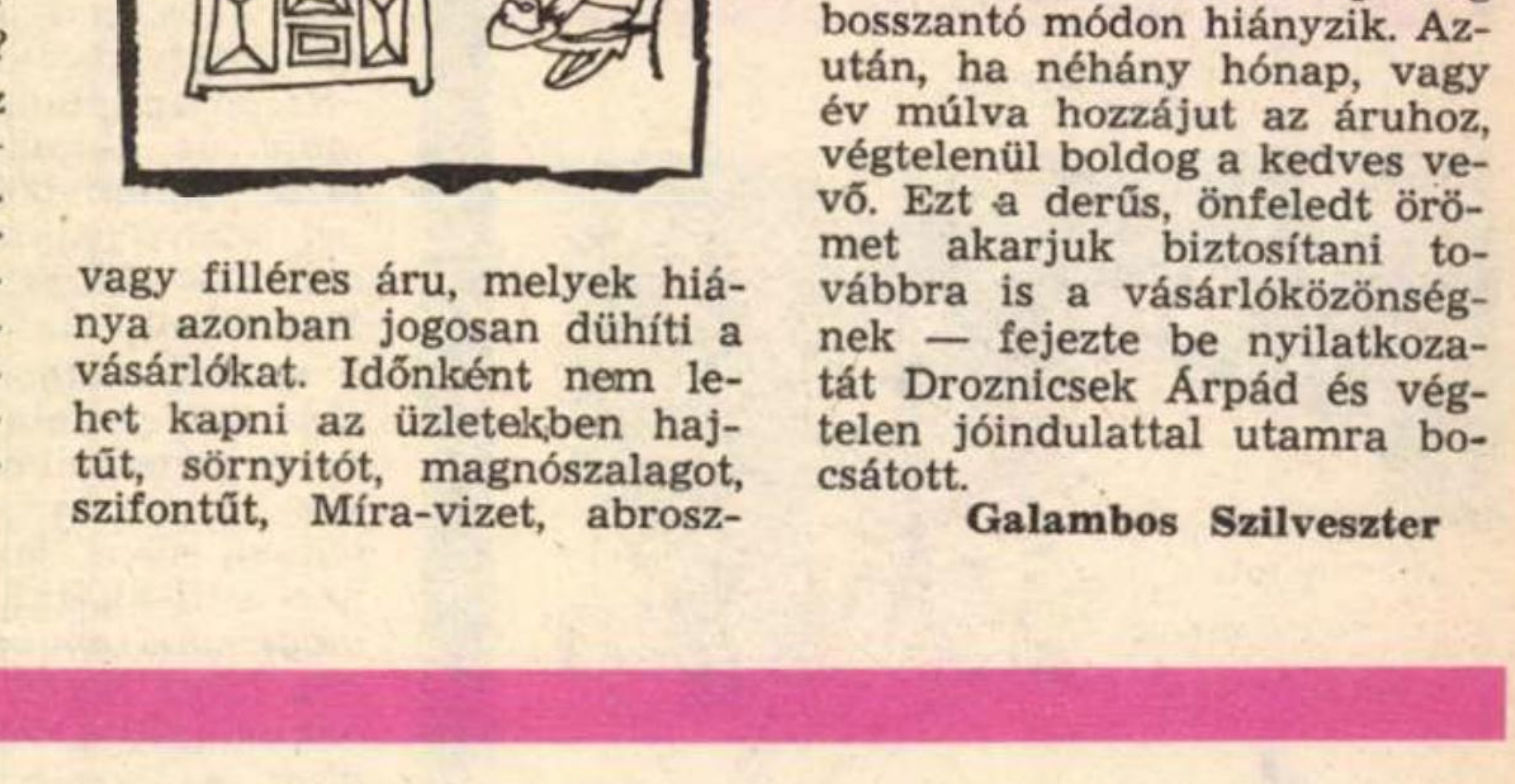

VAKÁCIÓ

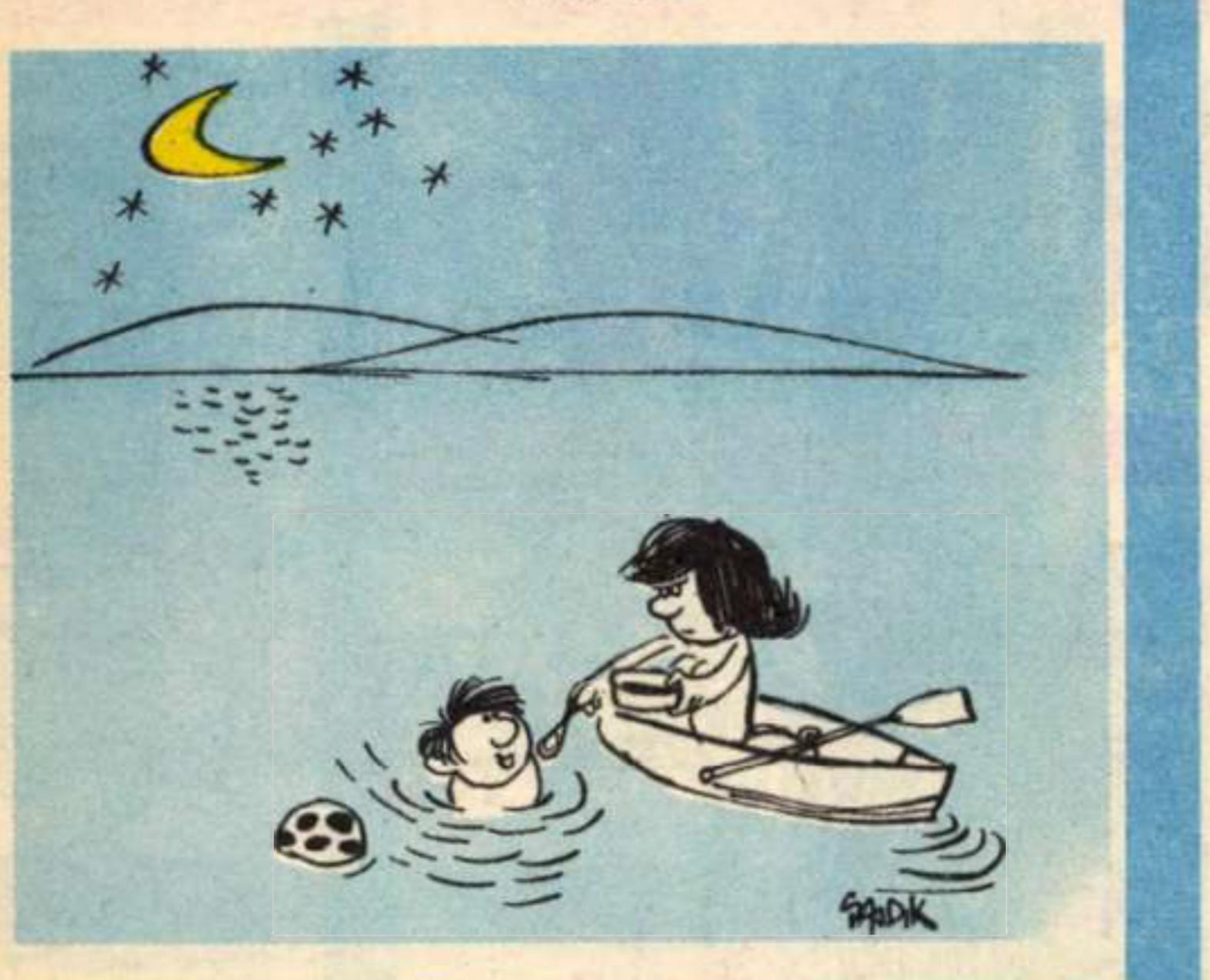

SZÍVÁTÜLTETÉS PESTEN

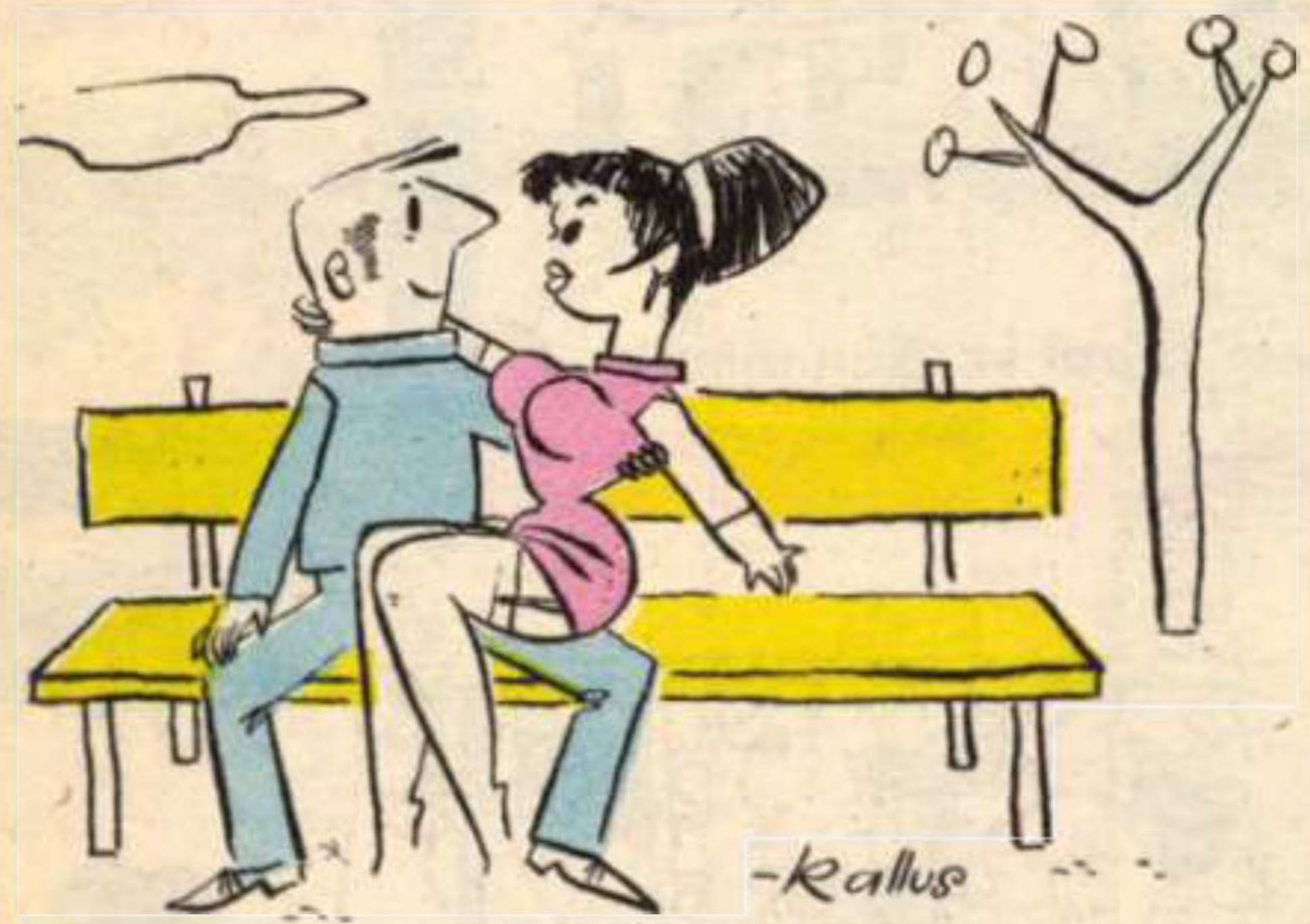

Ülj át, szívem, a másik térdemre...

A KÖZÖNSÉG DILEMMÁJA

Az olvasó, sőt a nézőközönség,
mert nem teljes a műveltsége még,
úgy érzi: számos könyv és dráma tárgya
ijesztő rémség, csupa szörnyűség.
Ugyanis híres, nagy nyugati írók
rájöttek, hogy az élet borzalom,
s ezt éjjel, nappal folyton bizonygatják,
„hogy tisztán lássunk" – amint olvasom.
E sok leleplezéssel egy kis baj van,
nem sikerült ez úgy, mint kellene,
mert nem javul, de úgy látjuk, hogy romlik
azóta is az ember jelleme.
S a filmekben? A sok gyötrelem mellett
a főszereplő a verekedés,
no de ebben – bár nem üdít a látvány –
a sportszellemből is van egy kevés.
Ám mi jön még! Külföldről hírül hozzák
a szemfüles és fürge hírlapok,
hogy mire készülnek sokmillióval
a nagyhatalmú filmdirektorok.
Korbáccsal félig agyonütött sztárok...
hasbaszúrt lányok... levágott fejek...
– Ej – suttogja a kíváncsi közönség –,
megnézzük ezt is, hogyha majd lehet!...
De aztán felnéz s elkezd szédelegni:
– Hová jutottam? Hol van a fejem?
Ha nincsen rémség, gyötrelem és vadság,
hát akkor már-már hiányzik nekem?
Jó lesz vigyázni! Ha tovább fejlődöm,
az irodalom végül elvakít,
és legközelebb, valamelyik éjjel
még leütök az utcán valakit!

Lovászy Márton

BORÚLÁTÁS

Endrődi István rajza

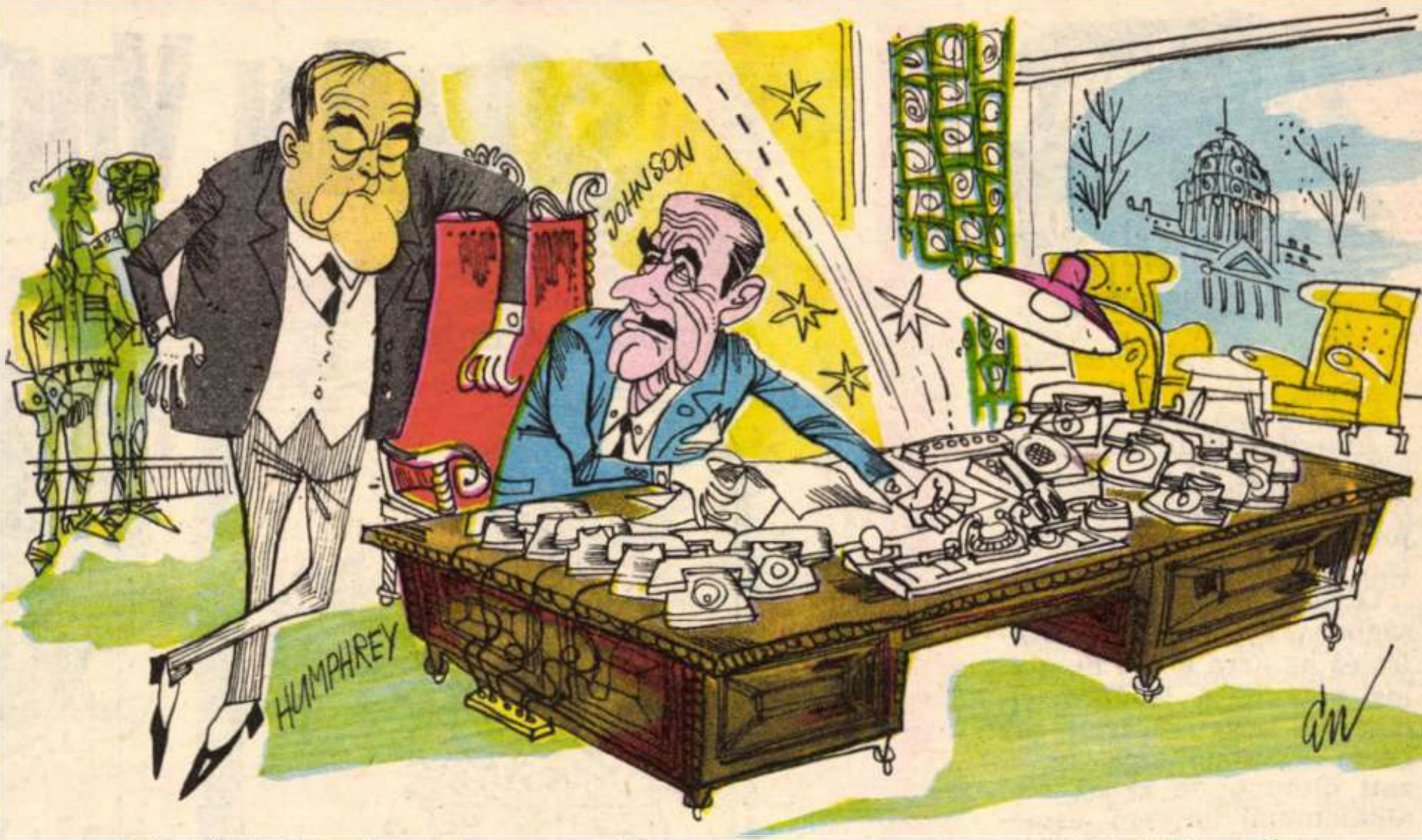

– Attól félek, Humphrey, hogy nem választanak meg. Egyetértesz a külpolitikámmal!

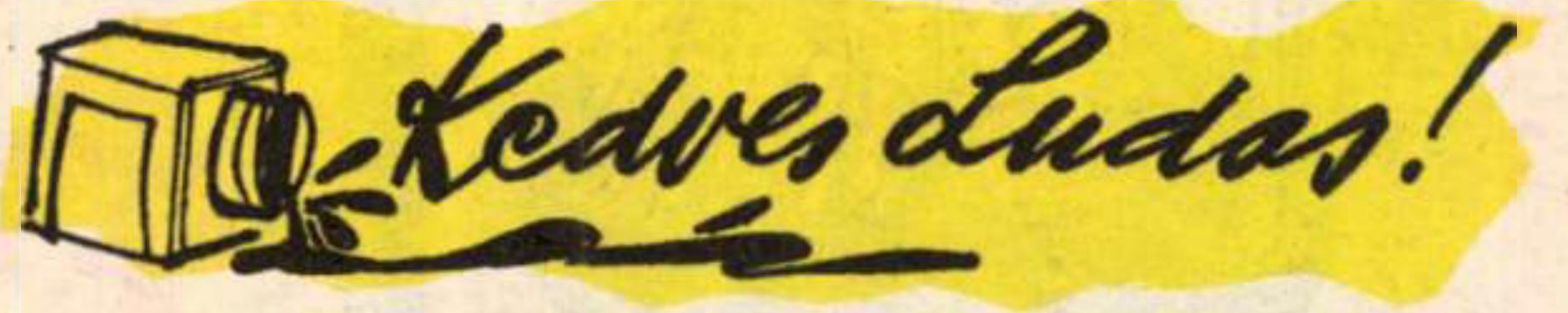

Kedves Ludas!

Előbb azt hittem, hogy az újságárus tévedésből a Filmvilág egyik régebbi számát nyomta a kezembe június 1-én. Nem akartam elhinni ugyanis, hogy öt hónap leforgása alatt kétszer is ugyanazt az arcot látom viszont ugyanannak a folyóiratnak a címlapján. Istenem, hát tényleg ilyen kicsi a világ (a filmvilág), hogy nincs nagyobb lehetőség a címlapok variációjára, és ilyen rövid időközönként sor kerül egy-egy színészre? (Mellesleg, egy olyan színészre, akit a mozivászonról még nem is ismer a közönség, mert filmjei még csak most készülnek!)

Hacsak nem azért van mindez — keresem magamban a szerkesztői meggondolások okátfokát —, hogy bemutassák: mennyit fejlődött a fiatal színész az eltelt négy és fél hónap alatt. Mert az első, szembefordulós képén még némi hetyke, fiatalos dac érződik; a második, a jobbprofilos kép pedig már tűnődőbbnek, elmélyülőbbnek mutatja...

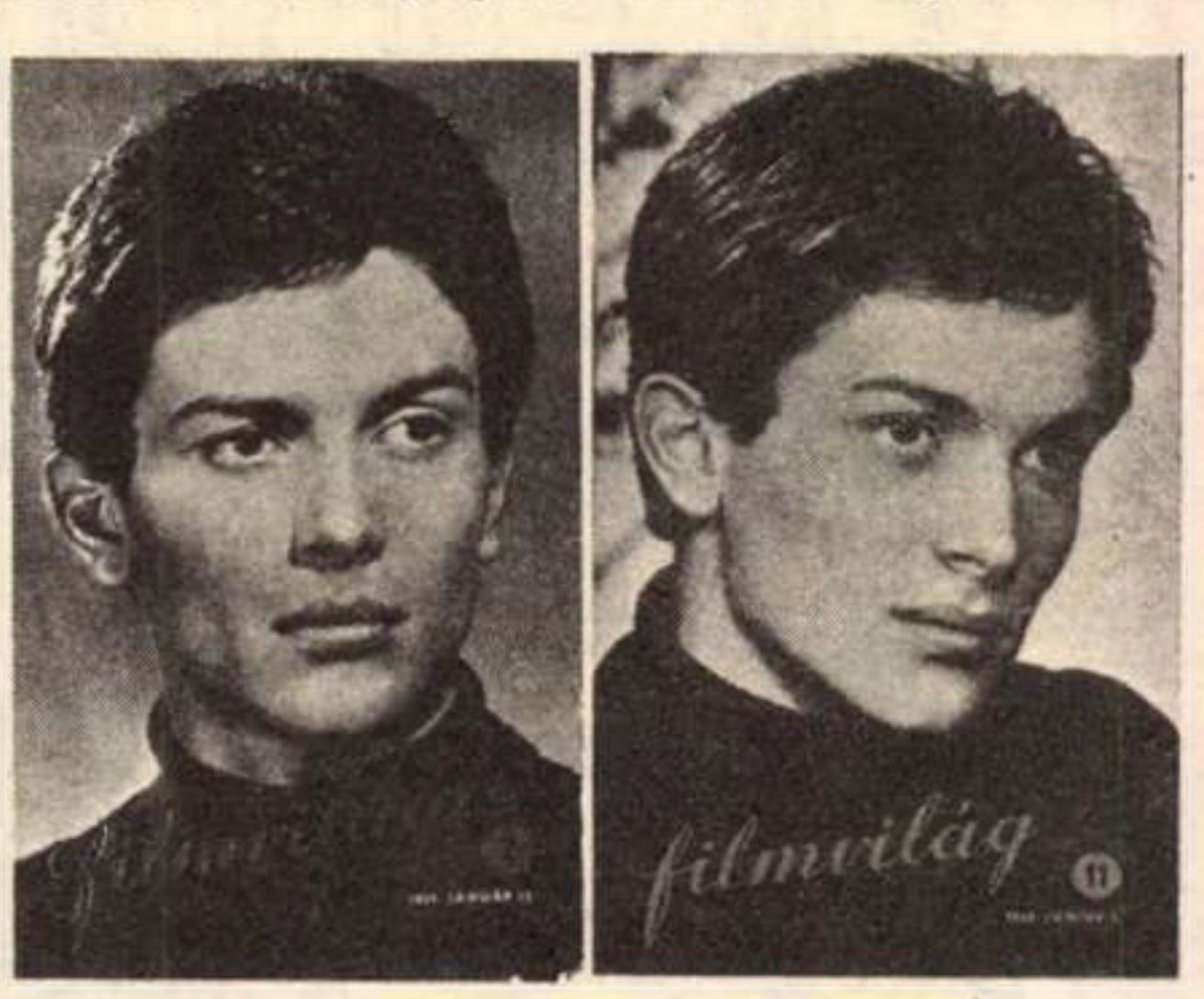

Ám a kisördög közbeszól: ezt a képet valószínűleg egyszerre készítették. Merthogy még a pulóver is egy és ugyanaz...

D. R.
Debrecen

Nehéz feladat elé állított bennünket Toldy János budapesti olvasónk, amikor azt kérte, fejtsük meg, mit jelenthet a Csokonai u. 3. számú házon látható nagybetűs, rejtélyes: KIPINVEST felirat?

Mivel a feladványt sem a telefonkönyv, sem a különleges tudakozó segítségével sem tudtuk megoldani, saját kútfőnkhöz fordultunk: némi okoskodással magunk próbáltunk rájönni a dolog nyitjára.

Először is próbáltuk betűszónak tekinteni, betűről betűre haladva keresni az értelmét. Semmi sem sült ki belőle. Ha csak ez nem: **KIPI**hentagyú **N**évadó **V**alaki **E**setlen **S**uta **T**réfája...

Aztán megpróbáltuk némi logikával kikövetkeztetni a megfejtést. Az **invest** bizonyára azonos az **invesztál**: befektet, beruház szóval. De mi lehet az a bizonyos **kip**, amit ez a rejtélyes vállalat beruház? Lehet, hogy a könnyűipar, a kézműipar, netán a kisipar rövidítése? Na de: logikus lenne az, hogy a szó eleje egy magyar, a vége pedig egy idegen kifejezés rövidítése?

Nincs más mit tenni: feladjuk a küzdelmet. Szabad a gazda!

(r)

Dr. Horváth László Gábor közlekedés-pszichológus a „Vasárnap este" című cikkben (Esti Hírlap, VI. 1.) — egyebek között — azt állítja, hogy:

„...a férfivezető — főleg a fiatalok — nem tűri, hogy előtte egy nő vezessen. Az volna értelmes és biológiailag logikus (kiemelés tőlem), hogy a csinos hölgy mögött haladva gyönyörködjék benne, de nem; ő — akár veszélyes előzés árán is — elhagyni igyekszik. Értelmetlen „bemutatkozás" ez, hiszen, amint a nő elé kerül, csinos partnere látásának élménye egyszerre megszűnik."

Én nem vagyok közlekedés-pszichológus, de mind ez ideig azt hittem, hogy biológiailag logikusan, s főként értelmesen gondolkozom, amikor gyalogosan közlekedvén a gyalogjárdán gyönyörködöm egy csinos nő látványában; meg is előzhetem, ha akarom, anélkül, hogy — a cikk szavaival élve — „agressziót" követnék el ellene. Most hivatott szakember nyugtat meg, hogy ezt gépkocsit vezetve is megtehetem, s a csinos nők látványában vezetés közben is gyönyörködhetek, mert éppen ezzel szolgálom a balesetmentes közlekedés ügyét, feltéve, ha nem előzöm veszélyesen. Nem kell tehát az utat figyelnem, és a KRESZ idevonatkozó előírásait szem előtt tartanom.

Azért — azt hiszem — nem ártana ennek megfelelően átdolgozni a KRESZT is!

Zs. K.
Budapest

A Tévének jelentik:

„Körhinta nálad a szerelem..." kedves Magyar Televízió? Vagy mi másnak köszönhetem, hogy a múltkori szombat esti zsákbamacskában záros határidőn belül, immár negyedszer láthattam egy felidézett részletet a hajdan megérdemelten nagy sikert aratott filmünkből, a Körhintából?

Nem mondom, egy jó film, vagy annak egy részlete, mindig gyönyörködtet. De a változatosság még inkább...

„Félek, rám tör a veszedelem..." — ha most nem szólok, s mihamar láthatom ötödször, sőt hatodszor is az említett filmkockákat. Kérlek, kímélj meg tőle, mert én a Körhintától már szédülök...

B. A.
Budapest

Volt-e szakálla Ferenc Ferdinándnak, a trónörökösnek? Csoóri Sándor szerint volt. Az Élet és Irodalomban ugyanis azt írja, hogy egy öreg múzeumőrt az ő szakálla Ferenc Ferdinándra emlékeztette. A múzeumőr szavahihetőnek látszik, mert — mint Csoóri írja — a trónörököst délelőtt tizenegykor még saját szemével látta a hadgyakorlaton, délután öt órakor pedig már halott volt. Mármint a trónörökös.

Az időpontokkal minden rendben van. De a szakállal már kevésbé. Ferenc Ferdinándnak már délelőtt tizenegykor sem lehetett szakálla, mert ilyesmit nem viselt. Szépen kipödört nagy bajsza alatt sima, borotvált álla volt a megboldogultnak. Először arra gondoltam, hogy a múzeum derék őre a mindig szakálltalan Ferenc Ferdinándot a mindig szakállas Ferenc Józseffel tévesztette össze, de ez nem lehetséges, mert utóbbi nem volt ott a sarajevói hadgyakorlaton. Így a trónörökössel Csoórit a múzeumőr akkor tévesztette össze, amikor az író még nem viselt szakállt. A szakálltalan Csoórit a szakálltalan trónörökössel már igen könnyen egybevethette a múzeumőr.

Megjegyzem, hogy azon a régi katonai szemlén én is részt vettem, mint a 44. gyalogezred Boszniában állomásozó katonája. Láttam is a trónörököst. Nem volt szakálla.

Klémens Béla

GYŰRŐDIK vagy nem GYŰRŐDIK?

Annyít szidtuk már a kereskedelmet, hogy rosszul bánik a vevőkkel — szidjuk most már egyszer azért is, mert túl jól bánik velük.

Olvastam ugyanis az újságban egy panaszos levelet és az arra adott hivatalos választ. A levélíró elmondta, hogy vásárolt egy „nem gyűrődő"-nek nevezett öltönyt, de az az első alkalommal teljesen összegyűrődött Elment az üzletbe reklamálni.

— Hát ez bizony gyűrődik, annak ellenére, hogy nem gyűrődő — ismerték el.

— Akkor cseréljék ki — kérte.

— Azt már nem — hangzott a válasz.

A vállalat felülvizsgálta a reklamációt és megállapította: az öltöny nem gyűrődik. A gyűrődésre vonatkozó minőségi kifogás a KERMI szakvéleménye szerint is alaptalan. De azért az öltönyt kicserélik.

Végeredményben a panaszos elégedett lehet —, de valahol valami mégsincs rendben. Először is: továbbra sem tisztázott, hogy az öltöny gyűrődik-e vagy nem gyűrődik? A panaszos szerint *igen* — ő hordta az öltönyt —, a bolt szerint *igen*, a vállalat szerint *nem*. Ha gyűrődik, miért mondják, hogy nem gyűrődik, ha nem gyűrődik, miért adtak mégis helyt a panasznak?

Mintha két véglet között őrlődne a kereskedelem. Egyes helyeken még mindig fütyülnek a vevőre, más helyeken egyáltalán nem fütyülnek, de ennek kottája a következő:

— Adjunk helyt a vevő panaszának. Elvégre új mechanizmus van, a vevő iránt figyelmesnek kell lenni. Különben még képes kiabálni. Ezek a vevők manapság már sok mindenre képesek és minek nekünk a kellemetlenség amiatt, hogy nem adunk neki igazat. Pedig nincs igaza. Nem is ért hozzá. Rossz a szeme. Az árnyékot is gyűrődésnek látja. De adjunk neki egy másik öltönyt, legyen boldog vele és hallgasson.

Holott talán mégis az lenne az ésszerű álláspont, hogy vagy igaza van a vevőnek, de akkor meg is mondják neki azt, hogy igaza van, vagy alaptalan a panasz — mert ilyen is akad —, de akkor egyértelműen utasítsák el.

Persze, ehhez előbb az eladóknak maguk között el kellene dönteniük, hogy az a bizonyos anyag gyűrődik vagy nem gyűrődik?!

Földi Iván

SOKAN VAGYUNK

KÜZDELEM A LÉTÉRT

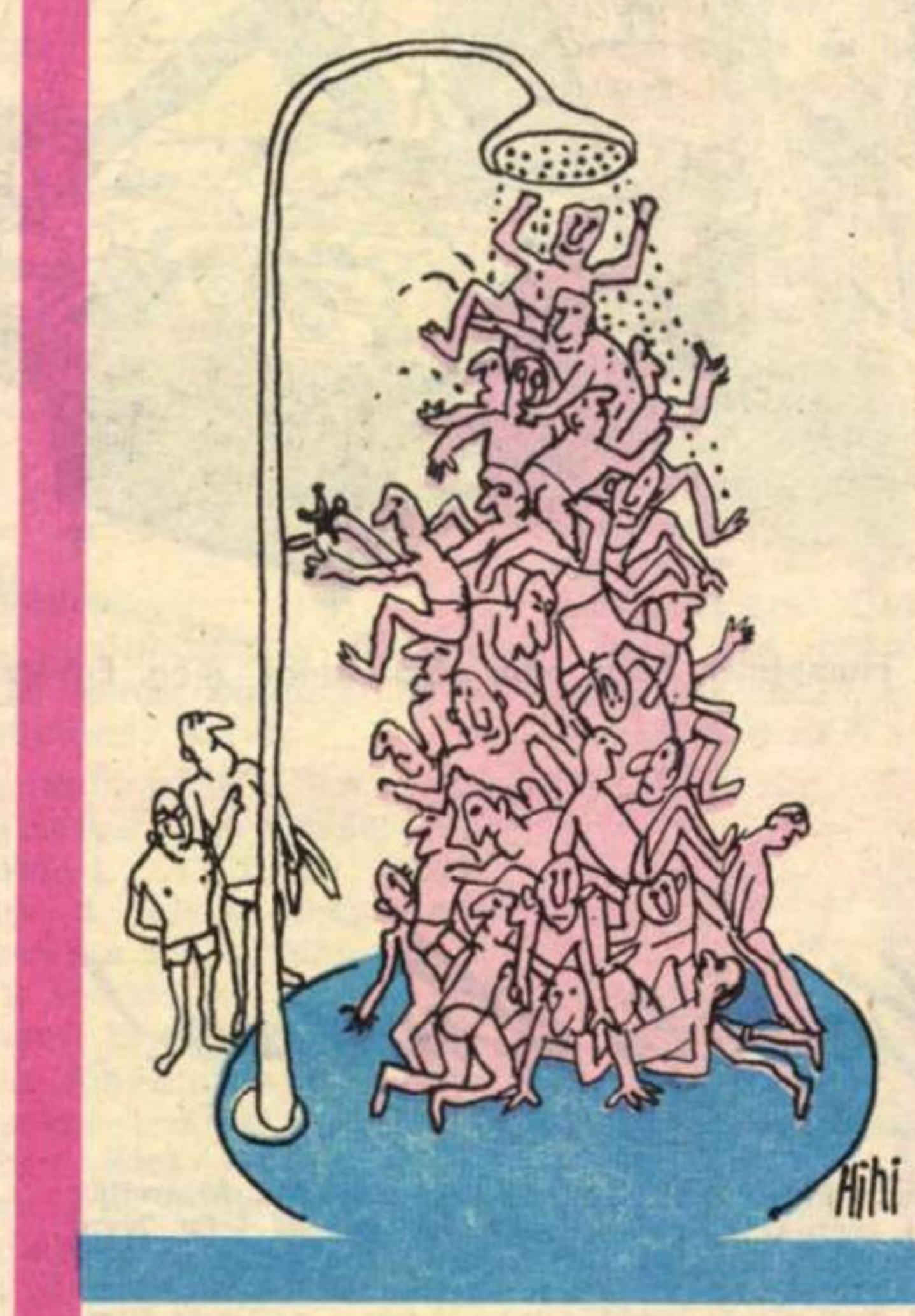

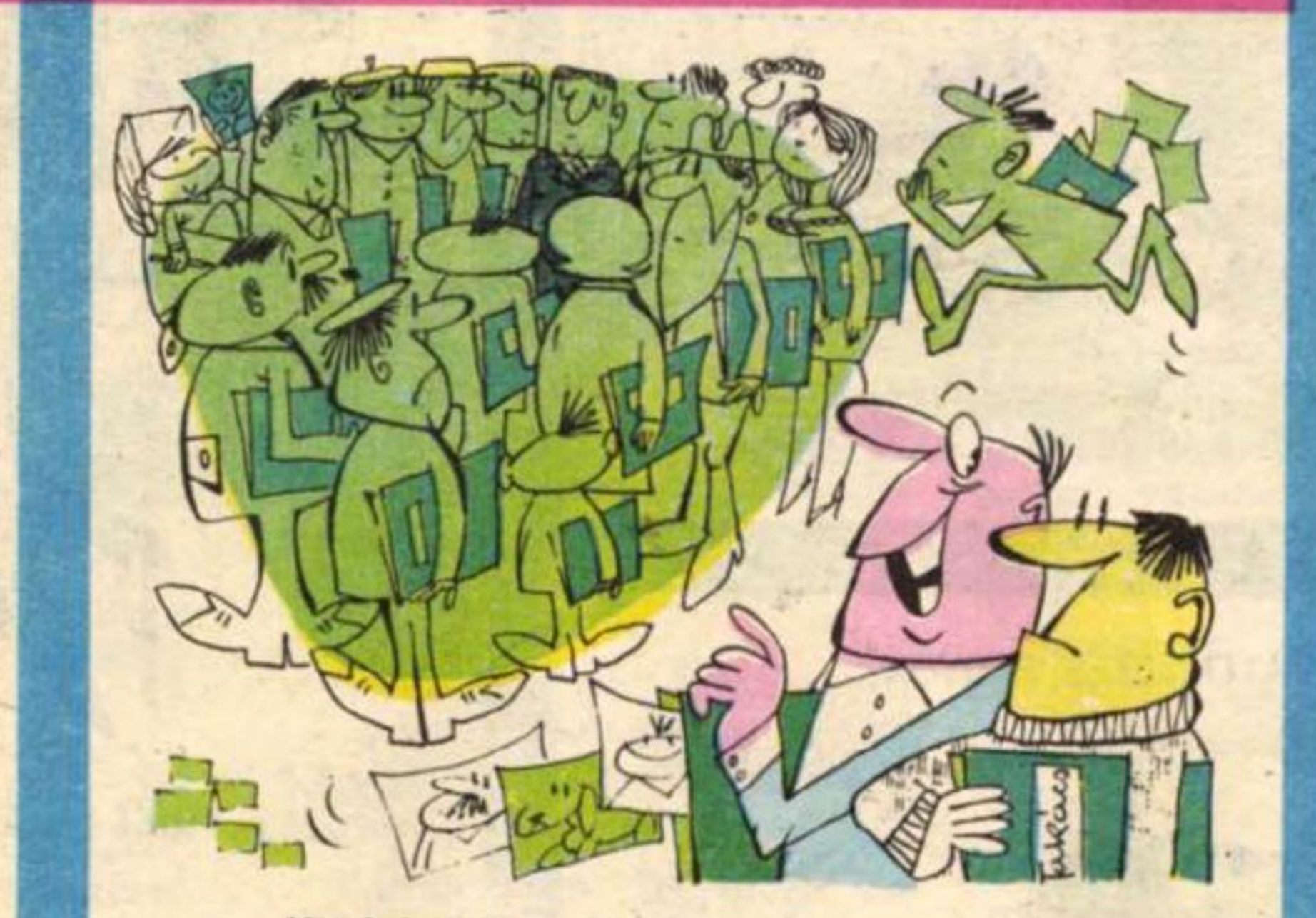

– Kit bámulnak úgy?
– Egy embert, aki nem rajzol karikatúrákat!

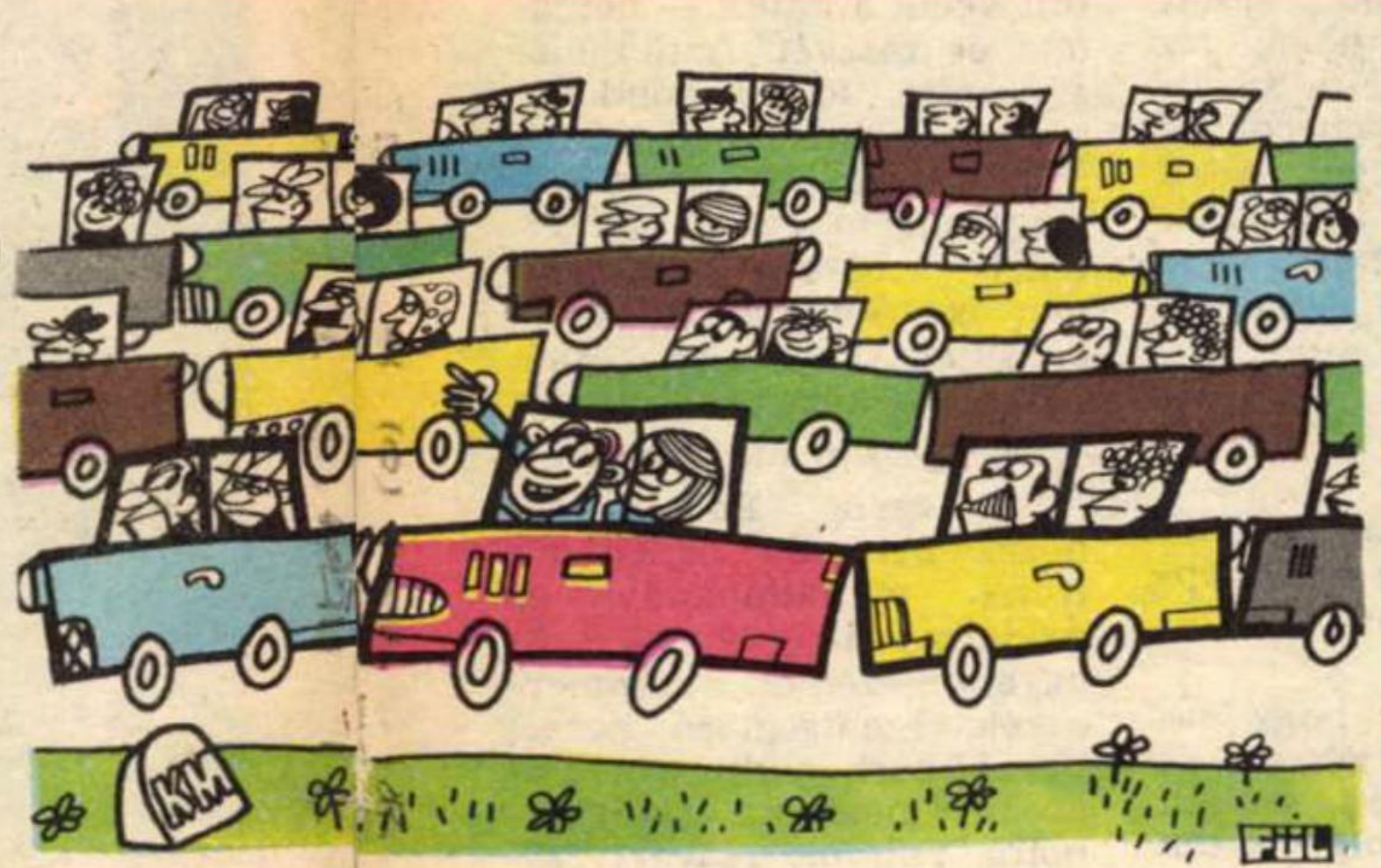

– Nem értem, mitől megyünk előre, hiszen már Lepsénynél kifogyott a benzin.
– Nem érzed? Tolnak!

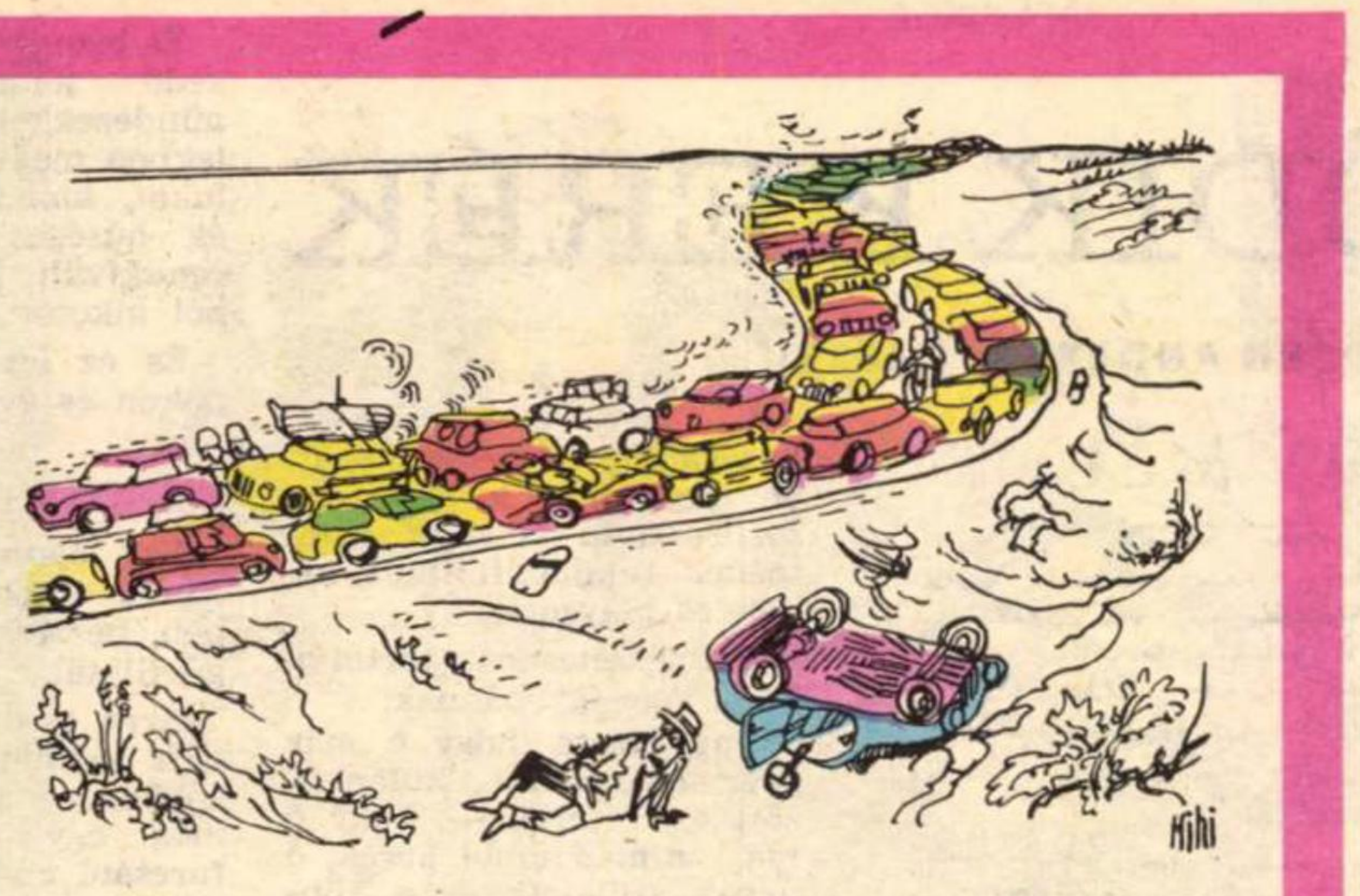

– Nem értem... Senkinek sem tűnik fel, hogy hiányzom?...

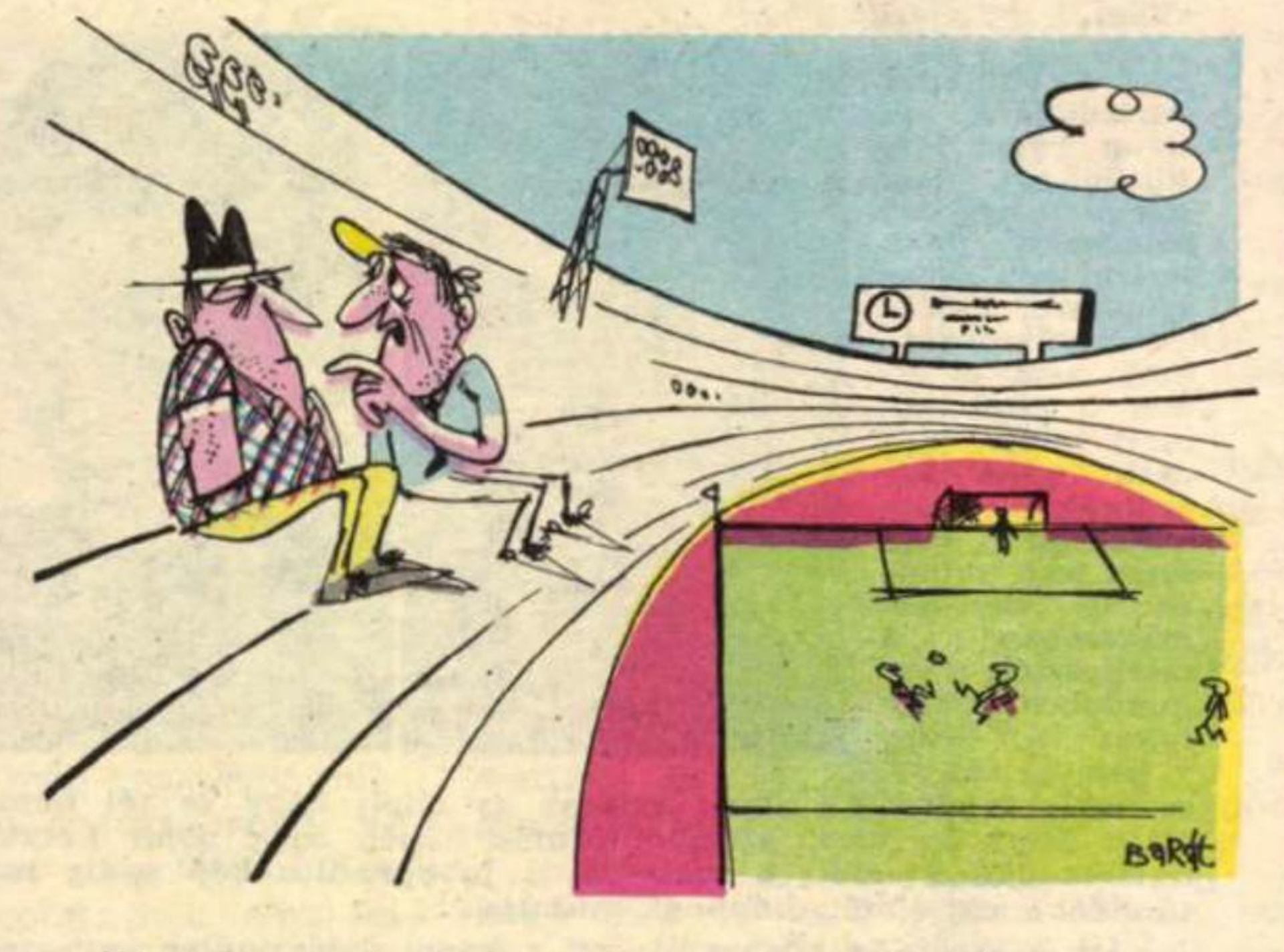

– Képzeld, most milyen tömeg lehet a hatos villamoson...

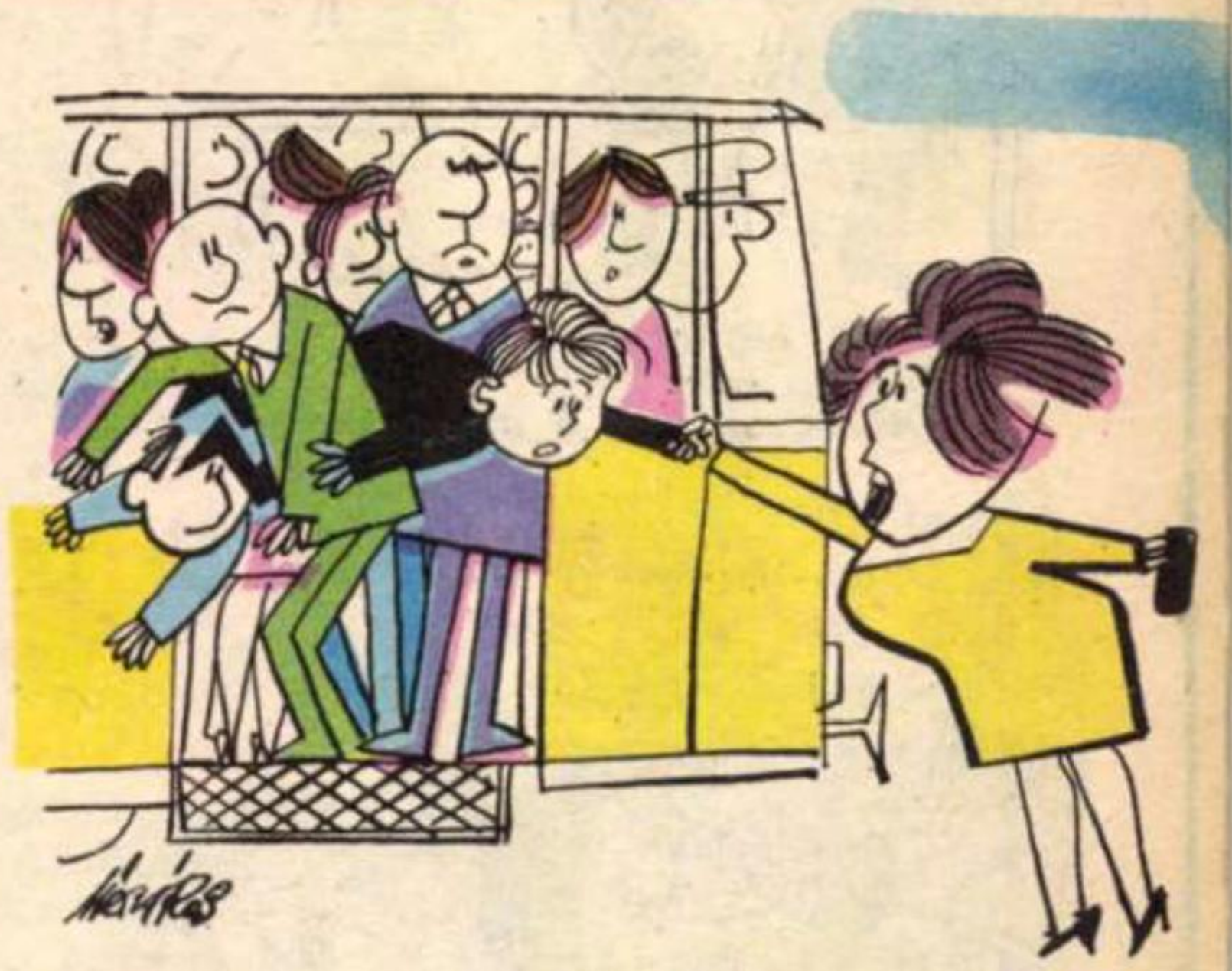

– Úristen, ez nem is az én gyermekem!

DEMOGRÁFIAI HULLÁM

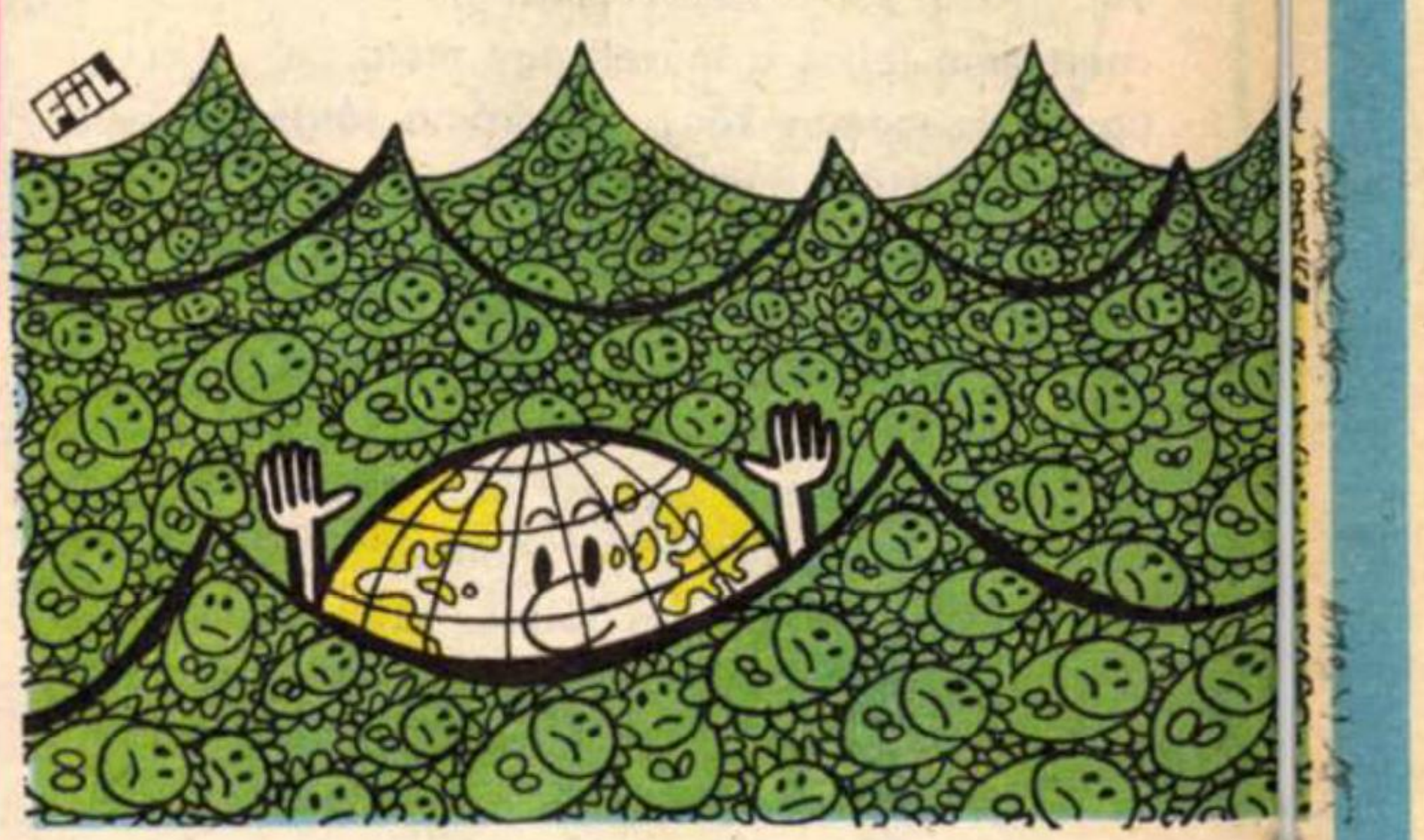

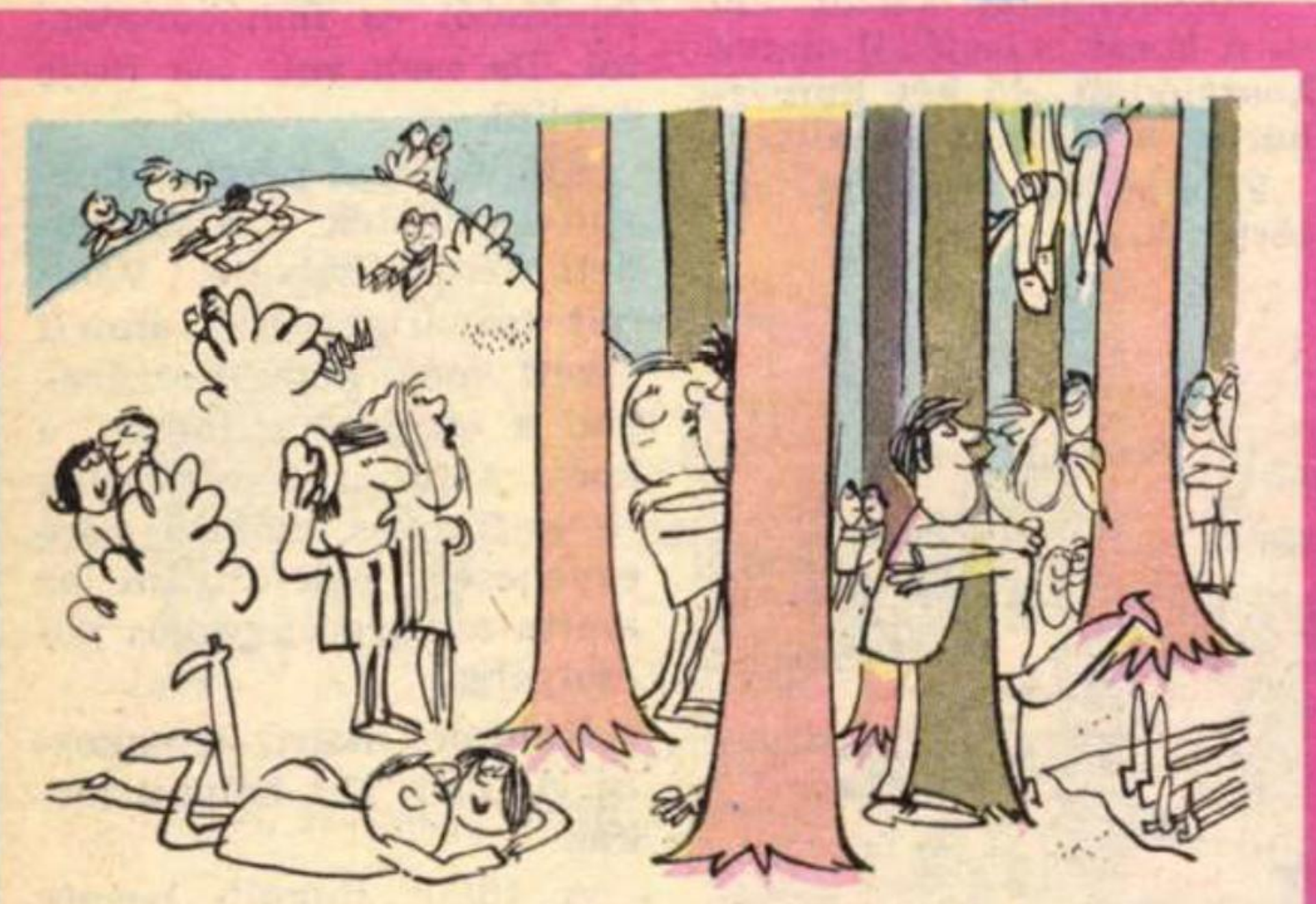

– Bocsánat, van itt egy szabad hely?

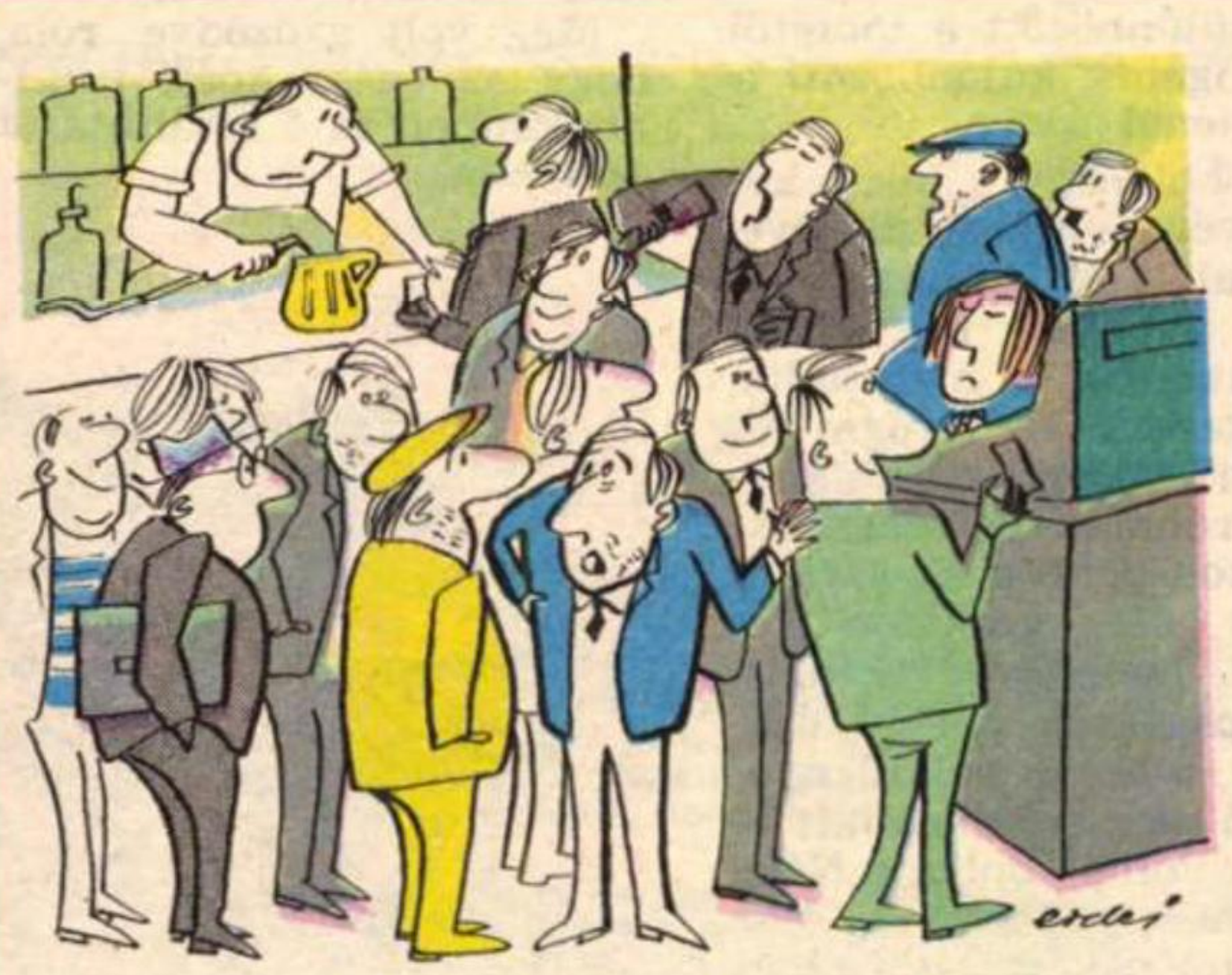

– Borzalmas! Ennyi időt kell a családomtól elvonnom...

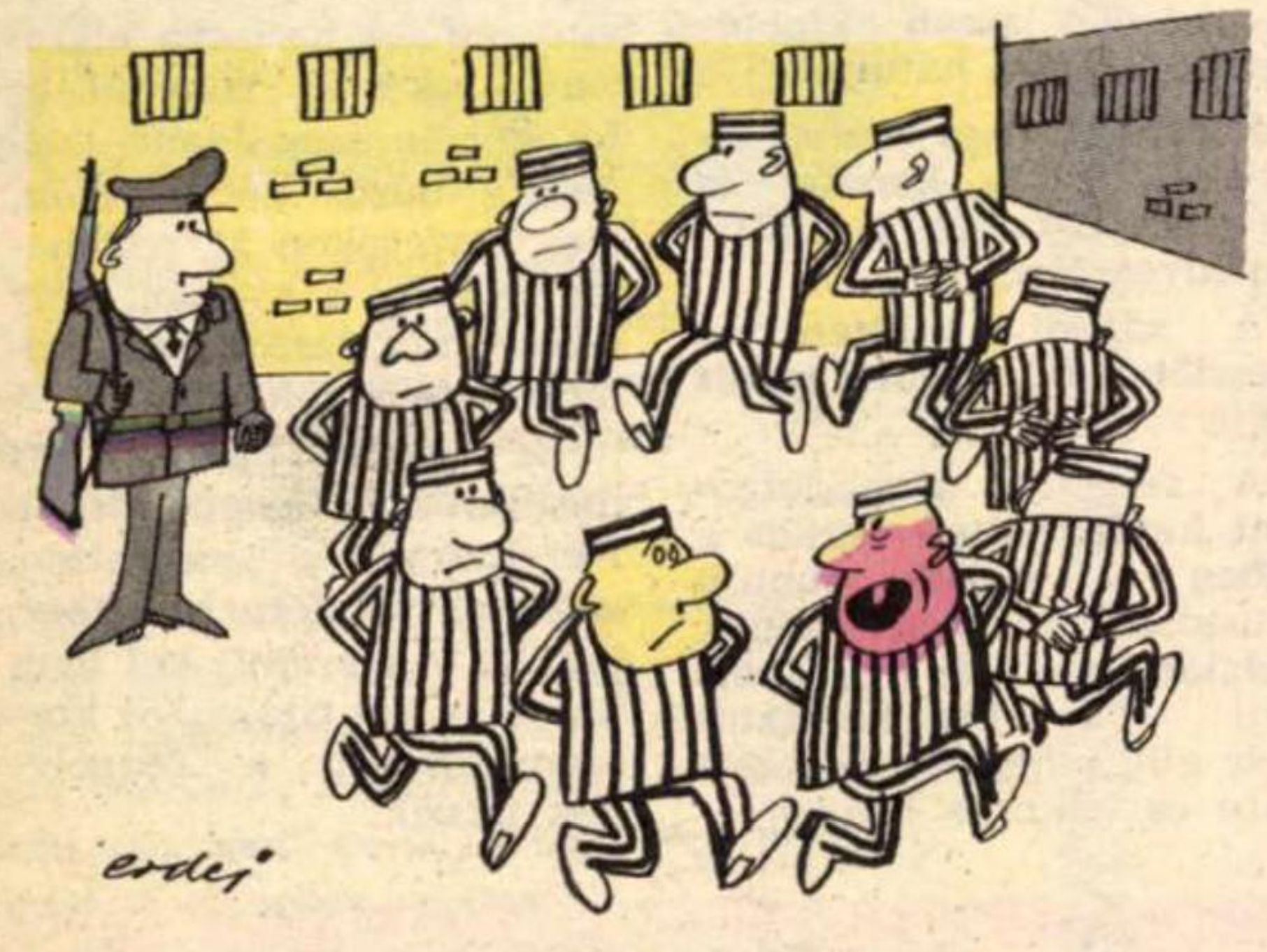

– Folyton a sarkamra lép!

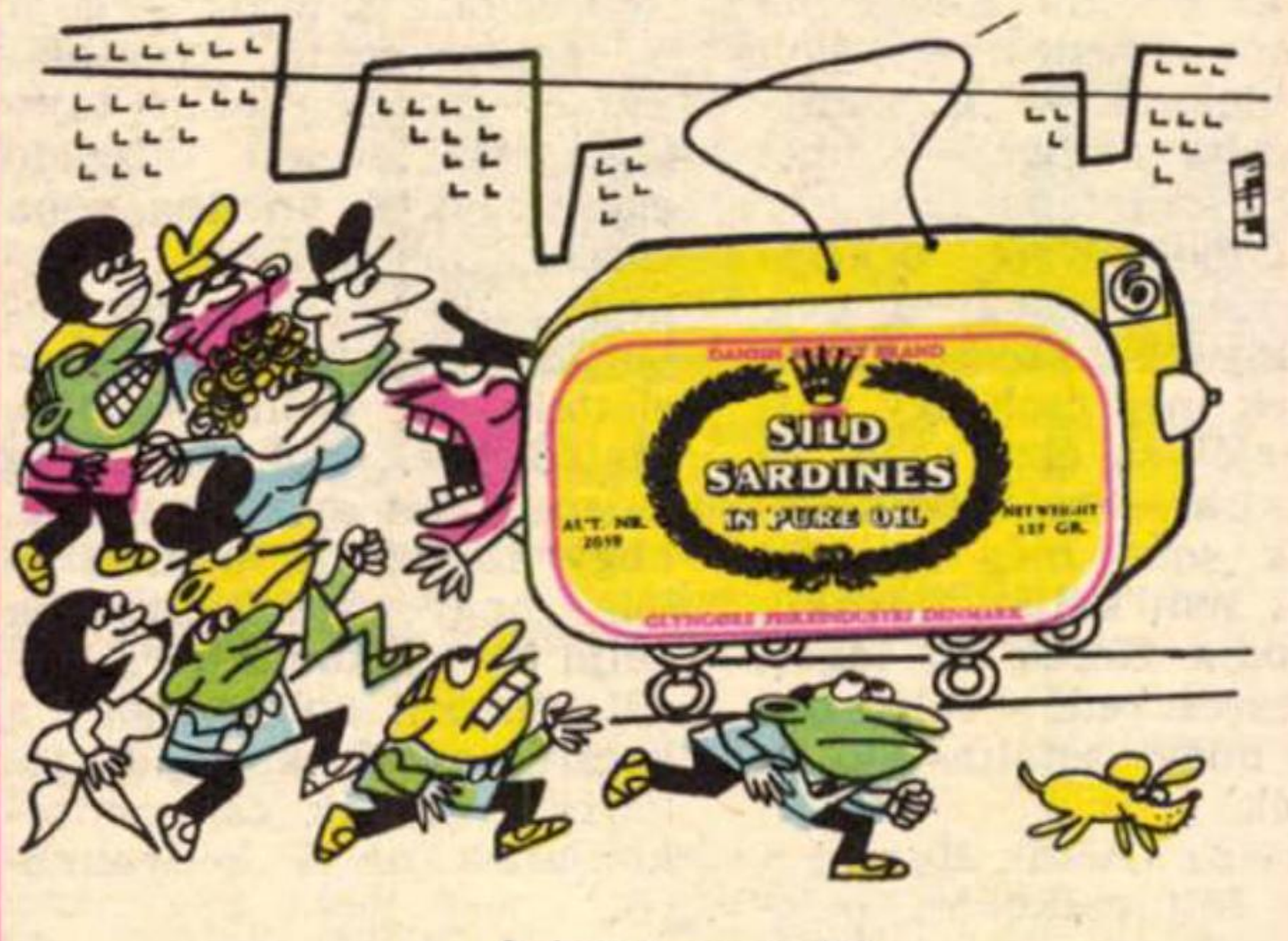

– A kocsi megtelt!

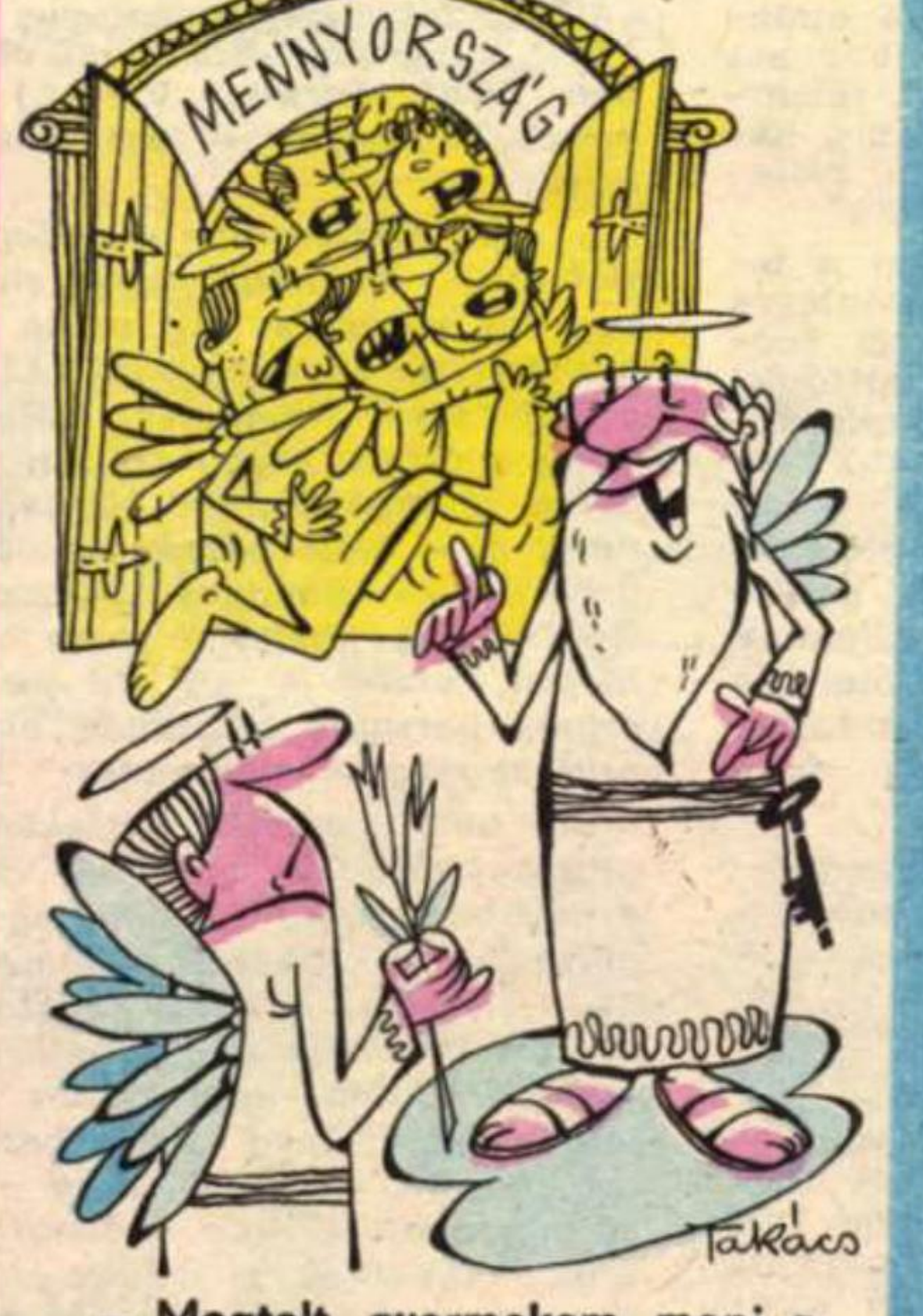

– Megtelt, gyermekem. menj a pokolba!

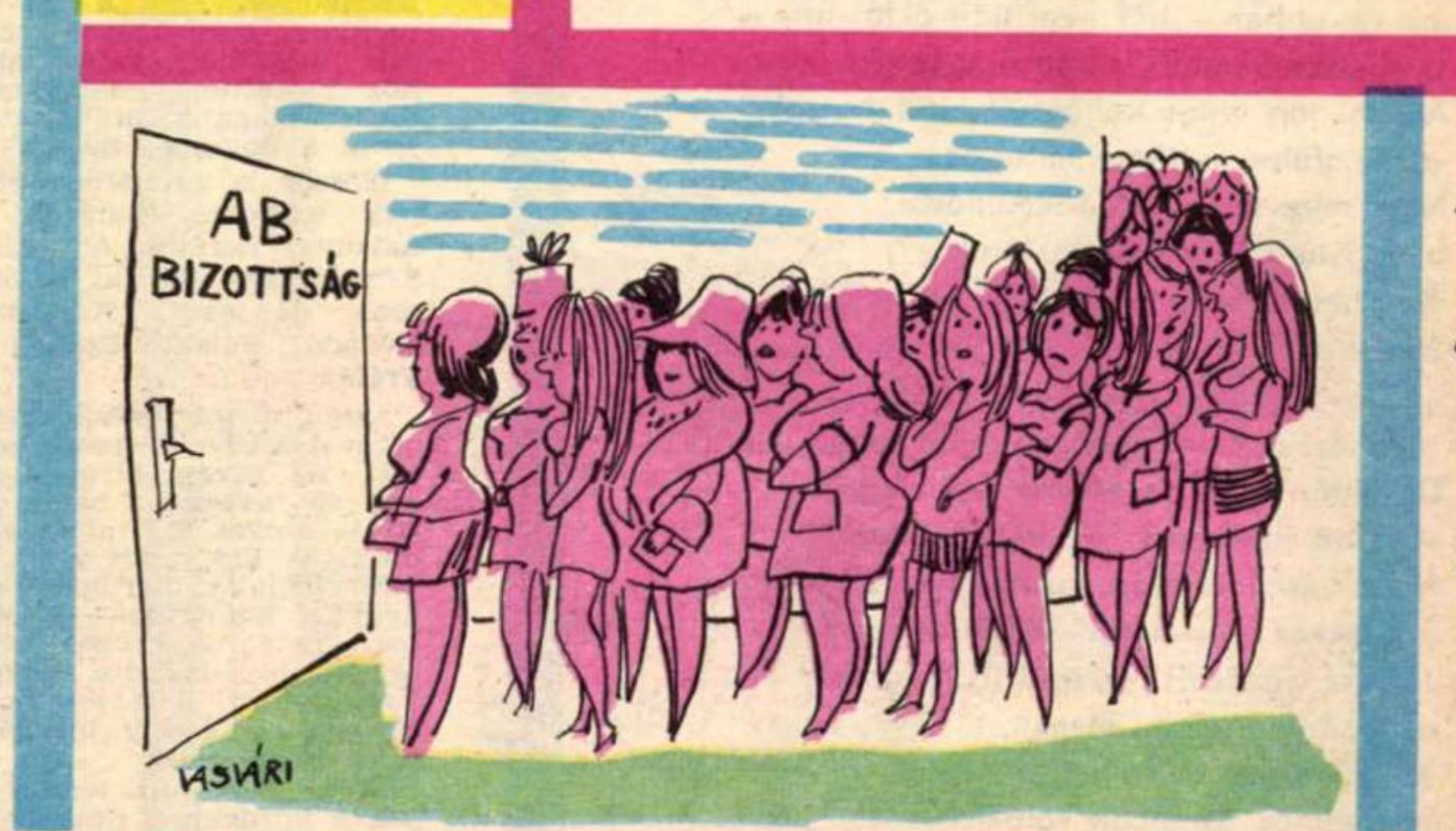

KÖZÖNY

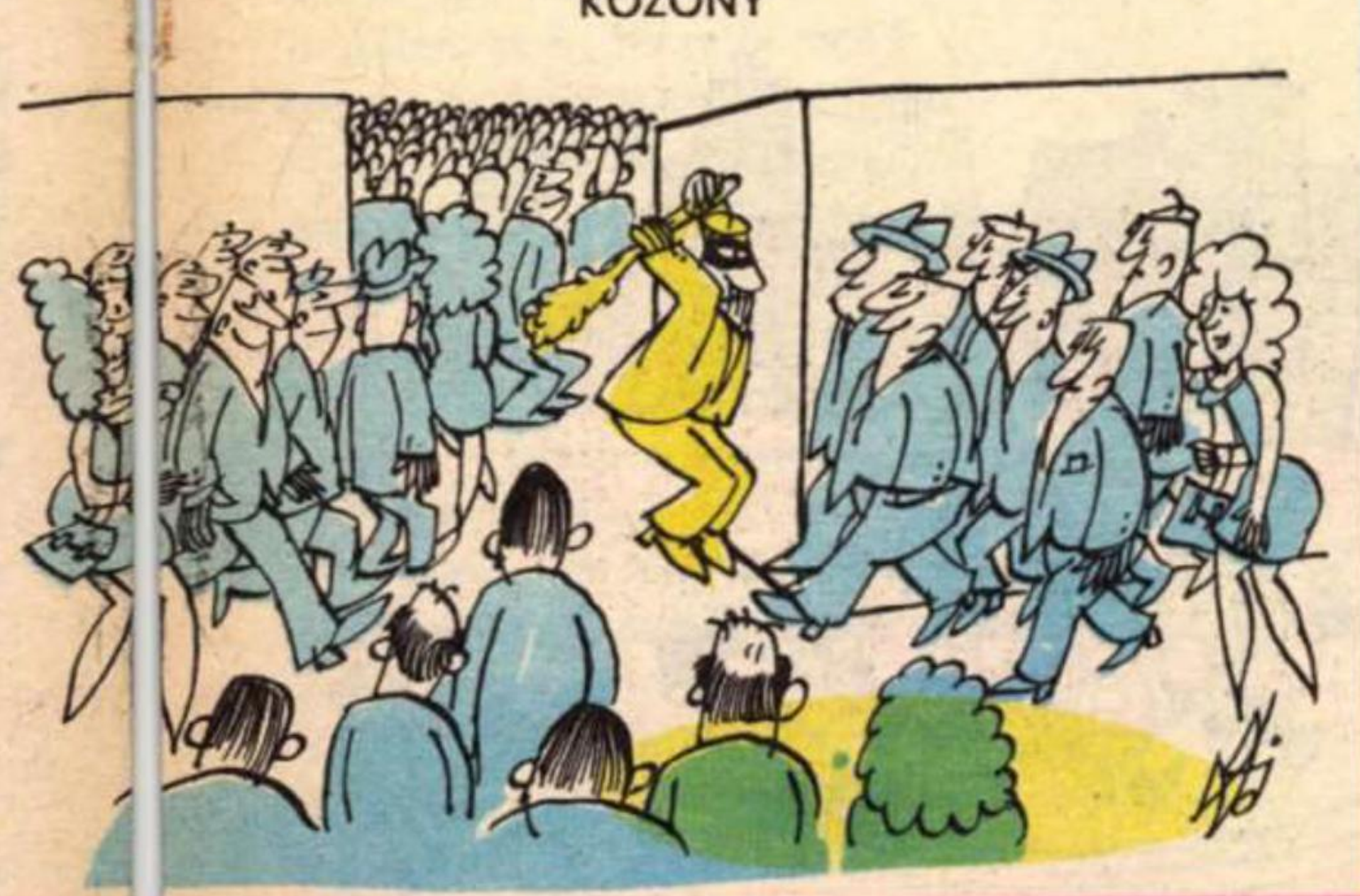

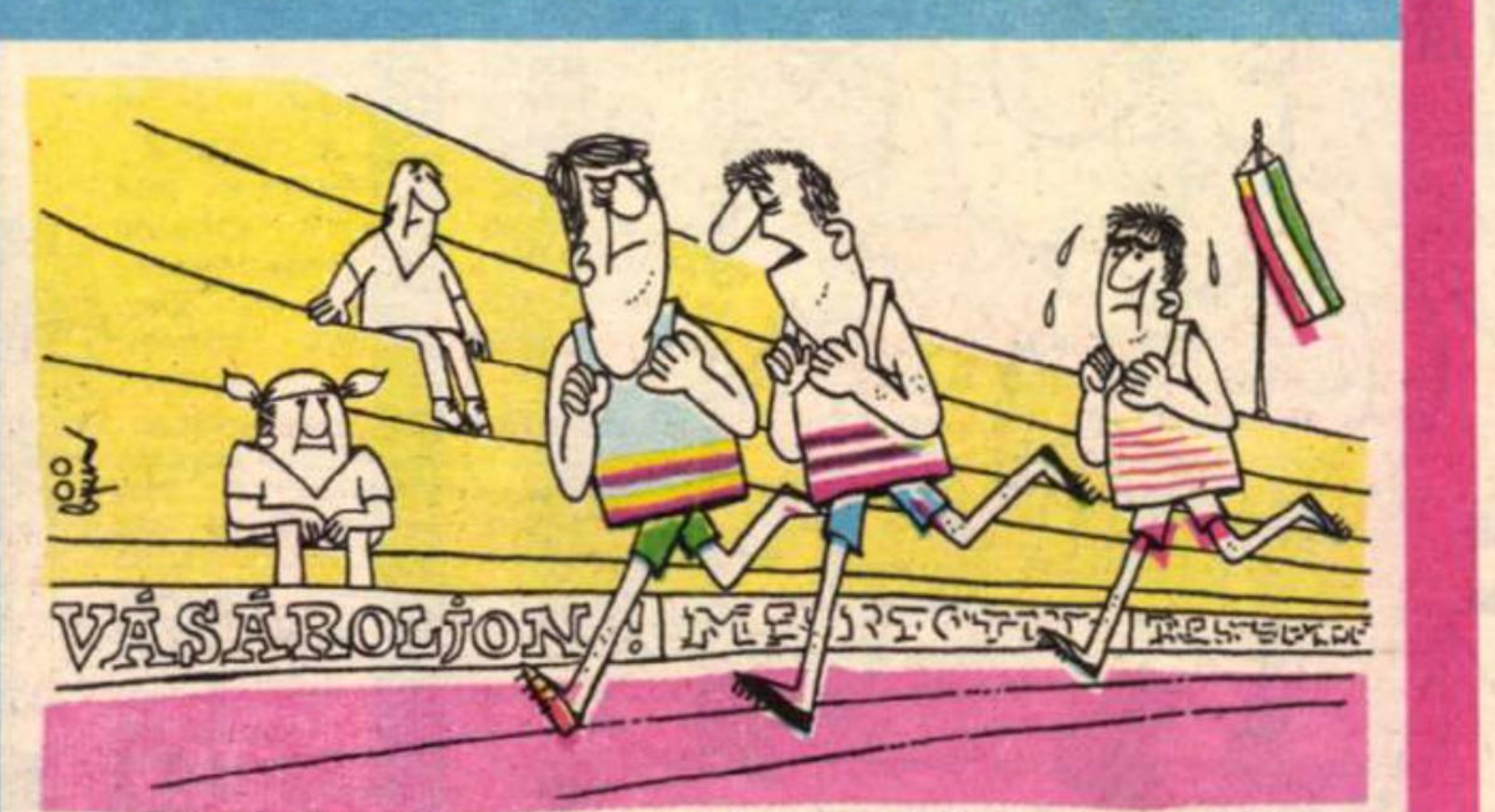
VÁSÁROLJON!

– Tulajdonképpen csak azért lettem atléta, mert imádom a magányt.

HALLOTTUNK 4 VICCET

Egy oklahomai férfi arról beszél barátjával, hogy milyen vendégszerető emberek a newyorkiak.

— Ezt én is tanúsíthatom — mondja a másik. — Az ember áll a New York-i utcasarkon, egyszerre megáll ott egy csodaszép autó. Vezetője sétakocsizást javasol. A városnézés után a legdrágább étteremben vacsora, utána egy bár, végül pedig a vendégszerető autótulajdonos még egy szobát is felajánl a legelőkelőbb szállodában.

— És ez mind magával történt?

— Nem velem, hanem a húgommal.

Péterke szepegve mondja mamájának:

— Anyu, ne haragudj, az ebédlőben feldöntöttem a létrát.

— Nem baj, fiacskám, szólj apunak, hogy állítsa fel a földről.

— Apu nem tud a létrához nyúlni, mert a csilláron függ.

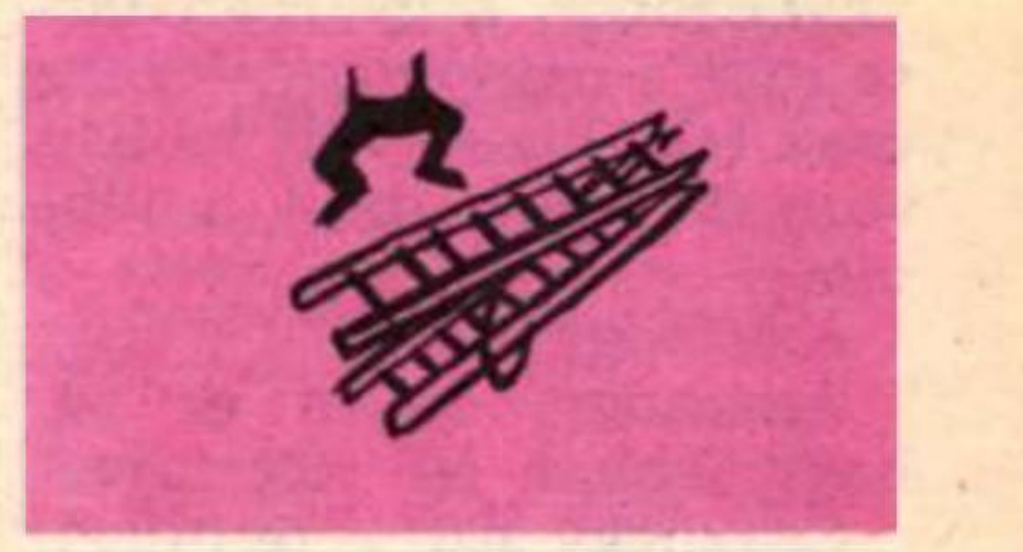

Az új aktmodellt már egy órája festi a művész, amikor észreveszi, hogy a lány kifáradt. Pihentetni akarja a lányt, és odaszól neki:

— Most egy ideig a hátteret fogom festeni.

— Igenis — válaszolja a modell és megfordul

Egy újdonsült autós parkolóhelyet talál, és amikor két autó közé hajt, az előtte levőt alaposan meglöki, majd hátrafelé hajt és nekihajt egy másik autó hűtőjének. Egy rendőr a jogosítványát kéri.

— De miért? — kérdi a kocaautós.

— Mert ez nem biliárd, hanem parkolóhely.

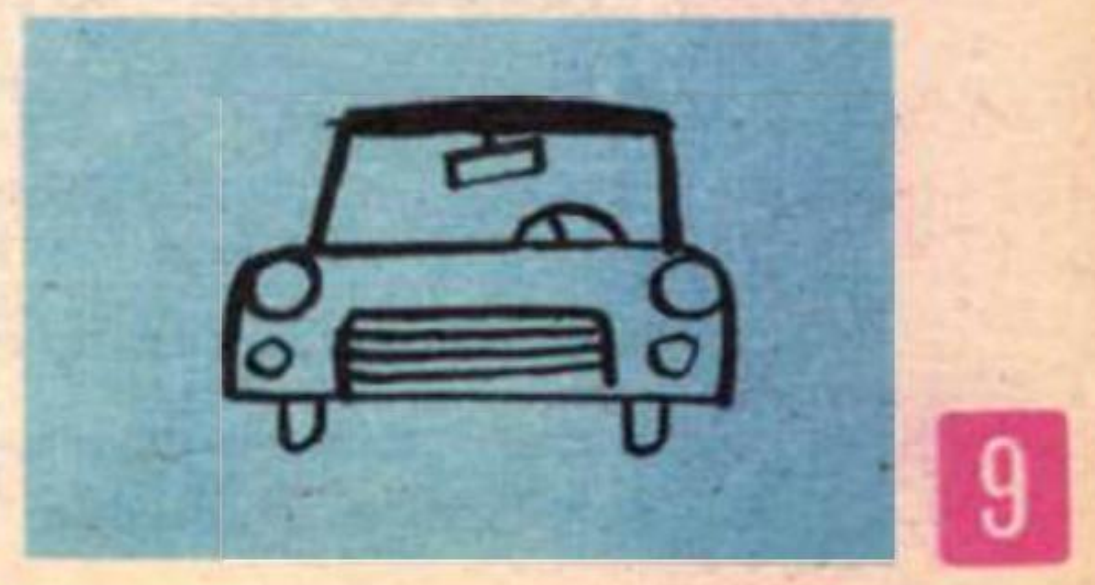

KARINTHY FRIGYES:

AZ ÖTÖDIK KERÉK

(MODERN ANDERSEN-MESE)

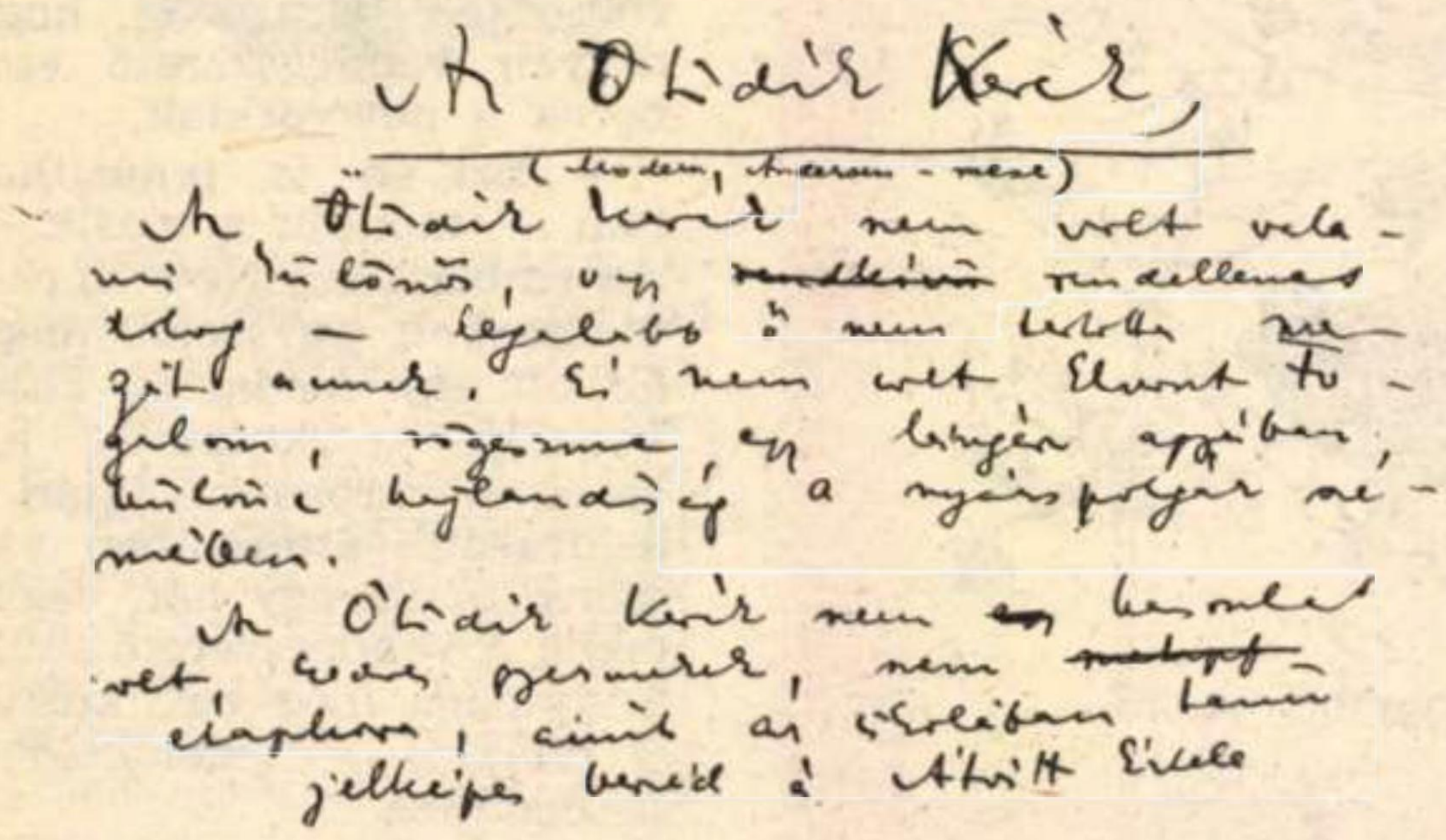

Az Ötödik Kerék,

(Modern Andersen-mese)

Az Ötödik Kerék nem volt valami különös, vagy ~~rendkívüli~~ rendellenes dolog — legalább ő nem tartotta magát annak. És nem volt Elvont Fogalom, rögeszme egy lángész agyában, különc hajlandóság a nyárspolgár szemében.

Az Ötödik Kerék nem ~~az~~ hasonlat volt, kedves gyermekek, nem ~~metaph~~ elaphora, amit az iskolában tanultok, jelképes beszéd és Átvitt Értele

Az Ötödik Kerék nem volt valami különös, vagy rendellenes dolog — legalább ő nem tartotta magát annak. És nem volt Elvont Fogalom, rögeszme egy lángész agyában, különc hajlandóság a nyárspolgár szemében.

Az Ötödik Kerék nem hasonlat volt, kedves gyermekek, nem metaphora, amit az iskolában tanultok, jelképes beszéd és Átvitt Értelem.

Az Ötödik Kerék valódi, kézzel fogható, rendes kerék volt, olyan, mint a többi négy, szőröstül-bőröstül, sőt gumistul és küllőstül olyan volt, nem különbözött semmit keréktársaitól, ugyanabban a gyárban látta meg a napvilágot — még csak felfújva se volt jobban vagy kevésbé, mint a többiek.

Azazhogy ...

Azazhogy, éppen ez az, hogy jobban fel volt fújva.

Csakhogy ezt a felfújást, illetve felfújvalevést — ezt viszont már átvitt értelemben kell érteni, nem rendes, hétköznapi értelemben.

Az Ötödik Kerék ugyanis se alakjánál, se anyagánál, se lényegénél fogva nem különbözött a többitől — de igenis, különbözött a helyzeténél fogva.

A többi négy a kocsi két tengelyére volt felszerelve, kétoldalt. A többi négy, mikor a benzin begyulladt és szólt a tülök, már tudta, mi a teendő — forogni és forogni, lihegni és erőlködni és rohanni és száguldani, árkon-bokron át, sártengerben, éles kavicson keresztül, nem törődve tulajdon épségével hosszú órákon át, pihenés nélkül, nyomasztó megterhelés alatt — ó, nem volt jó dolga a Négy Keréknek, elhihetitek, nem adta meg nekik a sors a boldog, védett helyzetet, mint távoli rokonaiknak, a finom, kecses kis órakerekeknek például, amikre úgy vigyáznak, hogy üveg alatt tartják őket.

De az Ötödik Kerék, ha mondom, édestestvére volt a többieknek — Cordatic-fiúk voltak mind — ebből semmit sem tapasztalt.

Az Ötödik Kerék a kocsi hátuljára volt odaakasztva, érzékeny és finnyás gumibőrének még csak egy milliméterjét se érte soha az utca pora — az Ötödik Keréknek soha még egy fél métert sem kellett gurulni, az Ötödik Kerék ott lógott és leereszkedő fölénnyel tűrte, hogy sétáltassák és cipeljék.

Mert az Ötödik Kerék, a maga felfuvalkodott ostobaságában, hogy stílszerűen fejezzem ki magam, mellreszívta és saját érdemének tulajdonította a kivételes helyzetét.

Természetesnek tartotta, hogy vele így bánnak.

Úgy érezte, hogy ő már gyermekkorában különbözött testvéreitől —, hogy ő más, mint a többi kerék, ő úrnak született és a többiek arra, hogy őt kiszolgálják és dolgozzanak, csakhogy ő boldogan és kényelmessen élhessen.

Meg volt győződve róla, hogy az egész kocsi tulajdonképpen az ő sétáltatását szolgálja.

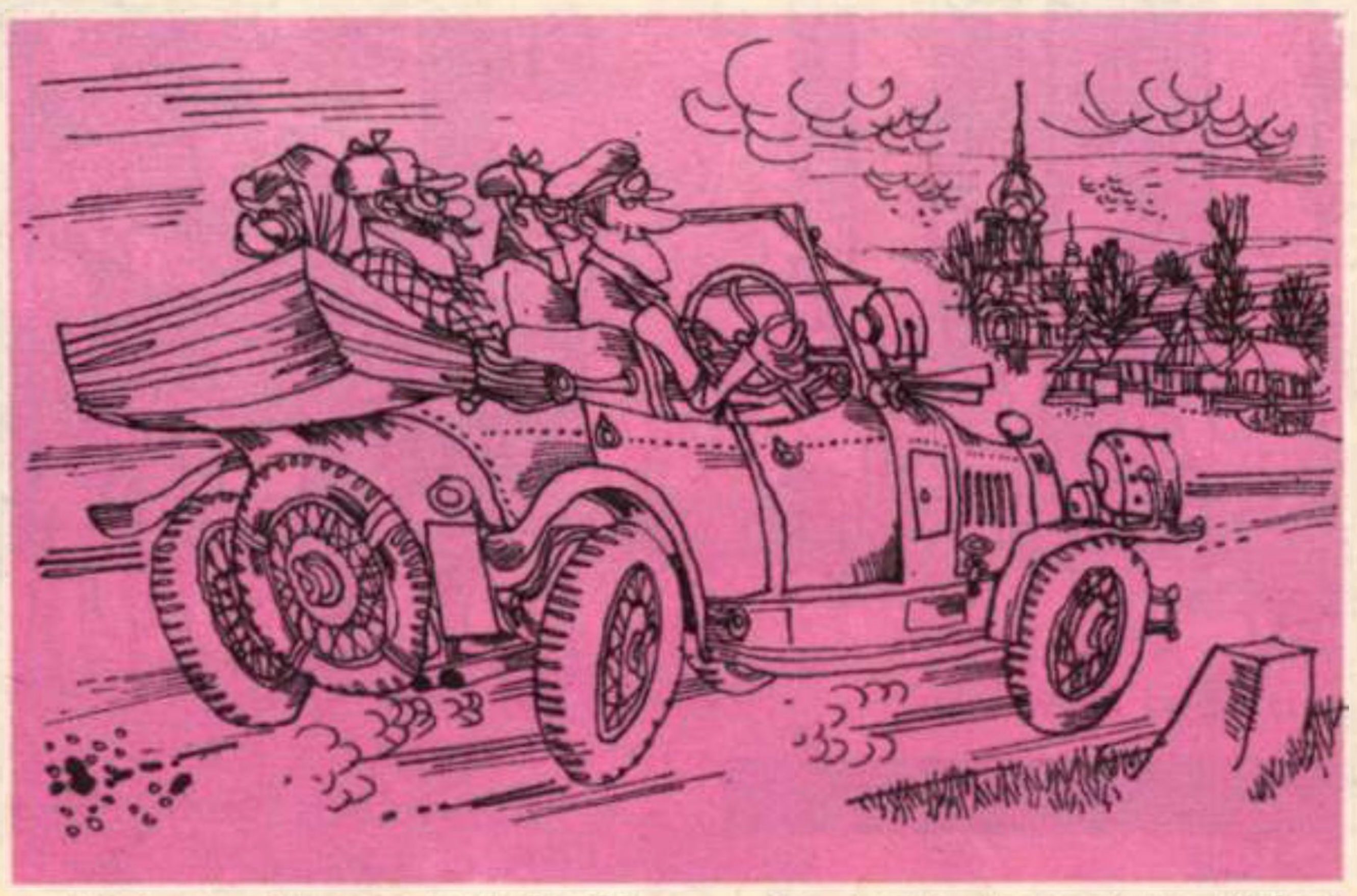

Hogyne, hiszen mindenki dolgozott a kocsin, elől a sofőr, a motor, alul a kerekek, oldalt az ajtók — csak ő terpeszkedett dologtalanul élvezve a rohanó tájékot, friss levegőt, duzzadó egészséget. A kocsiba néha furcsa, négyküllőjű kerekek szálltak be, amiket embernek neveztek, ezek is siettek és erőlködtek és szaladgáltak, hol föl, hol le — meg volt győződve róla, hogy ezek is az ő alattvalói, hogy tevékenységük célja és értelme a kocsi körül kimerül abban, hogy a kocsit, az ő kocsiját, jókarban tartsák és gondoskodjanak az ő kényelméről.

És bizonyos atyai leereszkedő jóindulatot érzett mindezekkel szemben, lélekben megveregette a vállukat, amiért ilyen derék és hűséges szolgái az ő rendkívüli, isten kegyelméből alkotott egyéniségének.

És ez így tartott, hónapokon és éveken át.

*

Egy éjszaka az Ötödik Kerék édesdeden aludt éppen, beszíva a rétek jószagú illatát.

Arra riadt fel, hogy valami csattan és zörren és zökken — a kocsi szaladt még egy darabig, aztán furcsán, bicegve mászott néhány métert, majd megállt.

Villanylámpa került elő — a kocsi belsejéből sietve kászálódott elő két Emberkerék, a sofőr is leszállt.

Félálomban figyelte, mi történik.

Az egyik tengelykerékkel lehetett a baj. Akörül foglalatoskodtak. Az egyik csavart és forgatott valamit — a másik lassan emelni kezdte a kocsi hátulját.

S néhány perc múlva leemelték azt a kereket és letették, közvetlenül alatta, a nedves fűre.

A sápadt holdfényben megdöbbentő látvány tárult eléje.

A szegény, agyondolgozott kerék holtan feküdt a fűben — sápadt gumija ezüstösen csillogott. Egyik oldalán hatalmas lék tátongott — a léken keresztül már alig pihegve szivárgott vére és lelke: a levegő.

Egy pillanatra hideg futott végig a hátán — borzalom és részvét. Aztán magáhoztért. Jó, jó, gondolta, nagyon sajnálom szegényt, de azért mégis illetlenség, hogy engem emiatt felkeltenek — igazán csendesebben is csinálhatták volna, cseréljék ki, vagy tolják nélküle a kocsit és gyerünk.

De egészen más történt.

Az egyik Emberkerék hozzálépett. És az Ötödik Kerék méltatlankodva és csodálkozva tátotta ki egyetlen szemét: az Emberkerék szentségtörő kézzel hozzá mert nyúlni, sőt alaposan megfogta, átnyalábolta, valamit csavart rajta, aztán szó nélkül leemelte a helyéről.

Csaknem elájult a meglepetéstől és felháborodástól. De nem volt sok ideje ámulni.

A következő percben durván odalökték a kiszenvedett kerék helyére. Valamit csavartak, csak annyit érzett még, hogy hozzáragad a tengelyhez, aztán a kocsi hátulját leeresztették — és finnyás, előkelő bőre egyenesen beletottyant az alatta szivárgó agyagos pocsolyába.

Kiáltani akart, ellenkezni, de nem jött hang a torkán.

A tülök tülkölt, benzin robbant tengely csikorgott — aztán csak azt érezte, hogy valami elkapja és ringatni és lökdösni és dühösen hajszolni és korbácsolni kezdi — iszonyú fájdalom nyilallt át egész testén és lihegve, félig ájultan, sivító hangot hallatva elszorult torkából, rohanni és forogni és száguldani kezdett a bűzös pocsolyákon, éles kavicsokon át, rettenetes teherrel a nyakán, mely odanyomta, leszorította, belepréselte a föld porába.

És néhány perc alatt megtudta és megtanulta a Keréktörvény egyetlen, végzetes tételét: hol fönt, hol lent, hol fönt, hol lent, ahogy a Lét titokzatos kormányzójának, a Tengelynek tetszik.

---

* *Lapunk egyik olvasója és barátja találta apja hagyatékában a legnagyobb magyar humoristának ezt az eredeti kéziratát.*

MAGAD URAM, HA...

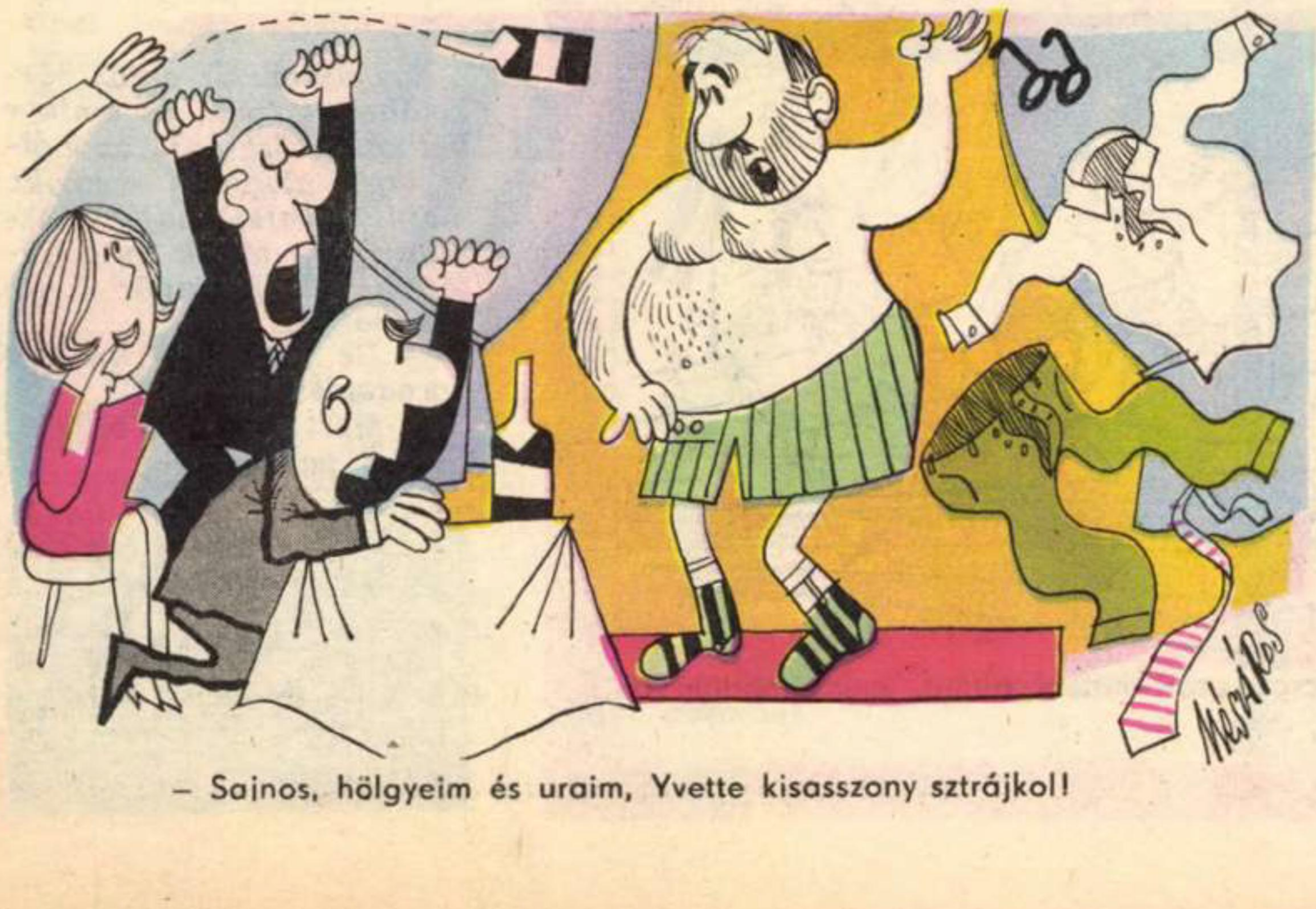

– Sajnos, hölgyeim és uraim, Yvette kisasszony sztrájkol!

✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻ ✻

TERELŐ PULIK

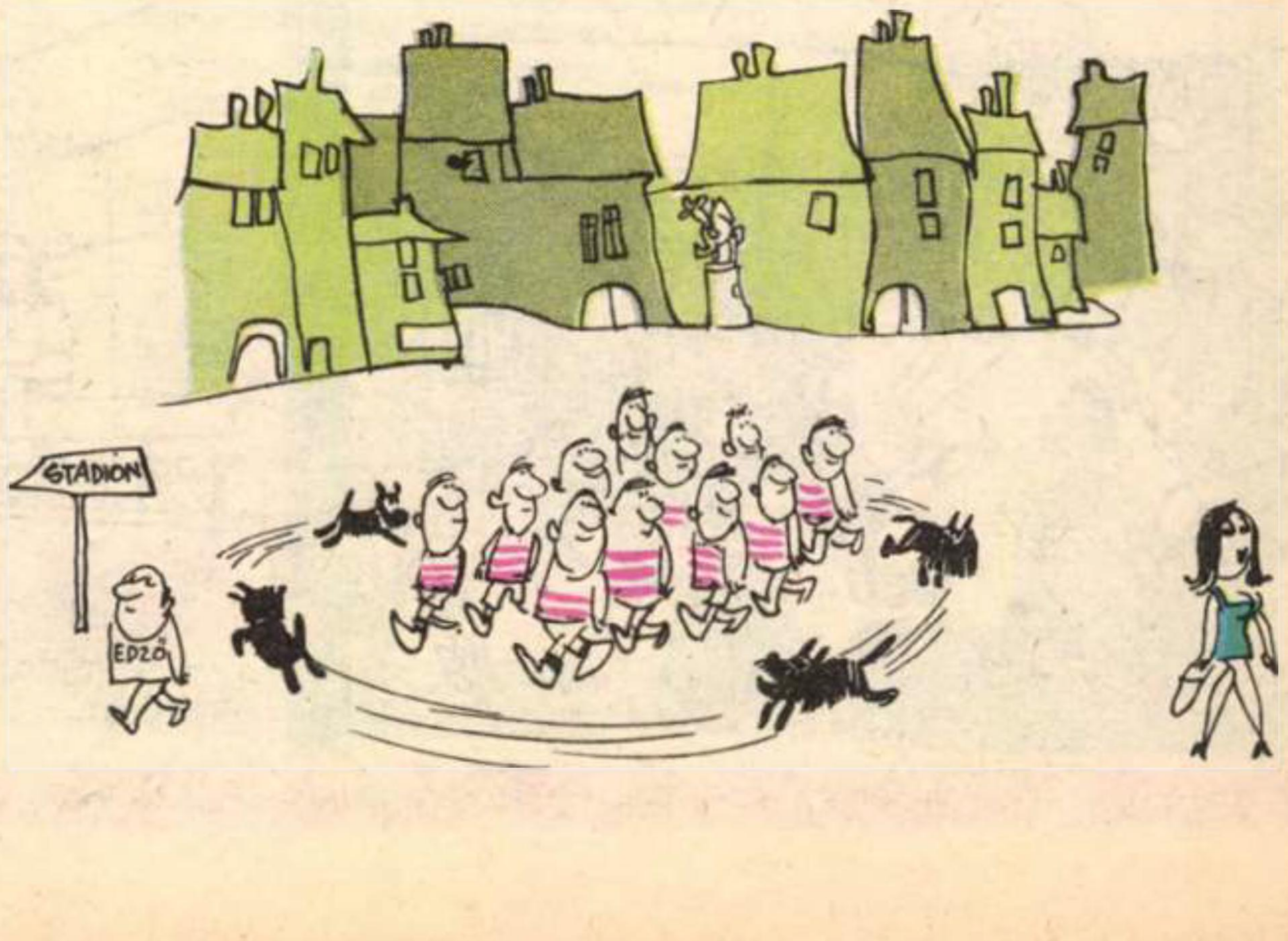

mániA^3

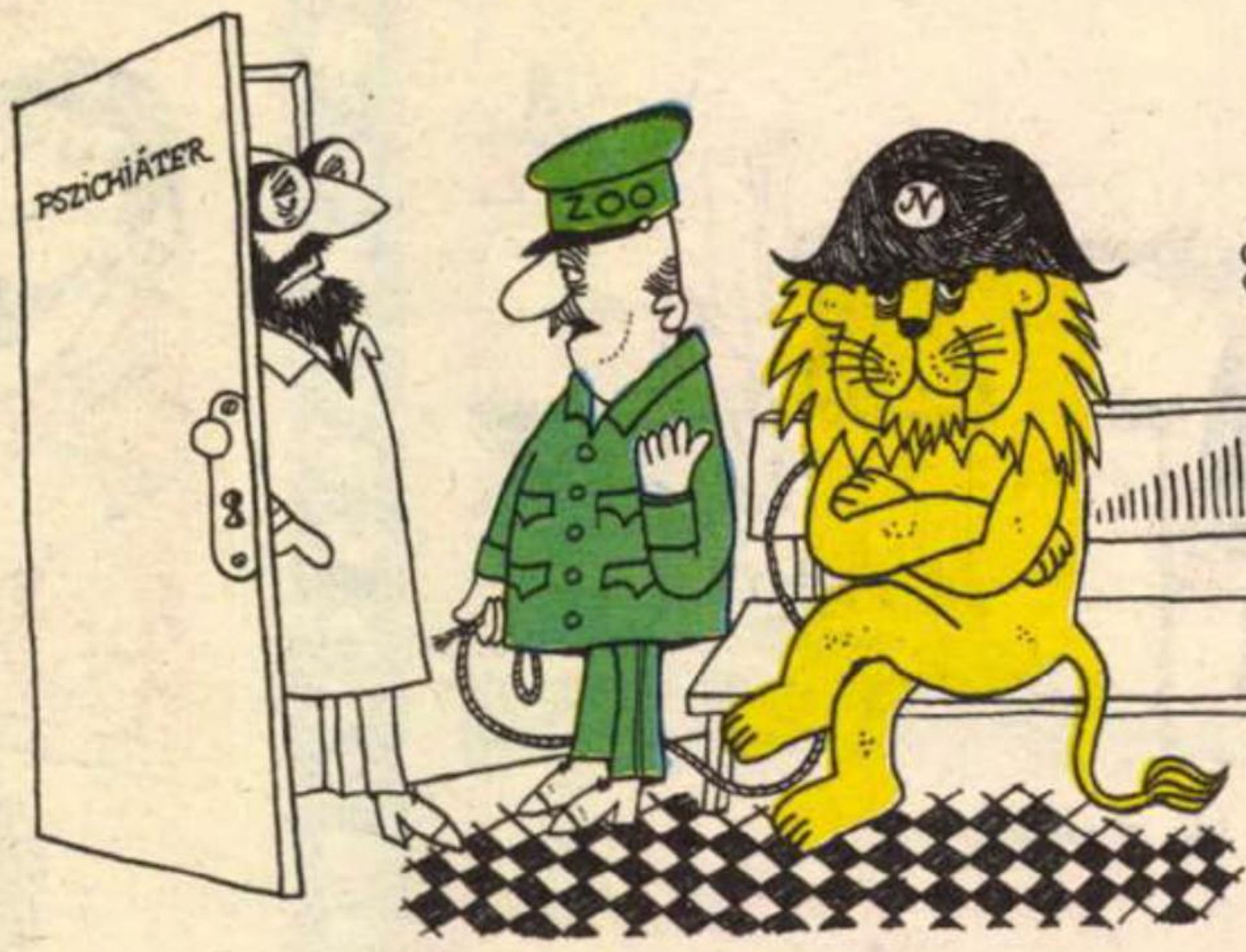
PSZICHIÁTER
ZOO
N

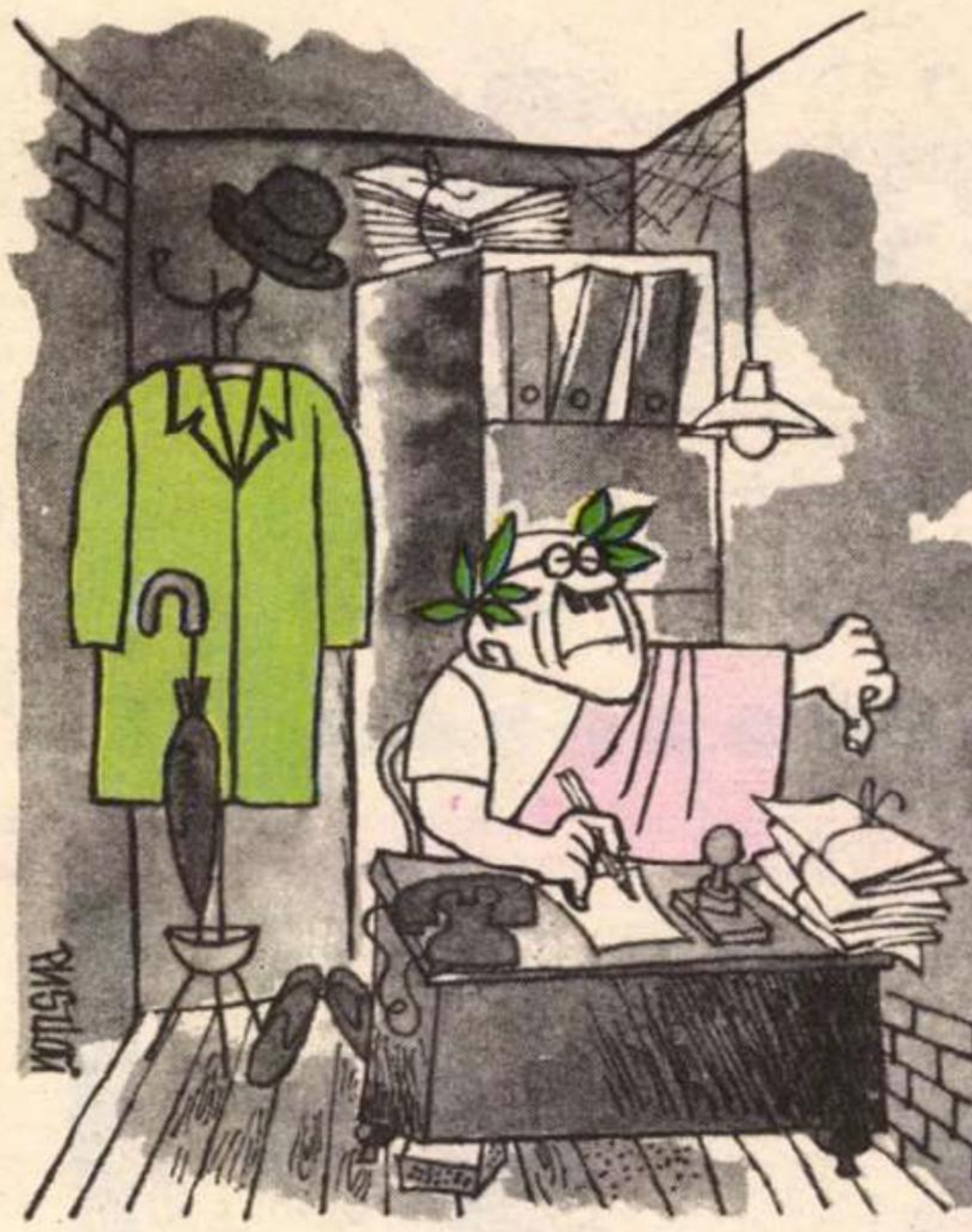

MÁNIA^3

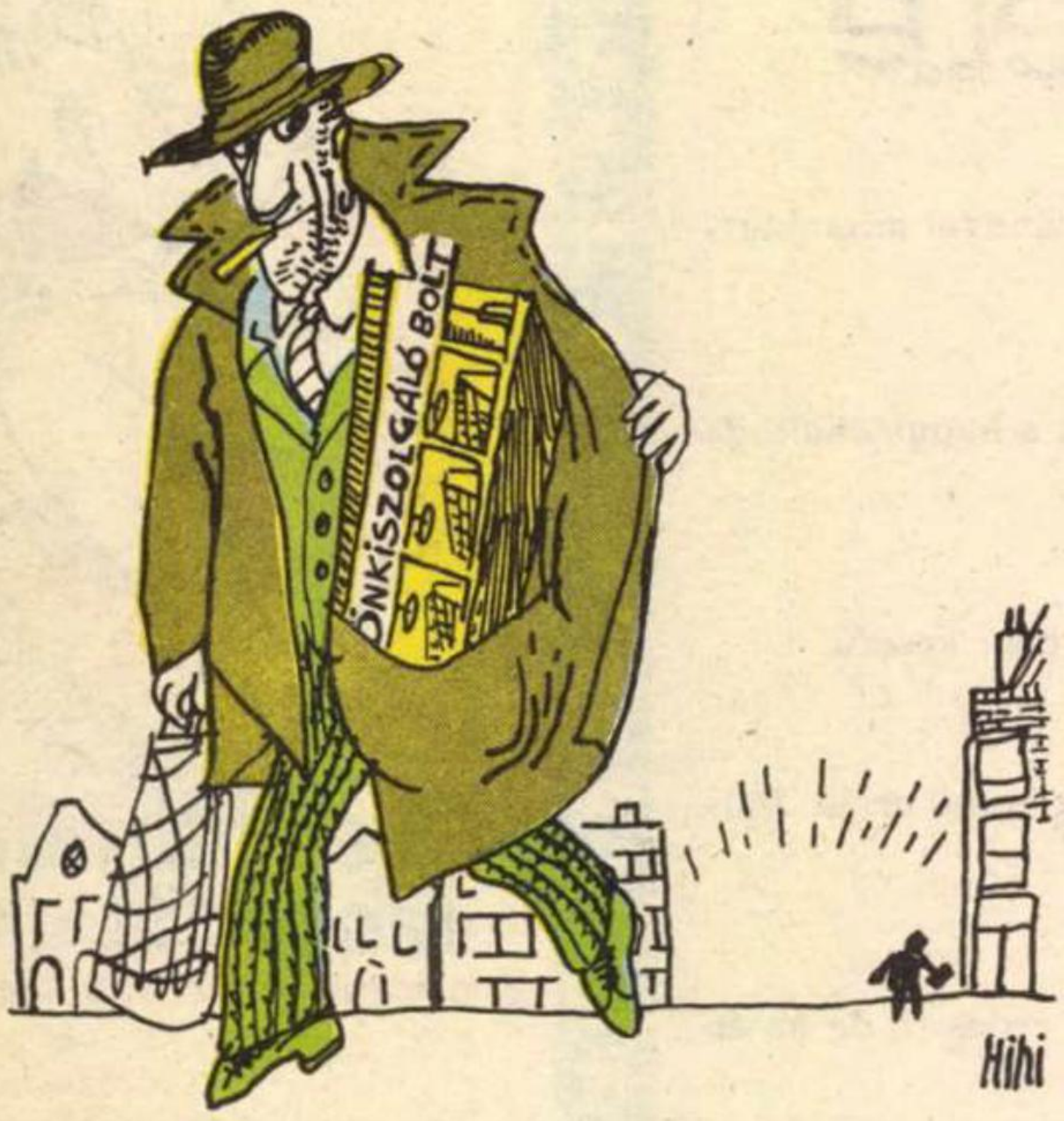
ÖNKISZOLGÁLÓ BOLT
Hihi

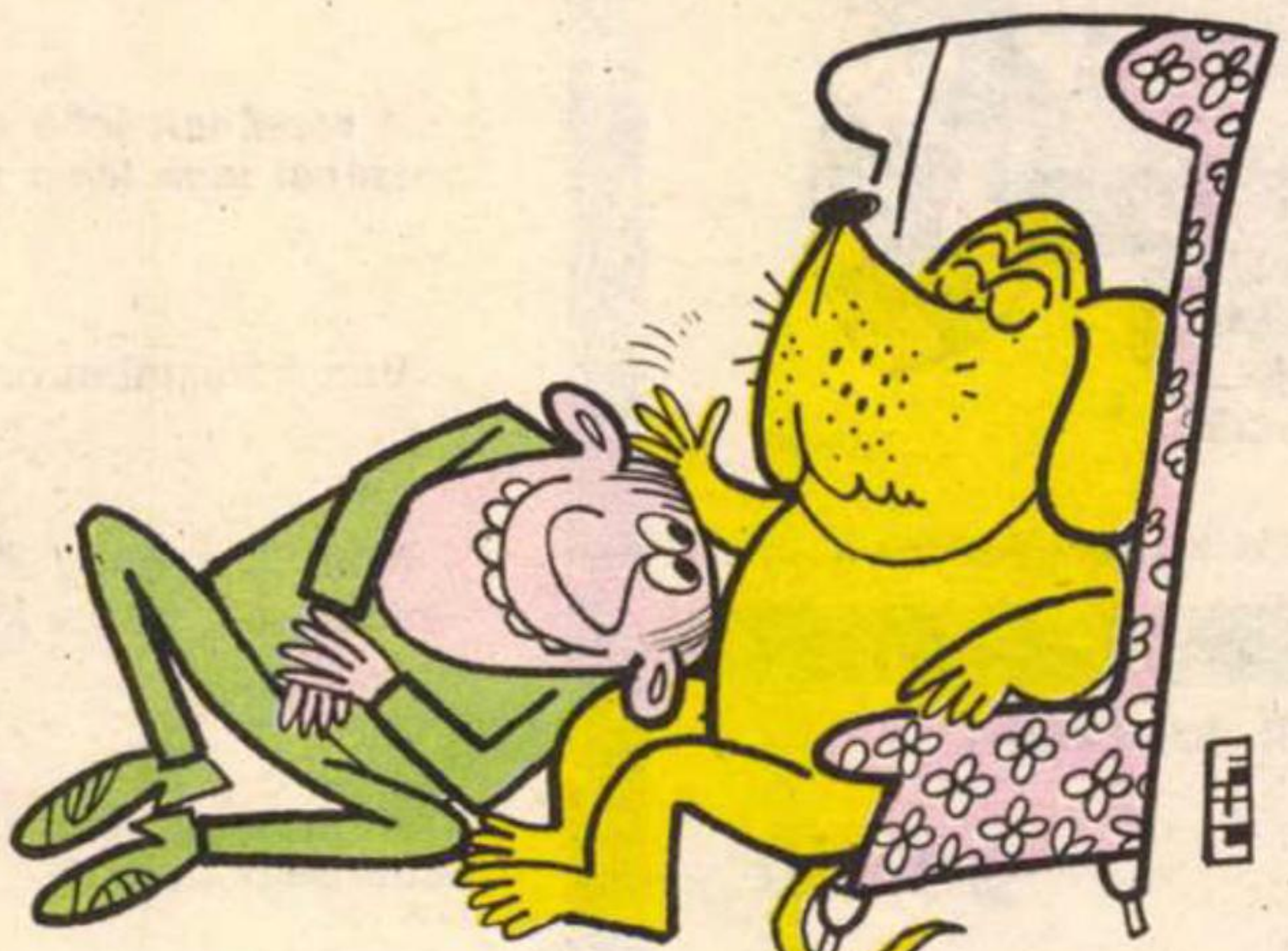

BALÁZS PIRI, PUZSTAI, HEGEDÜS, FÜLÖP,
SZÜR-SZABÓ, SAJDIK, VÁRNAI

MÁNIA^3

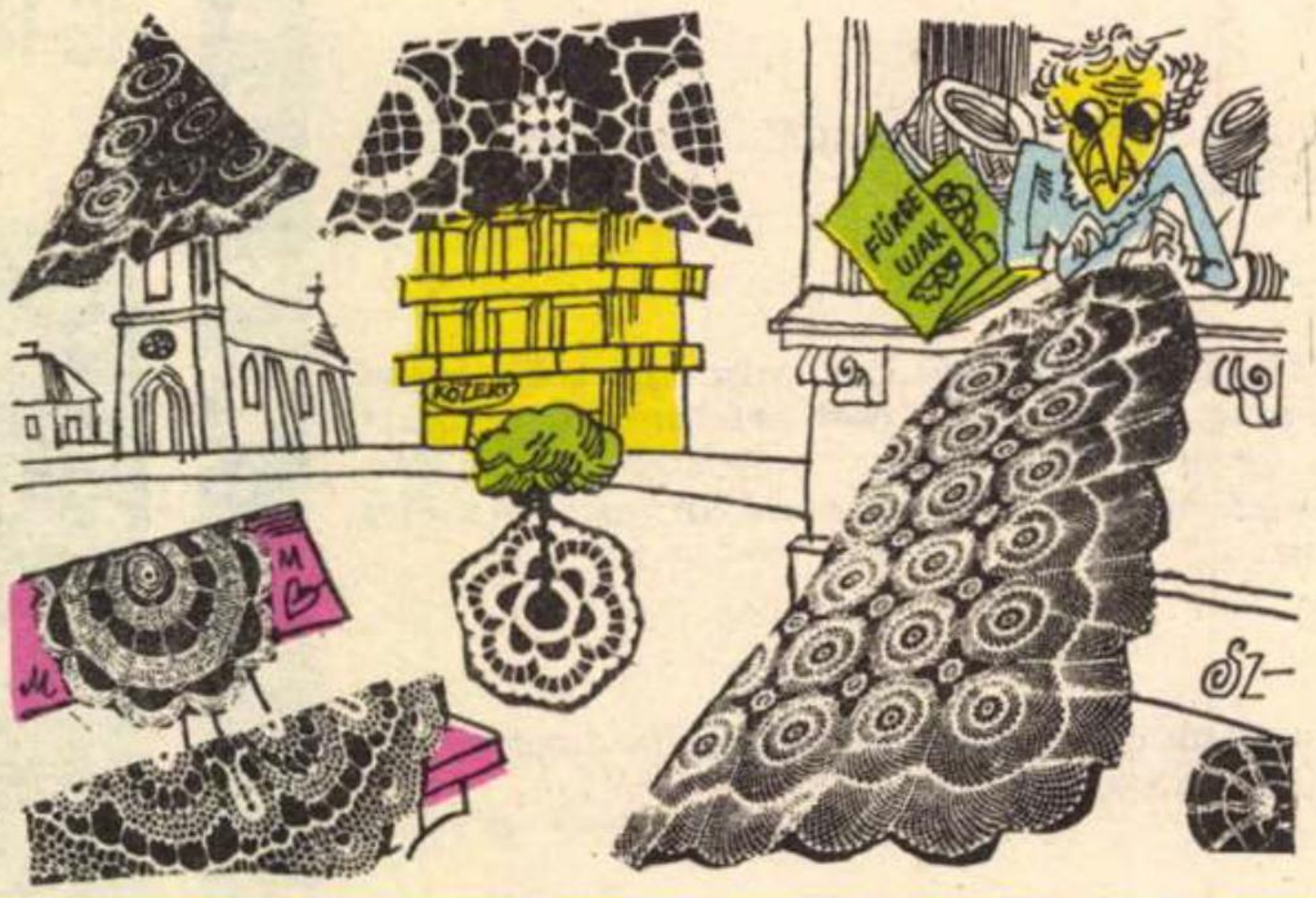
FÜRGE UJJAK
KÖZÉRT
SZ-

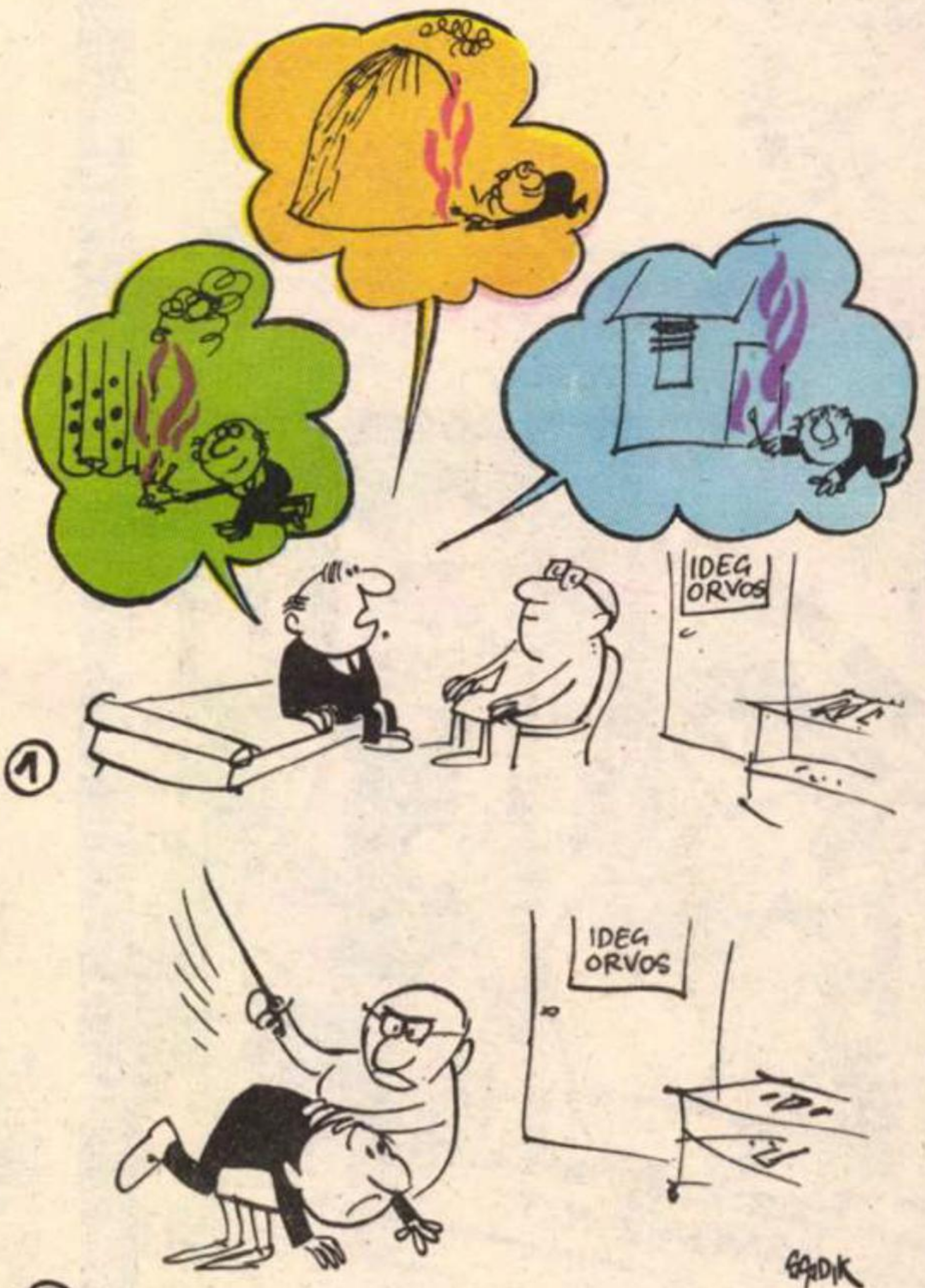
IDEG ORVOS
①
IDEG ORVOS
②
SAJDIK

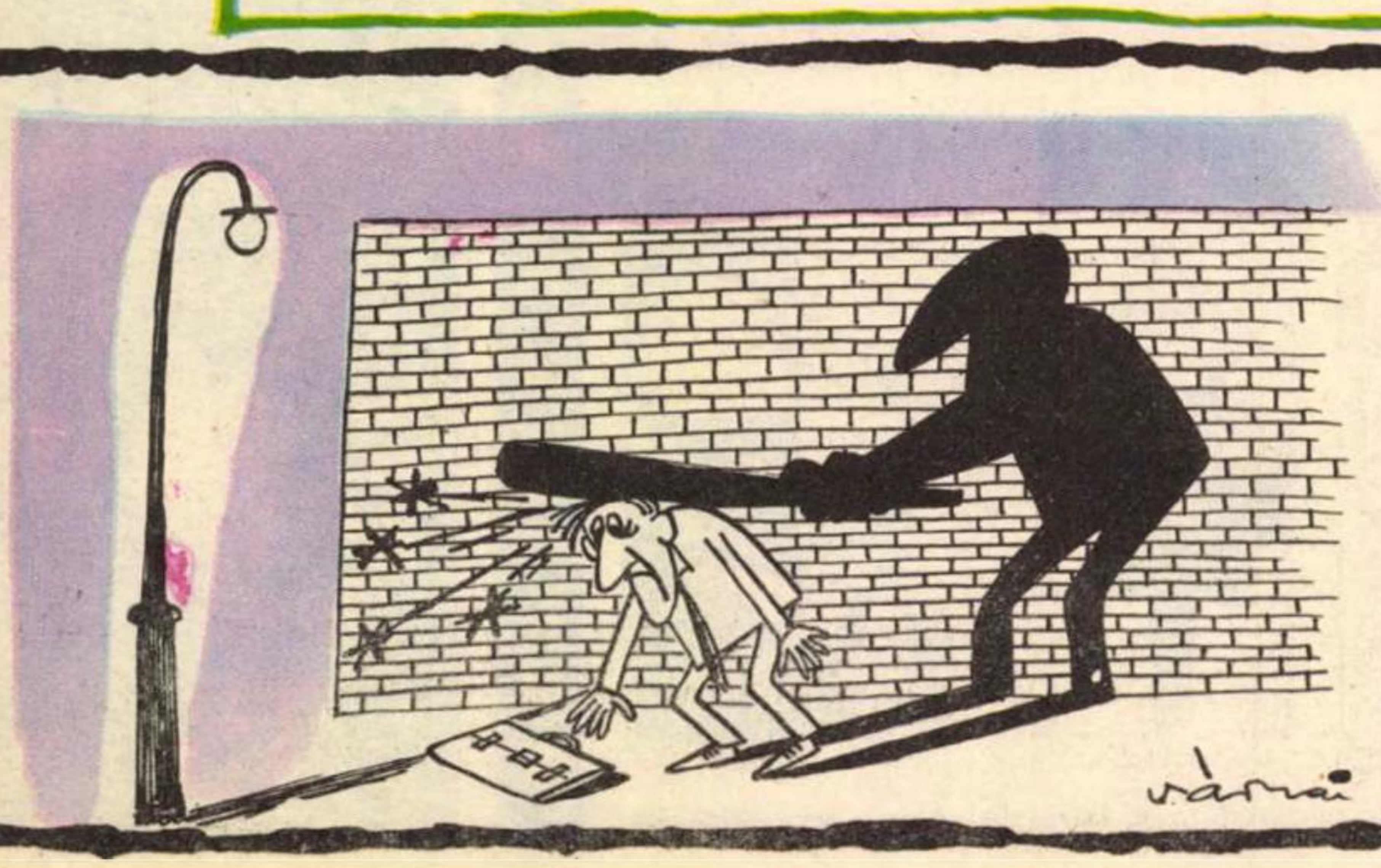

A SÖRGYÁR FELKÉSZÜLT A SZEZONRA

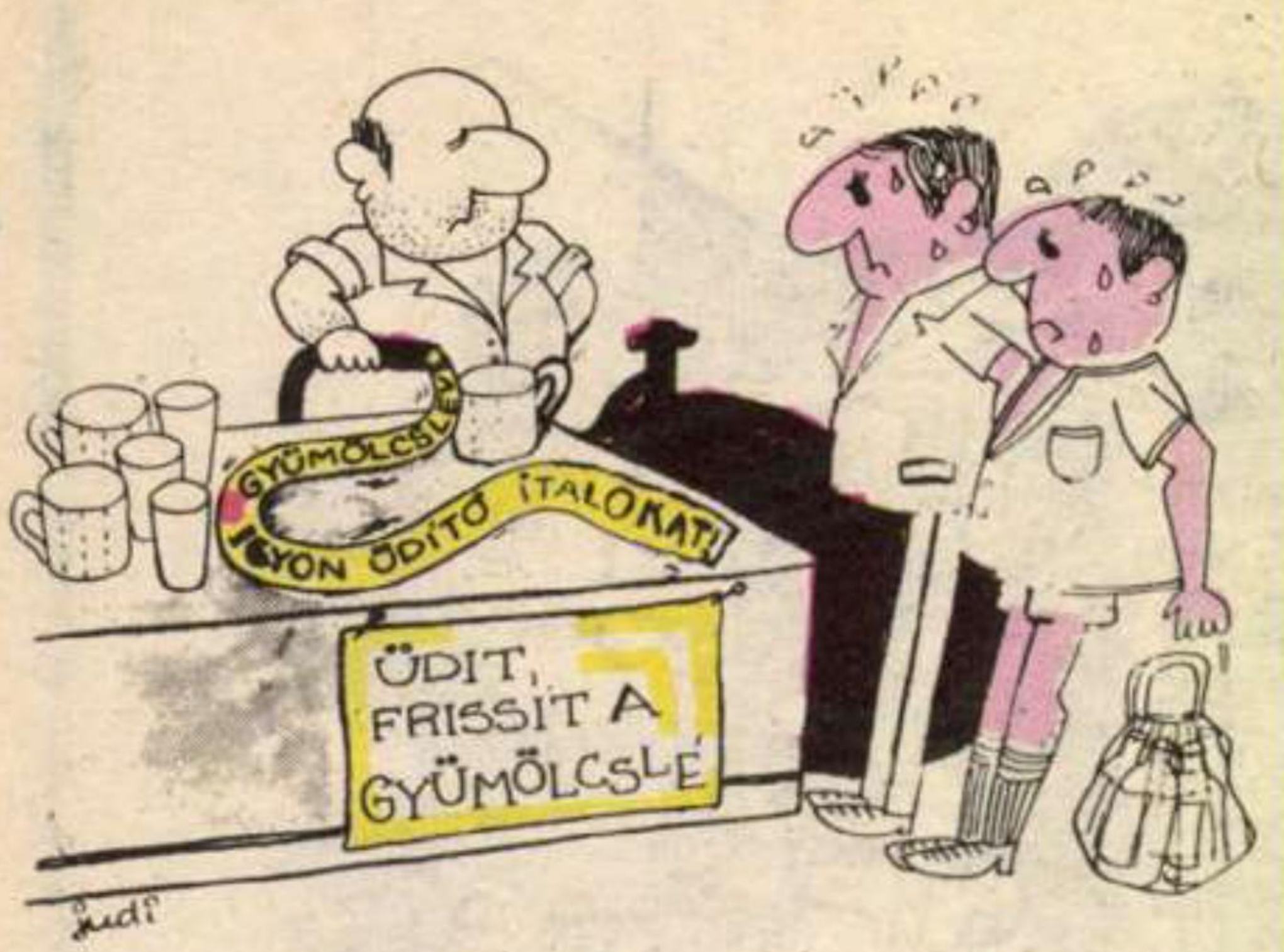
GYÜMÖLCSLEVET
IGYON ÜDÍTŐ ITALOKAT!
ÜDIT, FRISSIT A GYÜMÖLCSLÉ

IDEGENFORGALMI LÁTVÁNYOSSÁG

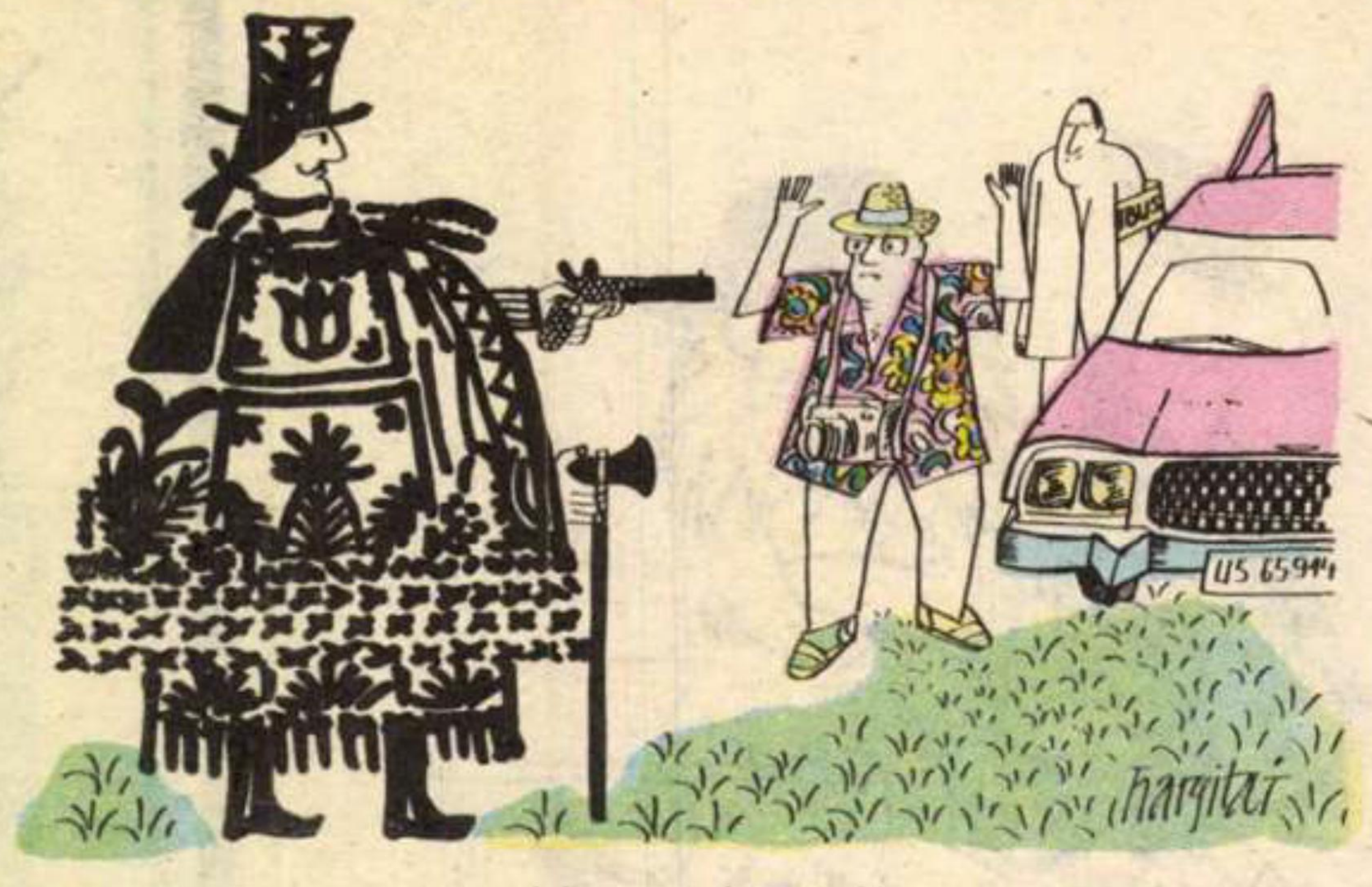

– Ide a valutával!

ÉLETSZINVONAL

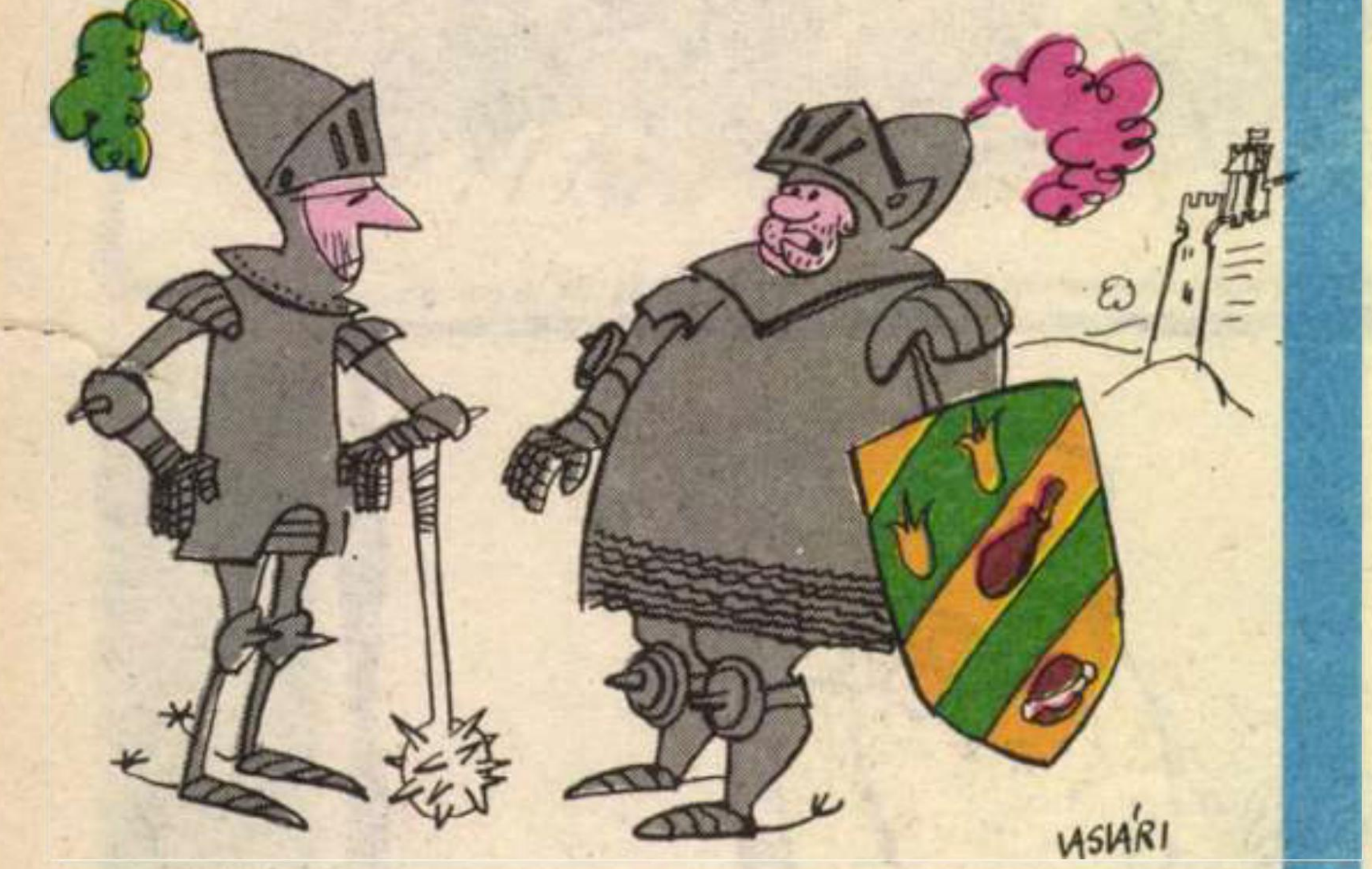

– Minden páncélomat ki kell engedtetnem . . .

VÁLLALATI BUMERÁNG

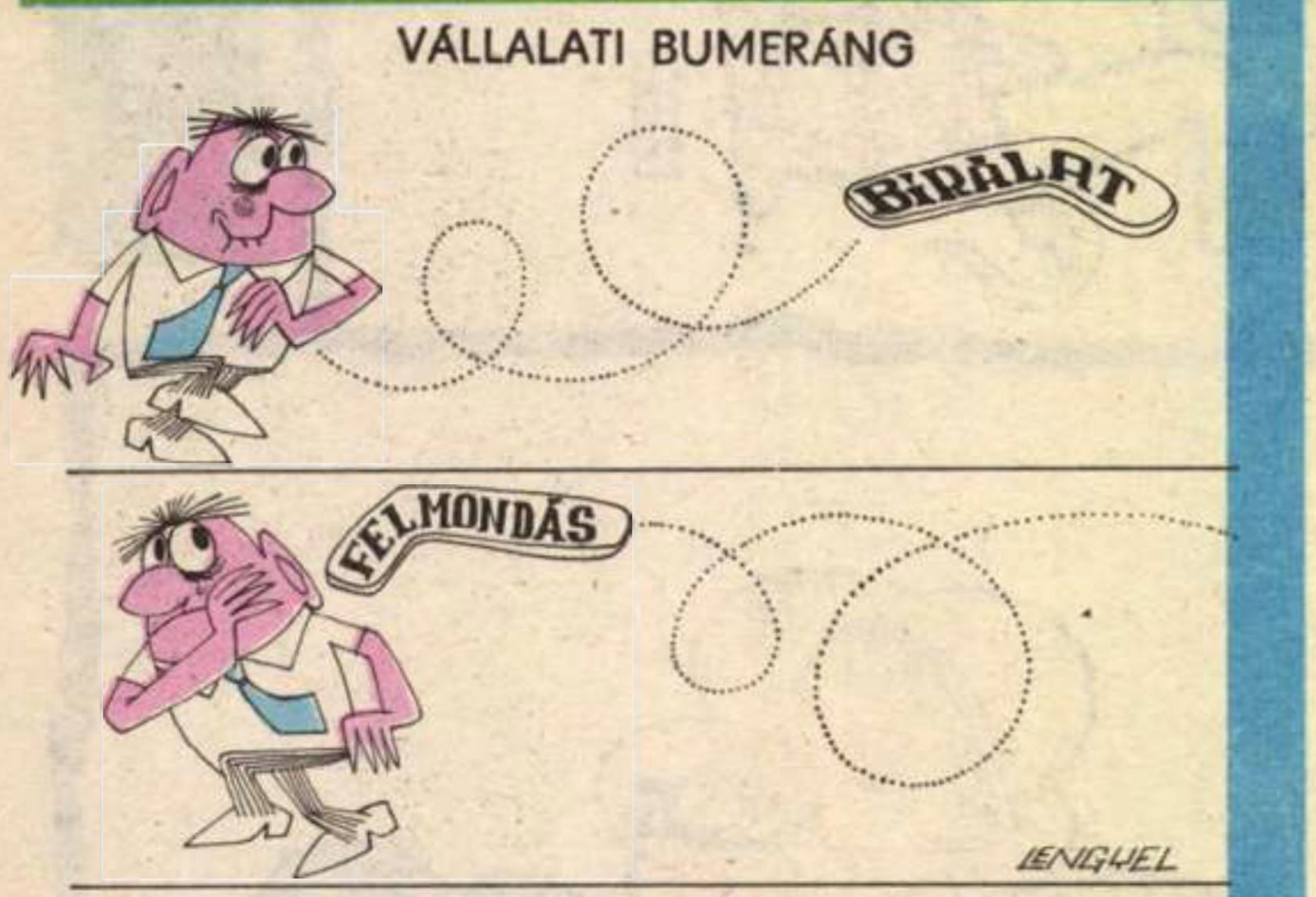
BÍRÁLAT
FELMONDÁS
LENGYEL

MAGÁNY

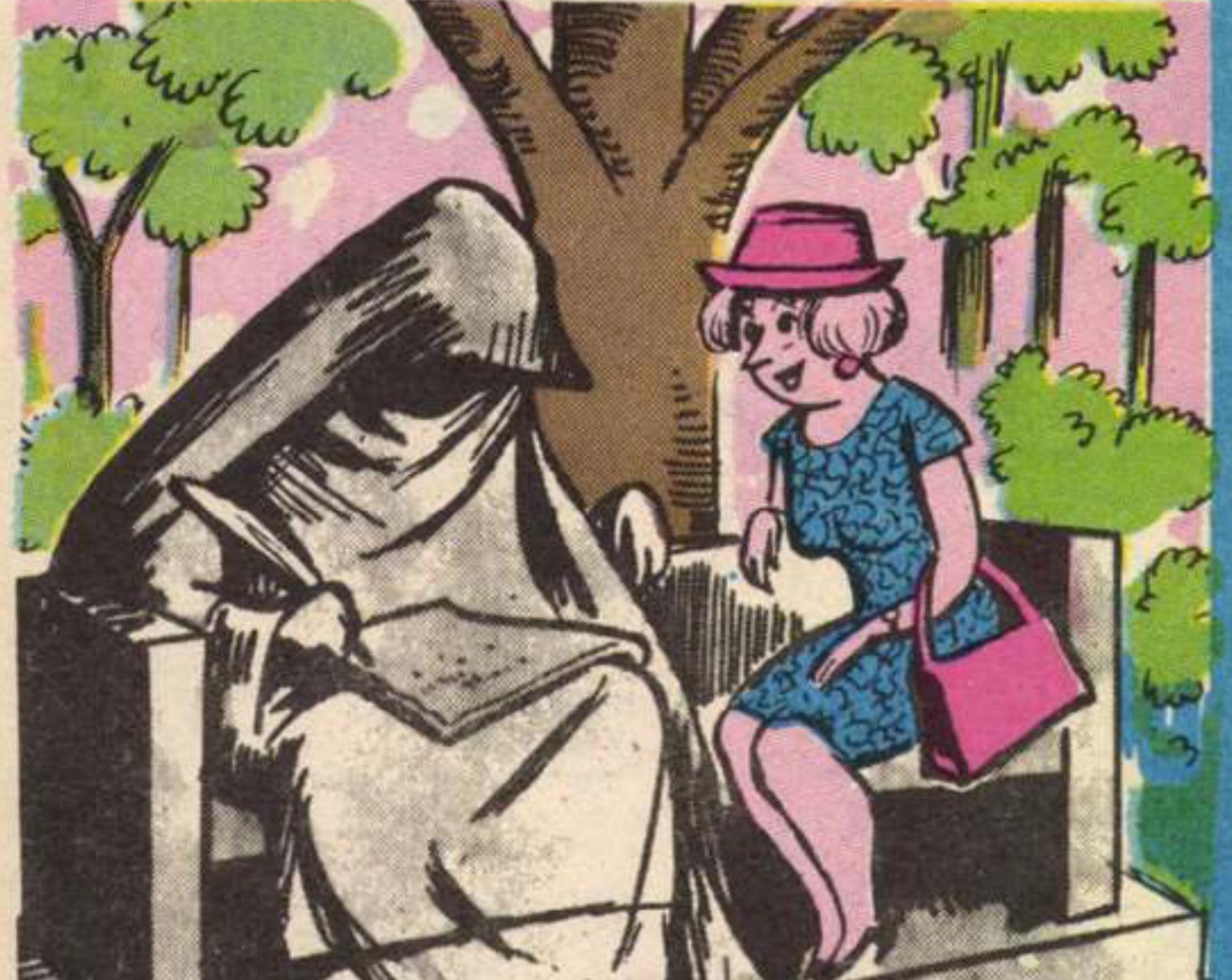
ANONYMUS
gis

– Ne haragudjon, de néha olyan jólesik elbeszélgetni valakivel . . .

MiNdeNféLe

Talán azért vagyunk rossz véleménnyel az emberiségről, mert másokból áll?

* * *

A rózsának jobb illata van, mint a hagymának, de rózsával nem lehet főzni.

* * *

Van hatástalan orvosság, amely csak keserű.

* * *

Nem igaz, hogy X írónak nincs képzelő ereje. Hallanák csak, miket képzel magáról!

* * *

Az abszurd-művészet rendkívül érdekes, de az ép elme sem szégyen.

* * *

De szép lesz, ha valaki egyszer így kiált fel: „Rettenetes, hogy mennyien csalódtak bennem!”

* * *

A nemeslelkű betyárok legendáját mindig az életbenmaradottak ápolják.

* * *

Huan Jan-ten kínai filozófus mintegy 3000 évvel ezelőtt 90 évig dolgozott az élet értelmének meghatározásán. Sajnos, nem tudta befejezni munkáját, s csak ennyit hagyott hátra az utókornak: „Az élet olyan, mint . . .”

* * *

Szép, hogy távoli világoknak akarunk üzenni. De mit üzenünk magunknak?

F. L.

BÜSZKE ASSZONYKA

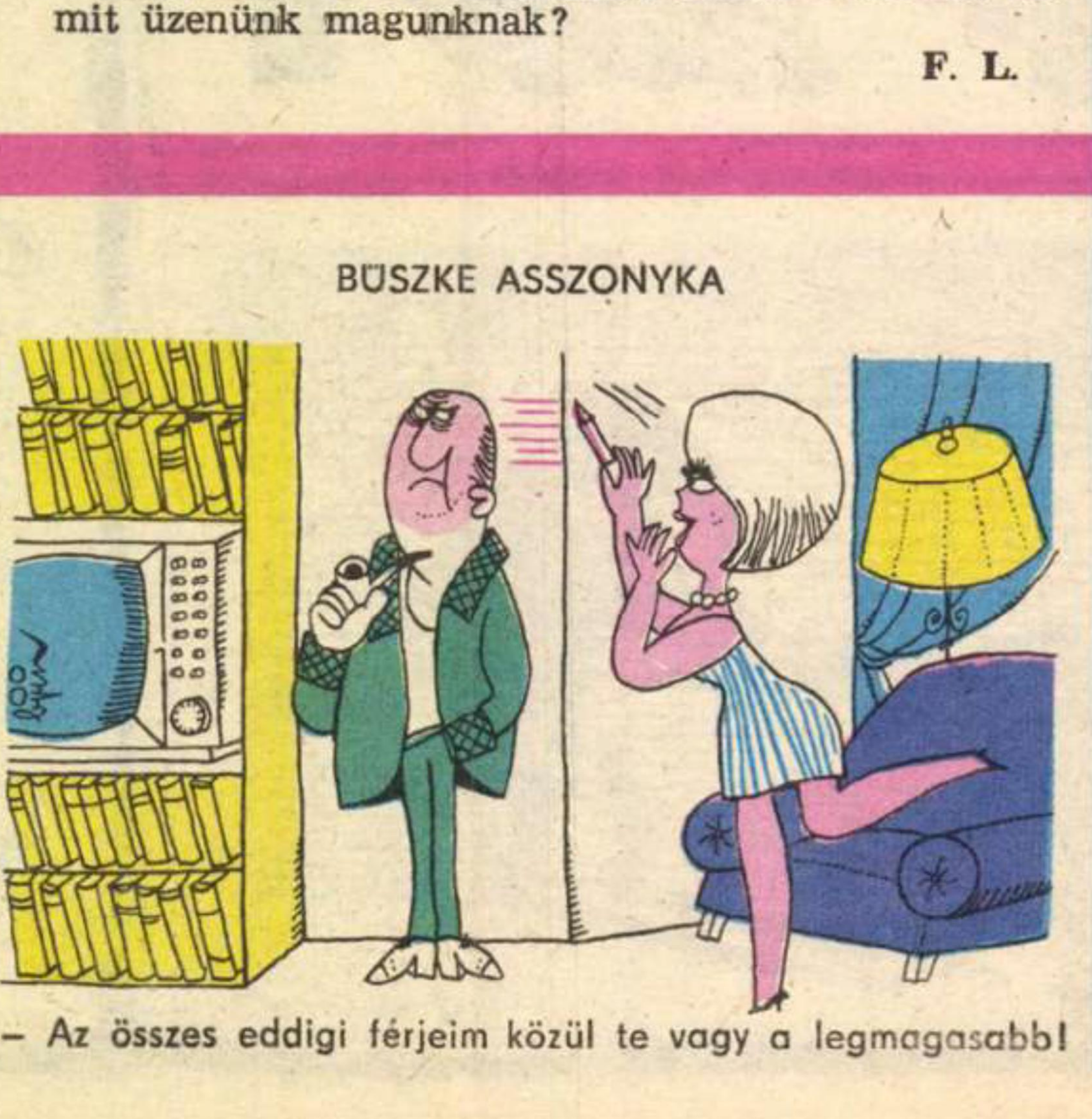

– Az összes eddigi férjeim közül te vagy a legmagasabb!

E HETI HIRDETÉSEINK

-A legjobbkor jöttem!
Tejszínhab nélkül nem eper az eper

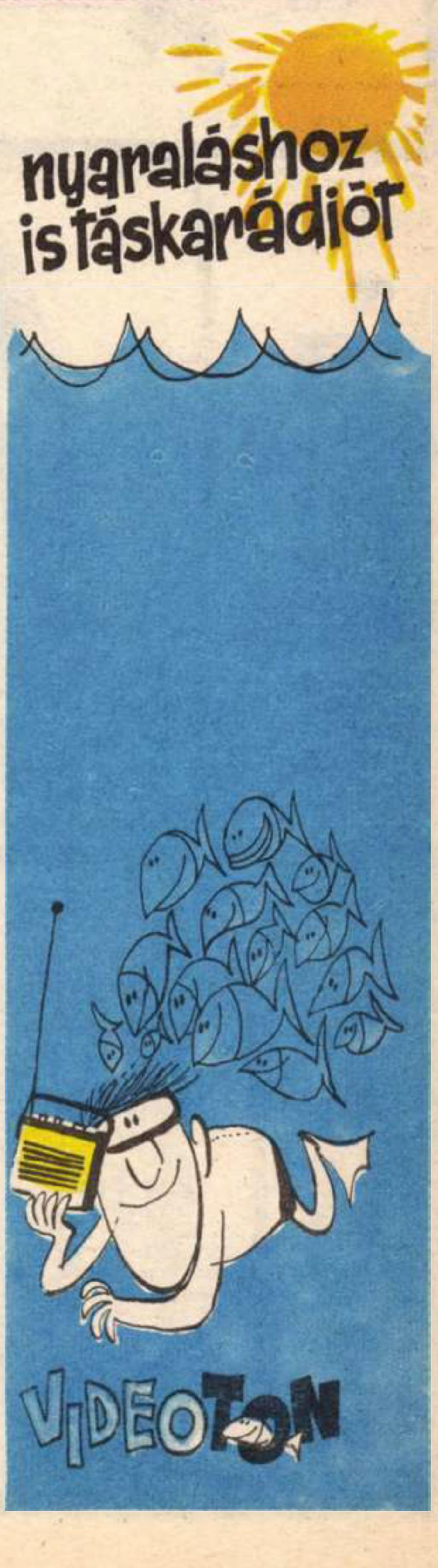
nyaraláshoz is táskarádiót
VIDEOTON

E HETI HIRDETÉSEINK

Könyvek, amelyeket nem lehet félbehagyni! Furcsaságok, izgalom, kaland

Négy könyv, négyhavi részletfizetési kedvezménnyel a Ludas Matyi olvasóinak.

NAGY UTAZÁSOK

Hanzelka—Zikmund:
Két óceán között

Hanzelka—Zikmund:
A Kordillerákon át

Molnár Gábor: Pálmakunyhó az őserdőben

Fedoszejev: Élet a tajgán

Mind a négy könyv fényképekkel illusztrált.

A népszerű szerzők szórakoztató stílusban írják le élményeiket, s számolnak be a világ ismeretlen tájainak sok érdekességéről. A négy könyv ára összesen 243 forint.
Küldje be megrendelését levelezőlapon vagy levélben az alábbi címre;

MŰVELT NÉP
Olvasószolgálat,
Budapest VI.,
Népköztársaság útja 21.

Utánvétellel történő szállítás esetén postai költséget nem kell fizetni.
Részletfizetési kedvezmény igénybevételénél a könyvek bolti árához 3% kezelési költséget számítunk fel. Szállításkor a teljes összeg ¼ része fizetendő, a fennmaradó összeget pedig a csomagban mellékelt befizetési lapokon minden hó 5-ig három részletben kérjük beküldeni.
A részletfizetési kedvezményt igénylőket kérjük, hogy nevükön és pontos címükön kívül munkahelyüket és személyazonossági igazolványuk jelét és számát is tüntessék fel a megrendelésen.

CIVILIZÁCIÓ

Várnai György rajza

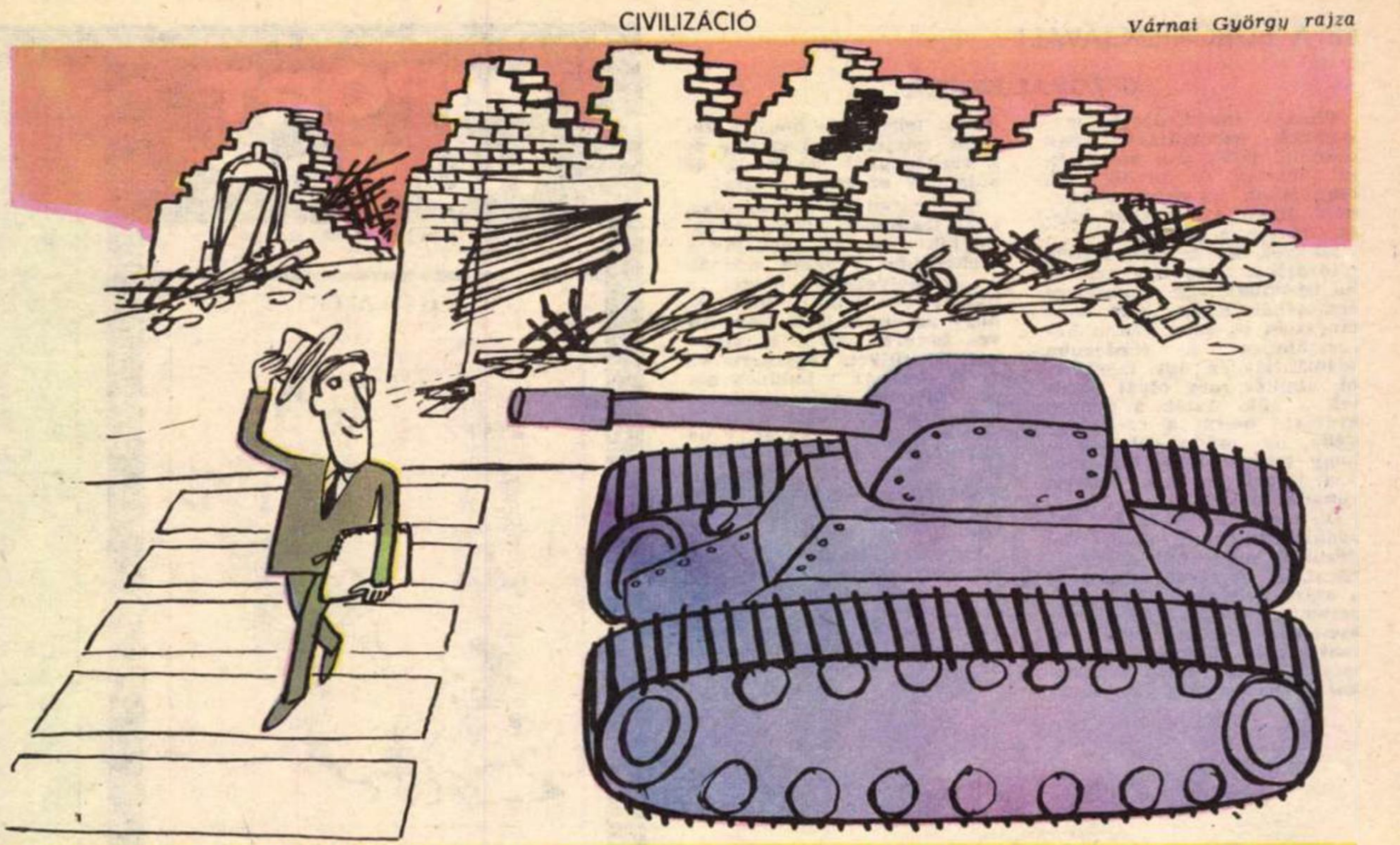

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Kovács ebédel egy maszek vendéglőben. A vendéglős kutyája mindjárt az ebéd elején odatelepszik Kovács elé és le nem veszi a tányérjáról a szemét. Kovács odahívja a pincért.

— Mondja, miért bámul ez az állat folyton a tányéromra?

— Azért kérem — magyarázza a pincér —, mert ebből a tányérból kap mindennap enni.

•

Fehér kimegy a pályaudvarra és megkérdi az állomásfőnöktől:

— Kérem, mikor indul a legközelebbi vonat Pápára?

— Tizenkét óra öt perckor — mondja az állomásfőnök.

— Hallatlan! Előbb nincs vonat?

— Nincs, kérem — feleli az állomásfőnök. — A legközelebbi vonat előtt nem indítunk vonatot.

TELJES SIKER

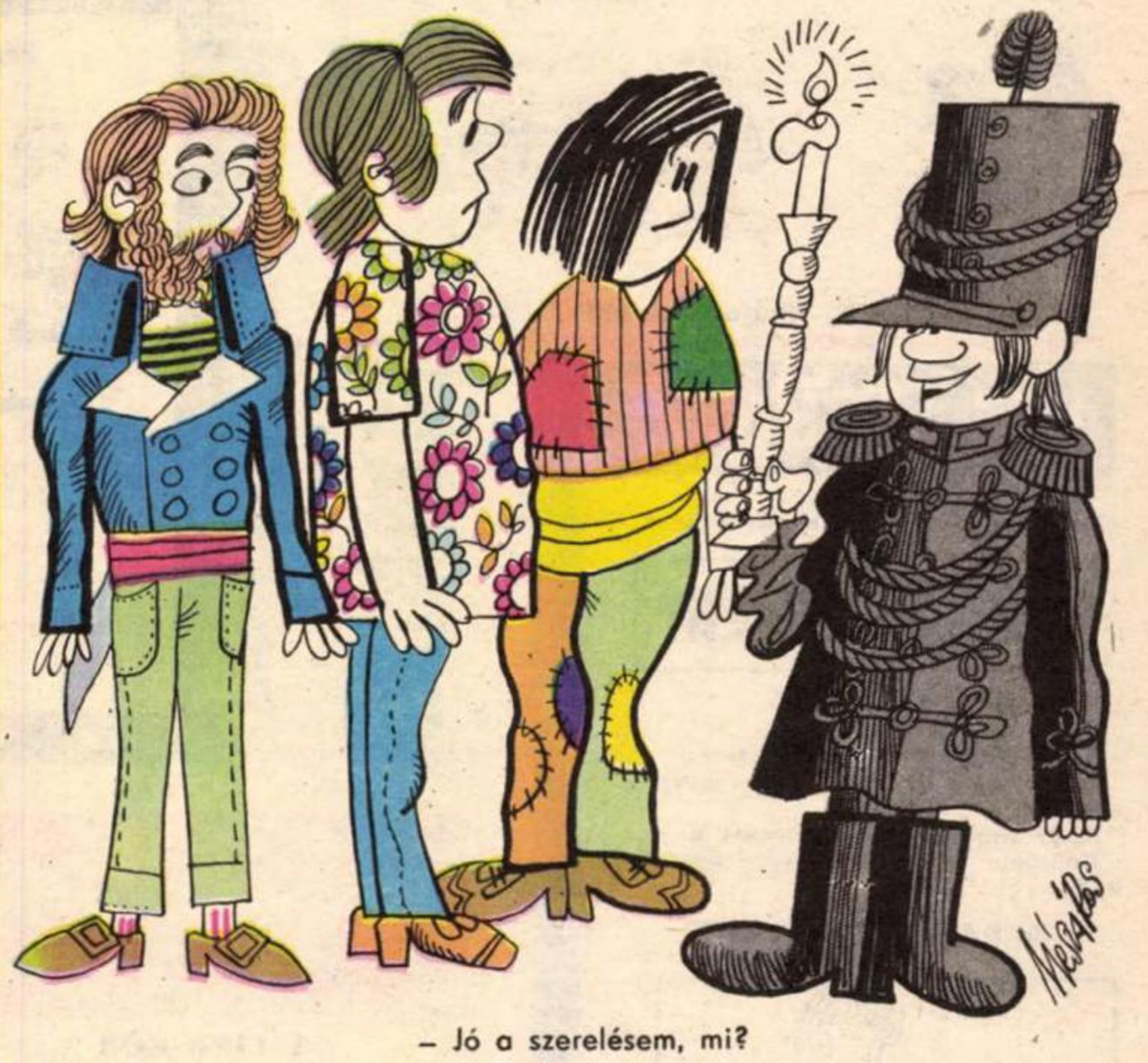

– Jó a szerelésem, mi?

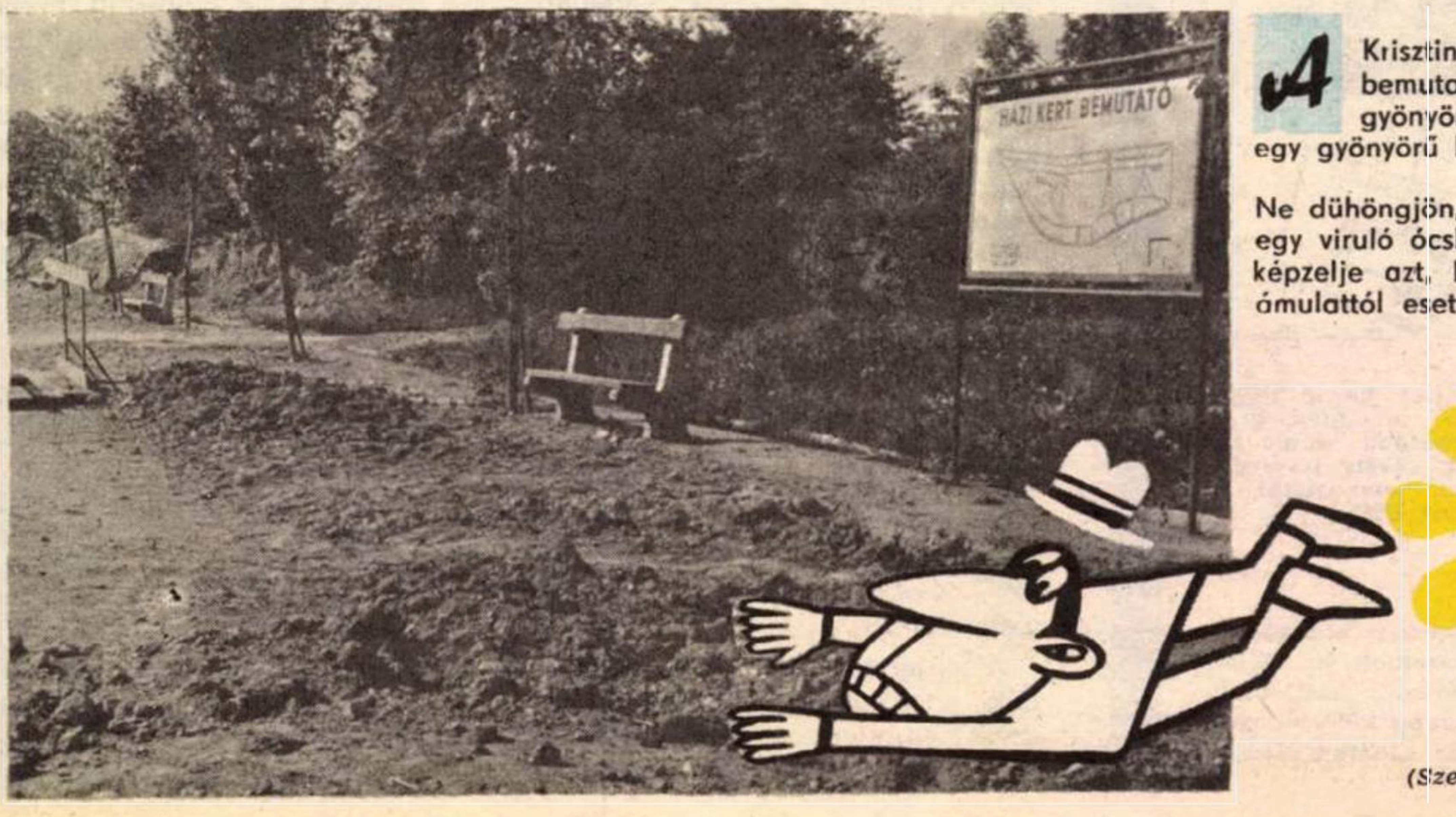

A Krisztina körút sarkán bemutatott kertészetben gyönyörködhet, aki óhajt egy gyönyörű kertrészletben.

Ne dühöngjön, hogyha rálép egy viruló ócskavasra, képzelje azt, hogy a lelkes ámulattól esett hasra.

(Szegő Ibolya felv.)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

USZODAI BILÉTA

Vannak intézkedések, melyeknek zsenialitását csak csodálni lehet, ám megszokni sohasem, és mindig újra elbűvölnek, ha rájuk bukkanok. Ilyen az uszodai bilétarendszer is például.

Megyek be a Sportuszoda öltözőjébe, s legott a kezembe nyomnak egy alumínium érmecskét. Rajta szám, meg láncszem is, azon kellett keresztülhúzni a fürdőruha vállpántját és úgy megőrizni, amikor még olyat hordtak a nők. Aztán a számot krétával beírni a szekrénykébe, ily módon biztosítva, hogy csak a valódi tulajdonos juthat hozzá a levetett ruhadarabokhoz.

De most már évtizedek óta senki nem hord olyan fürdőruhát, nincs hát mire ráfűzni. És ha táskát viszek ki a szám kedvéért, akkor őrizetlenül hagyva lába kél, esetleg nyakba akasztott szatyorral viszont kényelmetlen kissé szelni a habokat. Maradna még az a megőrzési lehetőség, hogy a fejünk tetejére helyezzük, és a fürdősapkát ráhúzzuk, de valahogy ez sem az igazi.

Így marad az a megoldás, amit legtöbben alkalmazunk. Fogjuk a krétát, beleírjuk a szekrénybe a biléta számát, s belehelyezzük magát a bilétát is, aztán mondjuk, hogy az enyémet is lesz szíves bezárni. És a kinyitásnál is milyen egyszerű az egész ezáltal! A kabinos néni elolvassa a krétaszámokat, összehasonlítja a szekrényben levő bilétával, s ha egyeznek, akkor világos, hogy: vagy az enyém a szekrény — vagy meglestem a szomszédomat, hogy milyen számot írt be.

Egyszerű, frappáns, remek módszer, ellene csupán az az apróság szól, hogy az égvilágon semmi értelme nincs. De emiatt aztán igazán kár lenne abbahagyni...

G. Szabó Judit

MENŐ

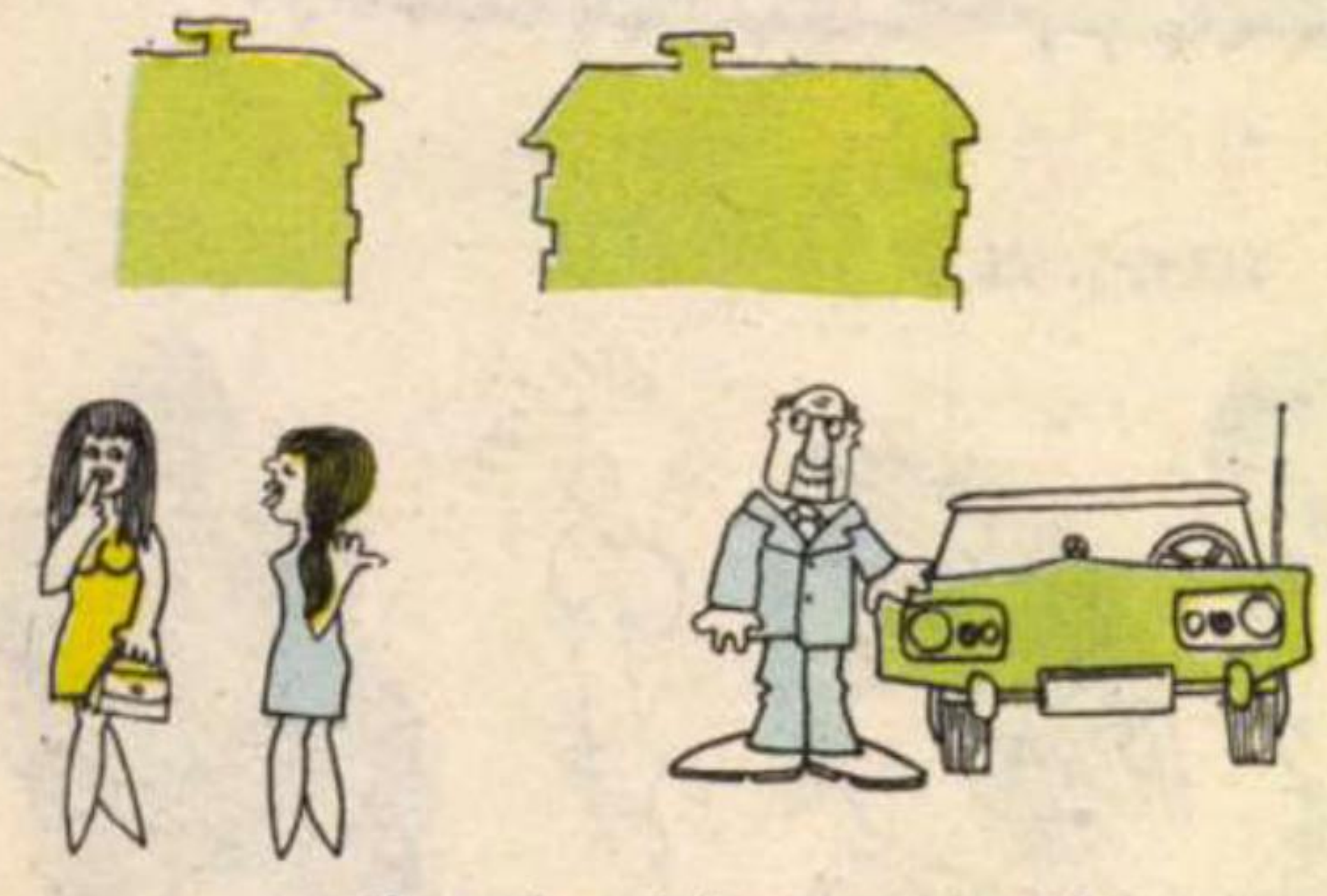

– És még gitározni is tud!...

IMPORT HUMOR

(Rajzok szovjet, francia, román lapokból)

ELLEN-AKCIÓ

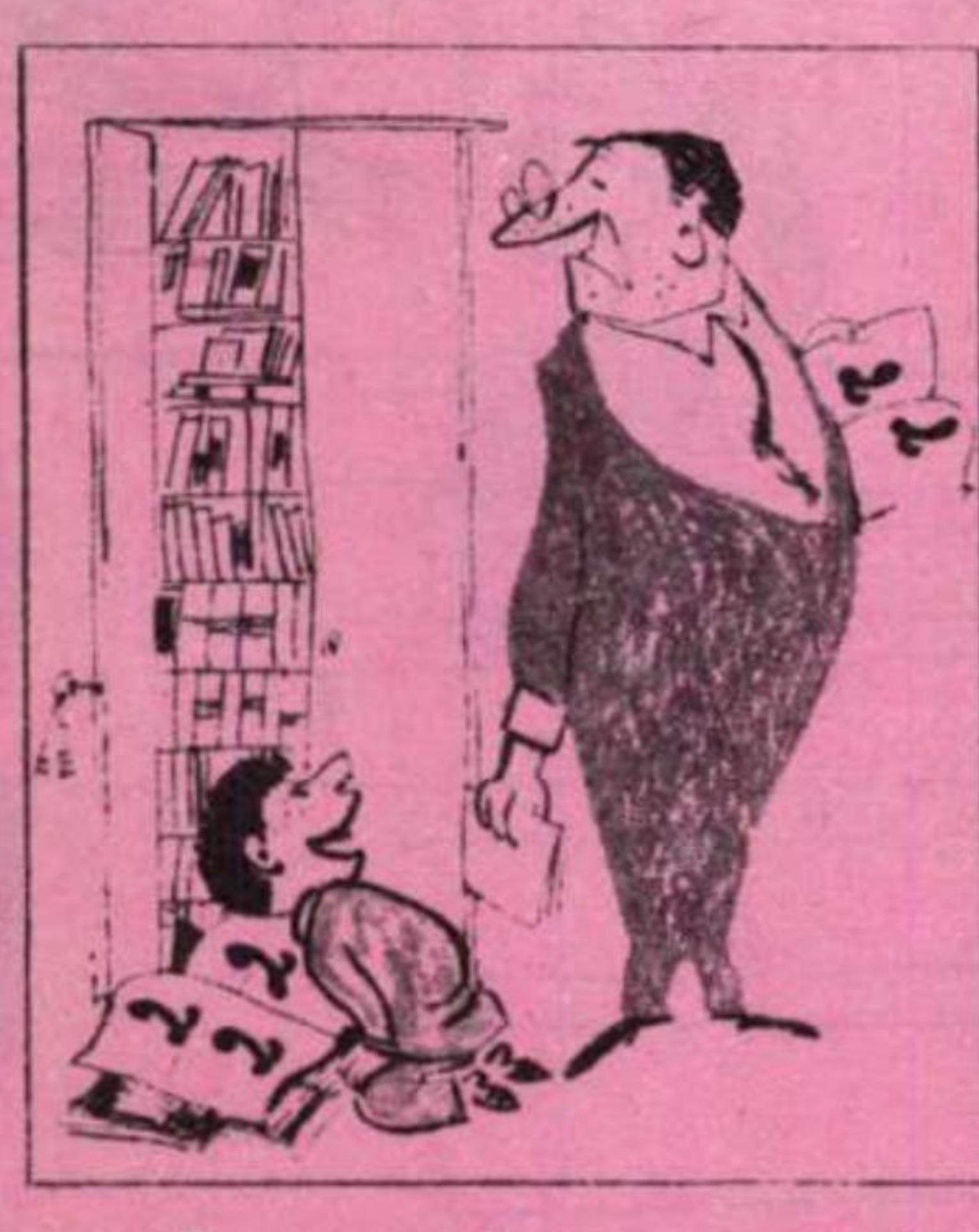

– Papa, megkerestem a te bizonyítványodat!

PULI-TÖRTÉNET

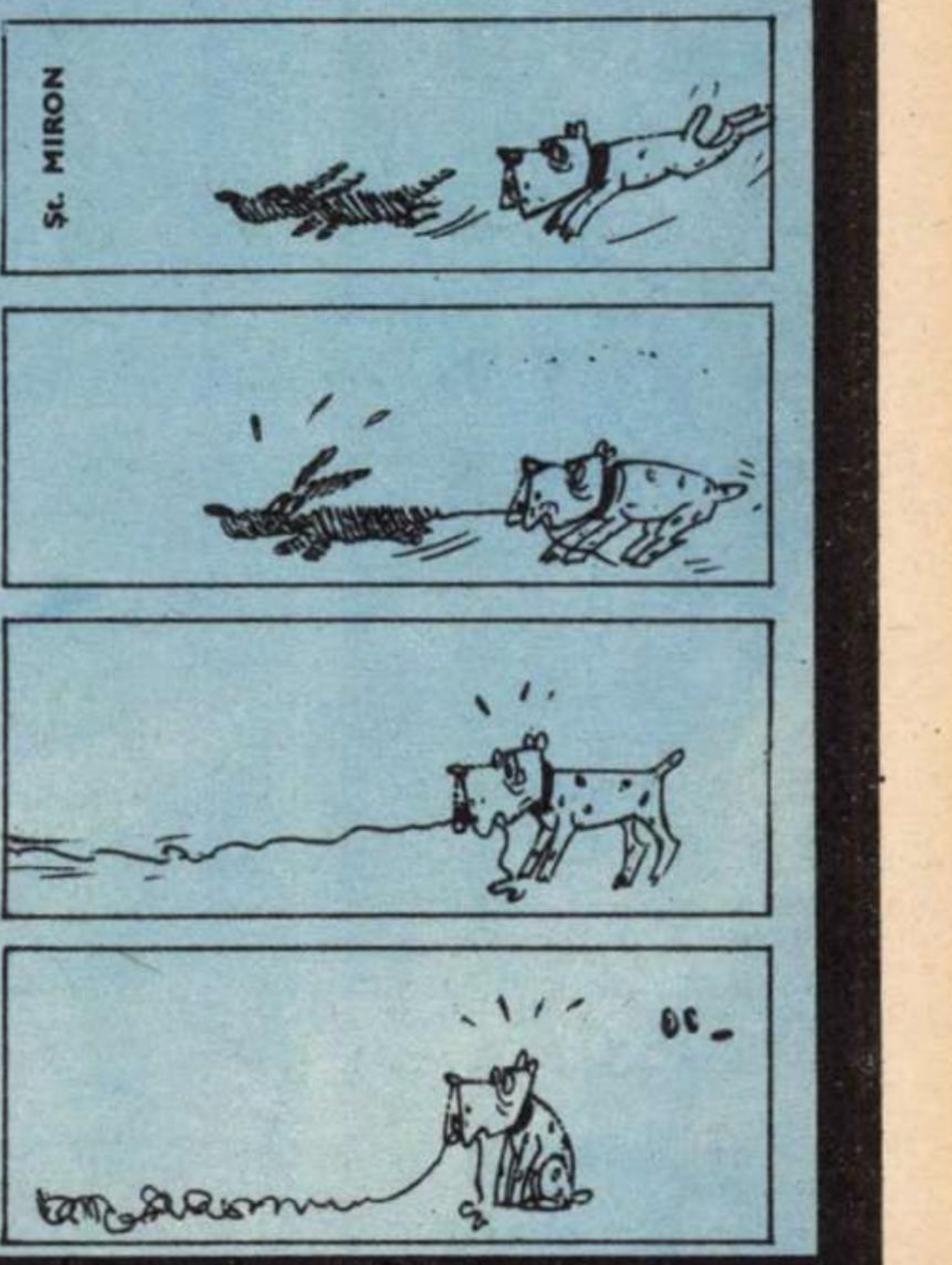

PEDÁNS UTAZÓ

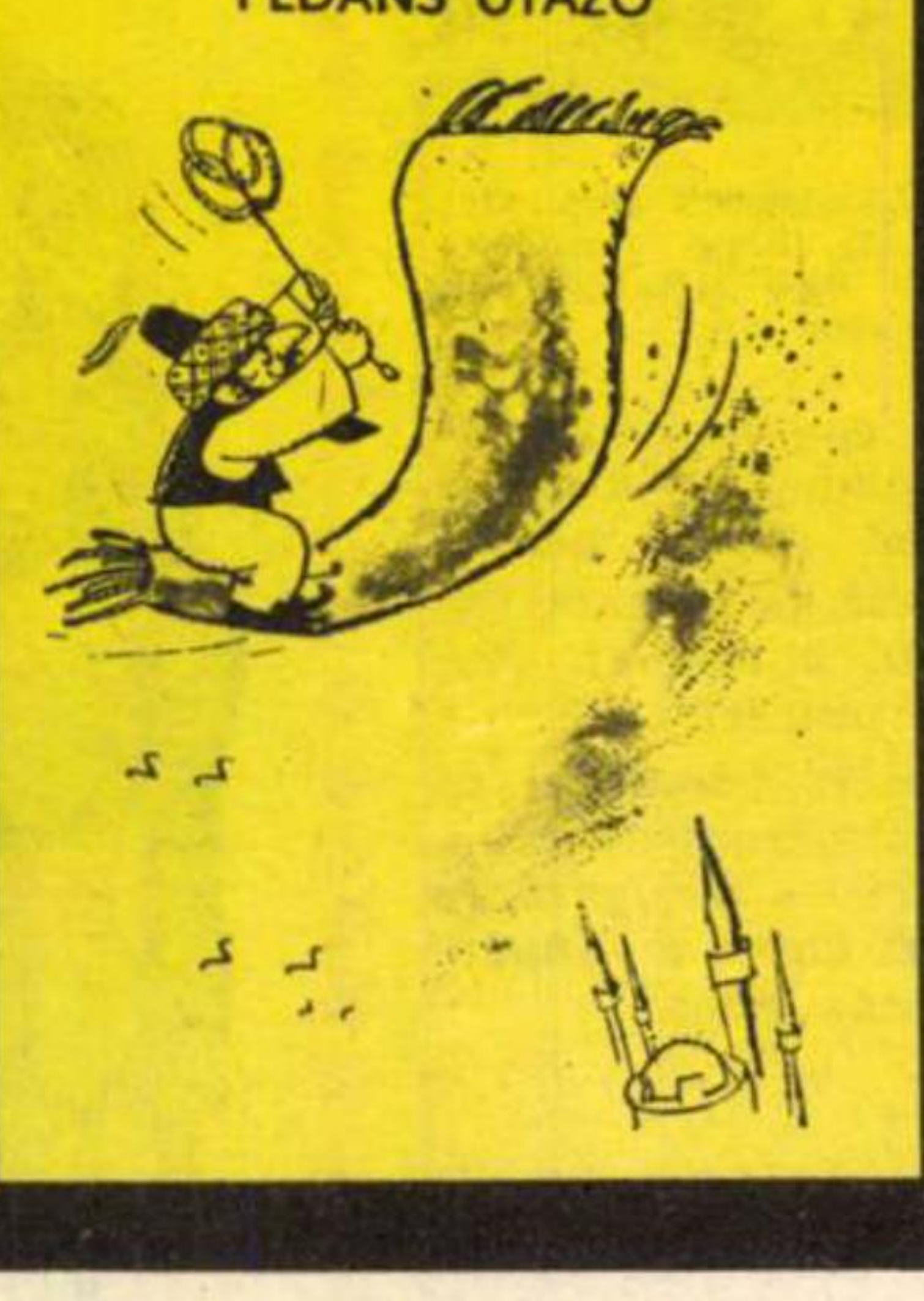

ESKÜVŐI FOTO

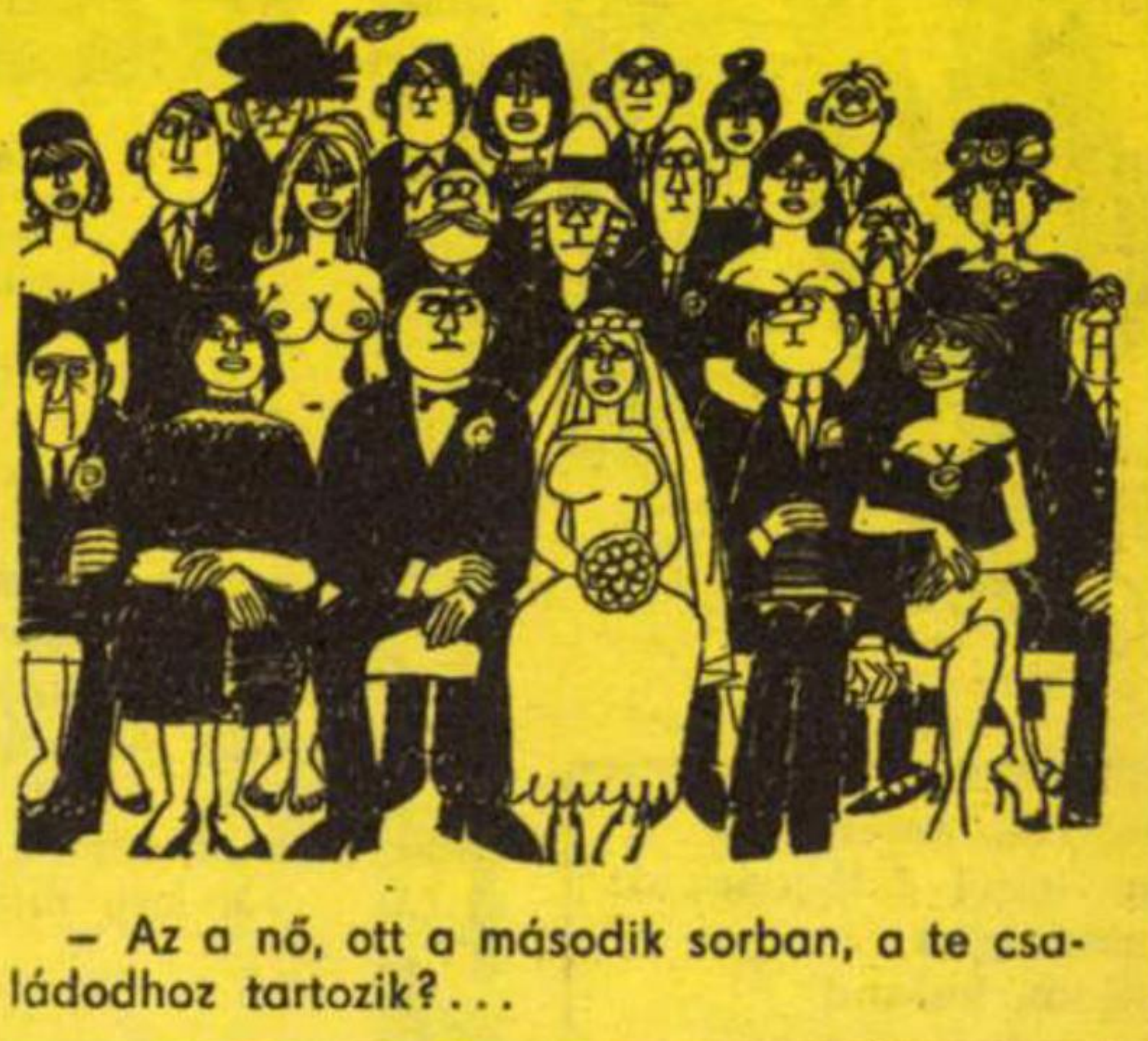

– Az a nő, ott a második sorban, a te családodhoz tartozik?...

RÉBUSZ

A 23. sz. rejtvényünk megfejtése:

VADÁÁÁÁÁÁÁSZAT

Hatásvadászat

A 100 forintos díjak nyertese:

Havas Éva, Zalaegerszeg, Rákóczi u. 43.
Mádi Imre, Bátya, Kalocsai u. 9.
Hohman Gyuláné, Bóly, Szabadság u. 5.

25. SZ. REJTVÉNYÜNK

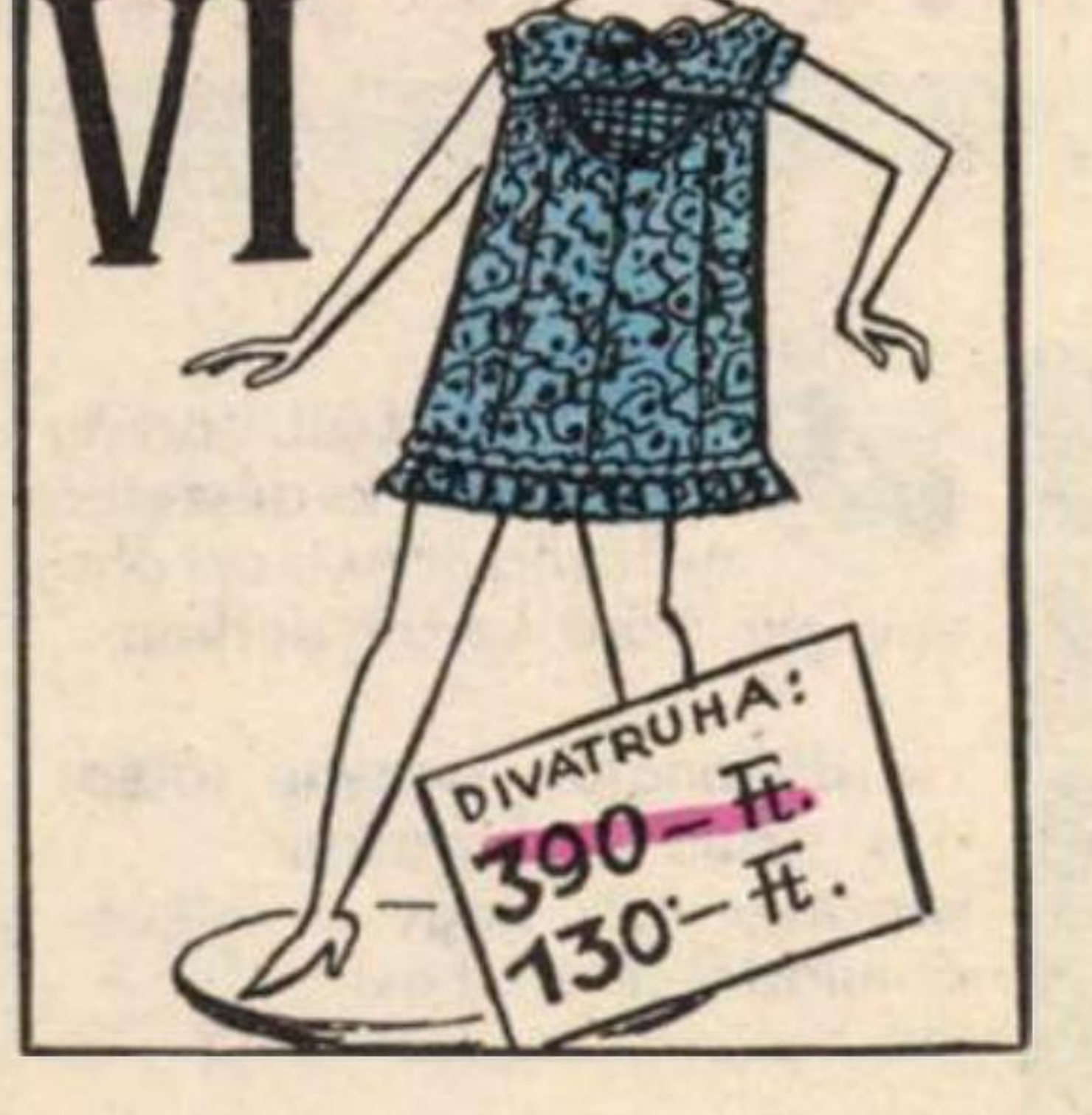
VI
DIVATRUHA:
~~390.– Ft.~~
130.– Ft.

A helyes megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb június 28-ig kell postára adni, csakis levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

zseb-diagnosztika

A LINK-KÓR

A link-kór napjainkban egyike a legelterjedtebb betegségeknek; gyógykezelése példátlan nehézségekbe ütközik. A paciens sohasem fordul orvoshoz önakaratából. A linkség ugyanis magában a megbetegedett alanyban sem szúrást, sem görcsöt, sem gyulladásos lüktetést, egyszóval: semmiféle fájdalom-érzést nem okoz. Rendszerint még javítja is a beteg közérzetét, könnyedséggel, gondtalansággal, páratlan önbizalommal ruházza fel.

A kóros egyén arca — nemre való tekintet nélkül — többnyire mosolygós. Sőt: bájos. Szervezete telítve van jószándékkal, egészen a szájpadlásáig. Csontállománya a normálisnál puhább anyagú, különös tekintettel a gerincoszlopra. A betegség kezdeti stádiumában. Később a csontrendszer oly kocsonyássá válik, hogy a páciens érintésnél kisiklik a kézből.

A legjellemzőbb tünet — melynek jelentkezése a diagnózis-készítést mindenkor megkönnyíti — a link-kóros speciális viszonya az időhöz. A múltról és a jövőről semmiféle képzete nincs, beleértve a saját múltját és a saját jövőjét is. Egyetlen közege: a jelen. Utóbbit megcukrozza. Bőkezű: a cukrot embertársaival készségesen megosztja. A cukorból, precízebb, tudományosabb szóval élve: az *ígéretből* kifogyhatatlan raktára, végtelen készlete és rejtett tartaléka van. Ígér, mindig és mindent, bárki bármit kér tőle. Ígér kérés nélkül is. Az adott percben. A következőben agytekervényeiről úgy eltűnik az ígéret, mint magnetofon-szalagról a letörölt szöveg. Ha az, akinek ígért, később tudakozódik, hogy mit tett az érdekében, ő bámulva és álmatagon néz rá.

A link-kórost, legyen bár fejlett értelmű, az óra ismeretére nem lehet megtanítani, mert az óra mutatója másodpercről másodpercre ellép a jelentől a jövő felé, s a link-kóros csak a jelent birtokolja. Az órát nem ismervén, a megbeszélt időpontnál mindig később érkezik. Egy kisgyermek ártatlanságával. Meg sem kísérti a gondolat, hogy késett talán.

A gyakorlatlan orvos előtt a tünetek sokszor jelentéktelennek mutatkoznak. A széles körű adatgyűjtés, a statisztika azonban bebizonyítja a következőt: abból az összidőből, amit egészségesek töltenek el link-kórosra várakozva, egy-két esztendő alatt várost lehetne felépíteni. Hasonlóképpen az ígéretek be nem tartása az egészségeseknek annyi energiáját, pénzét, idejét emészti fel, mint több elemi csapás együttvéve.

A link-kórosnak memóriája nincs — így kellemetlen emlékei sincsenek. Mások állapotát átérezni képtelen — tehát nincs lelkifurdalása. Tetteit meg nem méri — tehát tévedhetetlen. Bátor, nem fél semmitől. Csak egyetlenegytől: a felelősségrevonástól! Ha a legcsekélyebb szemrehányás éri, összeborzad, teste libabőrössé válik. Majd iszonyatának reakciójaként magaslángú gyűlölet csap ki belőle. A láng színtelen, szabad szemmel láthatatlan. Így a veszély felismerése és az ellene való védekezés különlegesen bajos. A láng a partner testén nyolc napon túl gyógyuló égési sebeket okozhat.

László Anna

Feledékenység

Feledé-
kenység

Acsinos, fiatal stewardess négy nyelven cukorkát osztogatott az utasoknak, jelezve ezzel, hogy a gép megkezdi a leszállást. S miközben a hatalmas, ultramodern utasszállító átfúrta magát a felhőkön és a távolban feltűntek a skandináv metropolis fényei, Zabhegyi Ottó még egyszer véigiggondolta teendőit:

Valódi fókabőr kardigánt kell vásárolni a feleségének. Most Pesten ez a divat, tehát kerül, amibe kerül... A gyerek igazán szerény volt. Csak a legújabb Beatles-lemezeket kéri. Amikor Beatrixet, a titkárnőjét megkérdezte, hogy mit hozzon neki, az szemérmesen elpirult, és azt mondta, hogy amit akar, de nem bánná, ha egy üveg „Madame Pompadour”-szempillalakkot akarna. Azt biztos mindenhol lehet kapni. A főnöke búcsúzáskor szórakozottan megjegyezte, hogy Magyarországon képtelenség hozzájutni hasznavehető villanyborotvához. S amikor Pováccsal, a helyettesével közölte, hogy Stockholmba utazik, az könnyes szemmel könyörögni kezdett, hadd küldhessen fél kiló házi tepertős pogácsát a volt menyasszonyának.

Azonkívül okvetlenül el akar menni valami tisztességes Night Clubba, hogy néhány tisztességtelen északi cicát lásson, legalább sztriptíz formájában. Ezekről nagyon jó referenciákat kapott egy kollégájától. A sok hajsza után igazán jár egy kis kikapcsolódás az embernek...

A repülőgép ezalatt földet ért.

Zabhegyi Ottó szobát bérelt egy aránylag olcsó, de kényelmes szállodában, majd jóízű álomra hajtotta gondoktól terhes fejét. Másnap már kora reggel hozzálátott teendői elvégzéséhez.

Először Madame Pompadouron akart túlesni, mert a titkárnője főzi számára naphosszat azokat a príma feketéket, szóval Beatrixszel nem lehet kukoricázni. Sajnos, a szempillalakk kifejezés hiányzott a svéd-szótárából, s így sehogy sem tudta megmagyarázni, hogy tulajdonképpen mit is akar. Végső kétségbeesésében bement a belváros legelőkelőbb szaküzletébe, egy barokk székesegyházra emlékeztető drogériába, és ott egy osztályvezető főorvos kinézésű eladó fülébe súgta, hogy: „Madame Pompadour”. Erre kiraktak eléje vagy félszáz különféle rendeltetésű francia szépészeti készítményt, mert, mint kiderült, a jósvádájú kegyencnő nevét nem csupán egy bizonyos árucikk, hanem egy egész illatszergyár viseli. Zabhegyi, finom férfi-ösztönére bízva magát, kiválasztotta a leginkább szempillalakkszerű üvegecskét.

A főnökének viszonylag simán szerzett villanyborotvát.

Ebéd után ledőlt egy kicsit pihenni, hogy este jól bírja majd a Night Club fáradalmait. A műsor egész kellemes volt. Az első felében bejött három nő és levetkőzött, a második felében pedig ugyanez a három hölgy felöltözött.

Másnap későn ébredt, és örült, hogy estig be tudta szerezni a fókabőr kardigánt és a Beatles-lemezeket. Nem volt könnyű munka, mert ezek az átkozott amerikai turisták mindent lelegelnek, amivel otthon hencegni lehet.

Este jobb híján elment egy másik Night Clubba, de amilyen pechje volt, itt a műsorban három fiatalember vetkőzött le és a közönség is furcsának tűnt némileg.

Reggel alig várta, hogy az autóbusz elinduljon a repülőtérre. Már egyetlenegy fityingje se maradt, és nem merte a londiner hűséges szemébe nézni, aki nyilván jónéven vett volna egy kis borravalót...

A gépen újabb bosszúság érte. Rájött, hogy a nagy szaladgálásban elfelejtett precíziós elektro-ultramonométert venni, vagyis azt a műszert, amiért tulajdonképpen kiküldték. Az ördög vigye el, egész kiment a fejéből! Igazán kellemetlen. De Budapestig még szerencsére van jó félórája. Kizárt dolog, hogy ennyi idő alatt ne jusson eszébe egy épkézláb kifogás.

S szórakozottan majszolni kezdte a tepertős pogácsát, amit Povács küldött vele a volt menyasszonyának...

Dalmáth Ferenc

A PÓRULJÁRT BŰVÉSZINAS

Erdei Sándor rajza

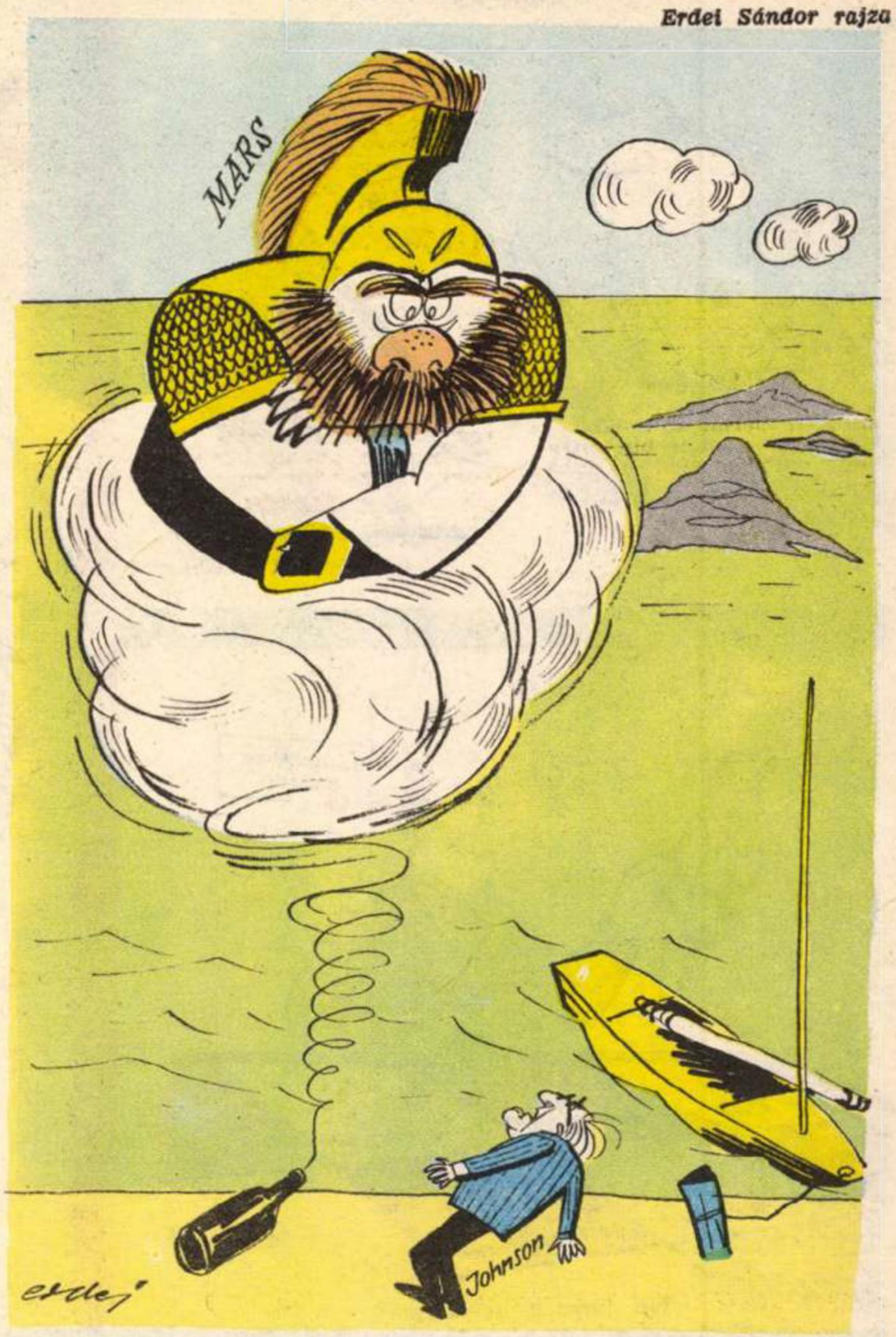

FELELŐSSÉG-ÁTHÁRÍTÁS

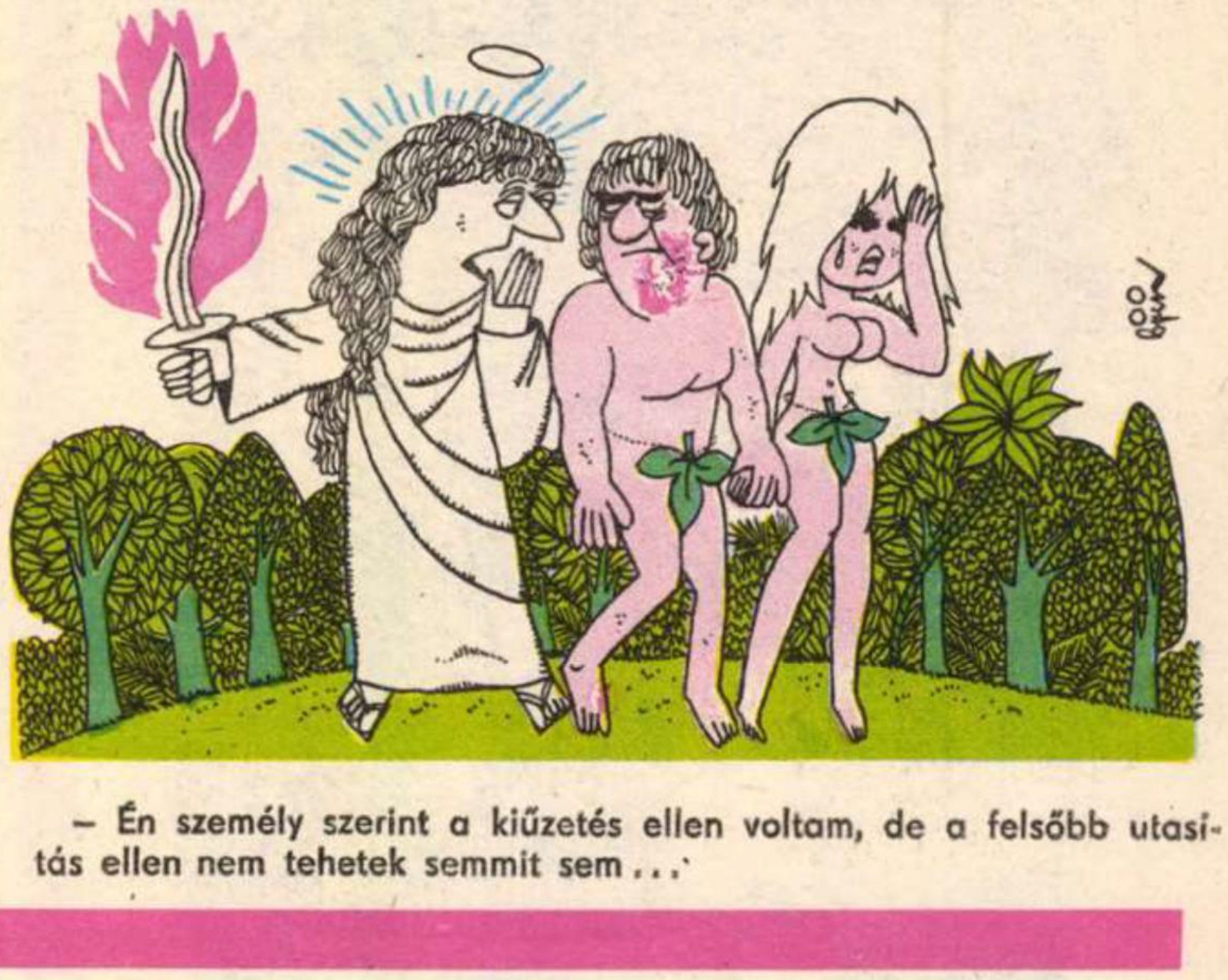

– Én személy szerint a kiűzetés ellen voltam, de a felsőbb utasítás ellen nem tehetek semmit sem...

HÁZASÉLET

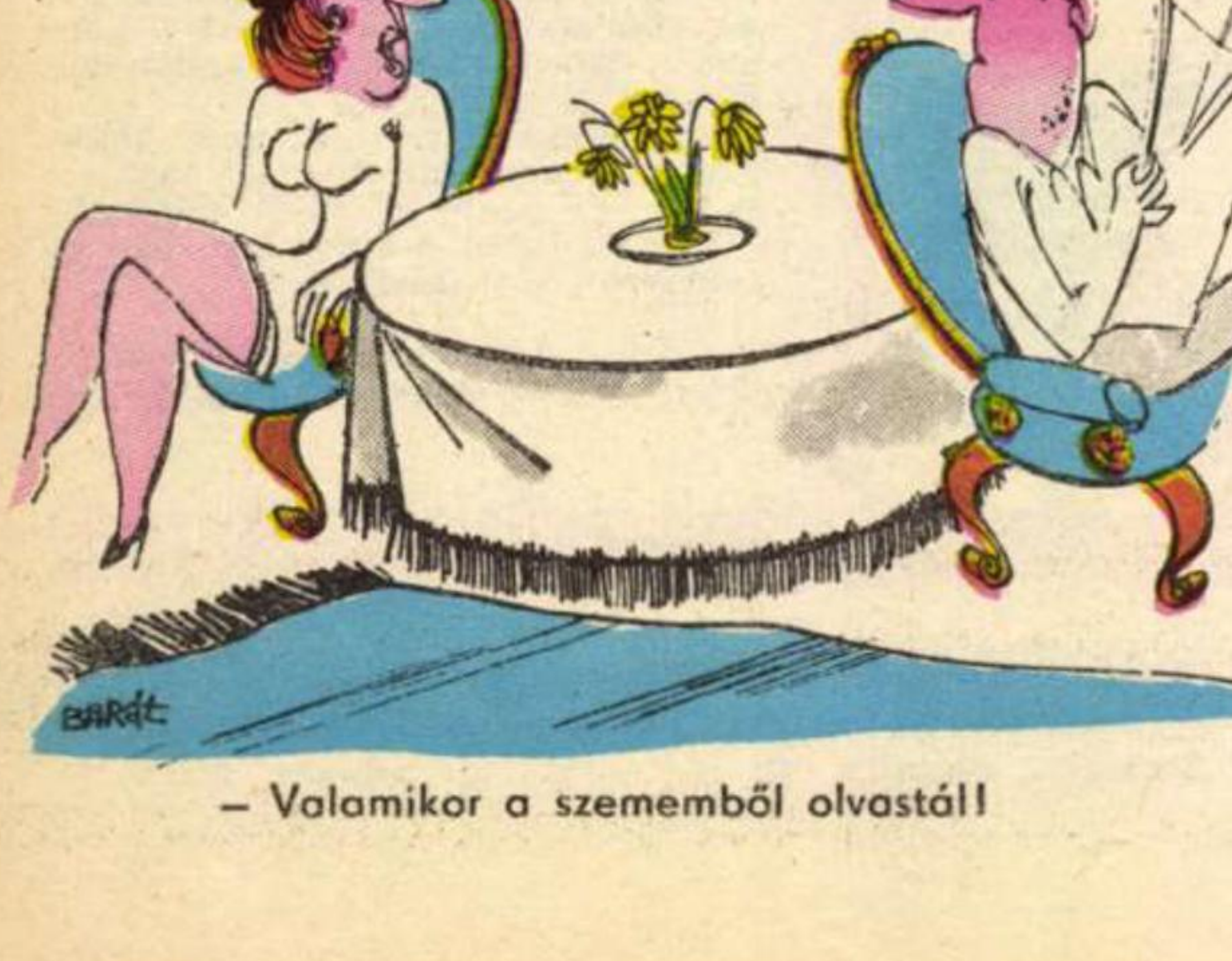

– Valamikor a szememből olvastál!

MAI GYEREK

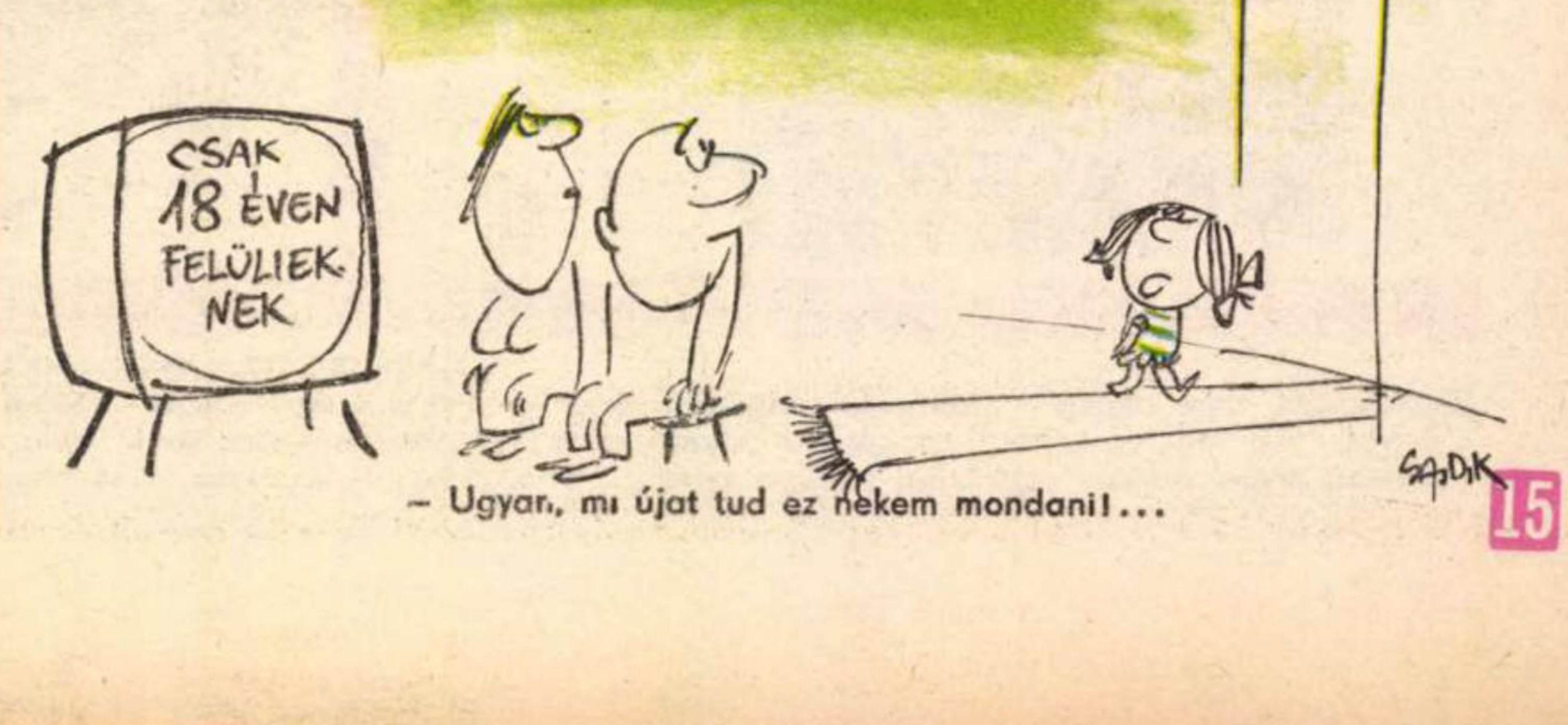

– Ugyan, mi újat tud ez nekem mondani!...

AJÁNLÁS

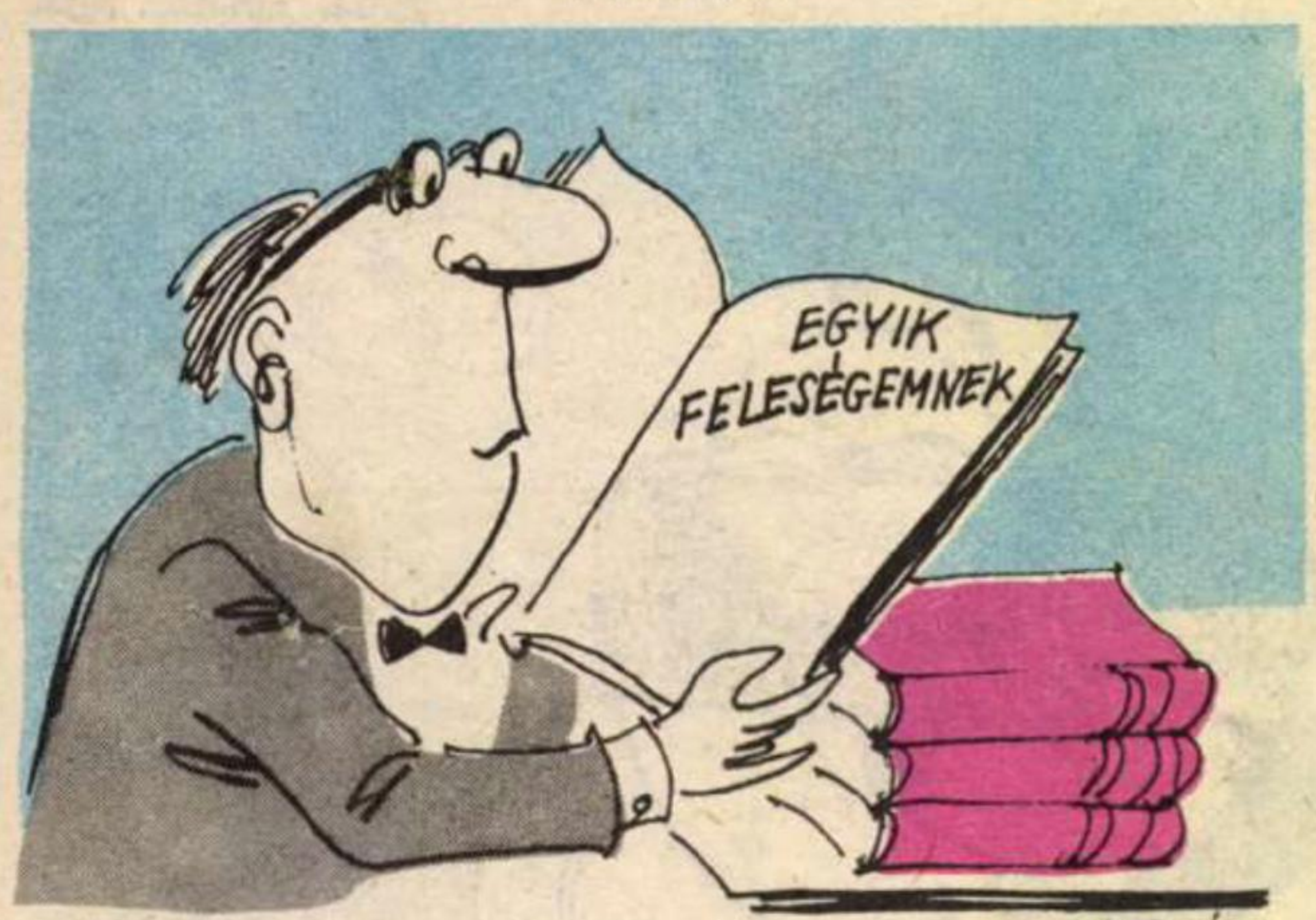

SAKK

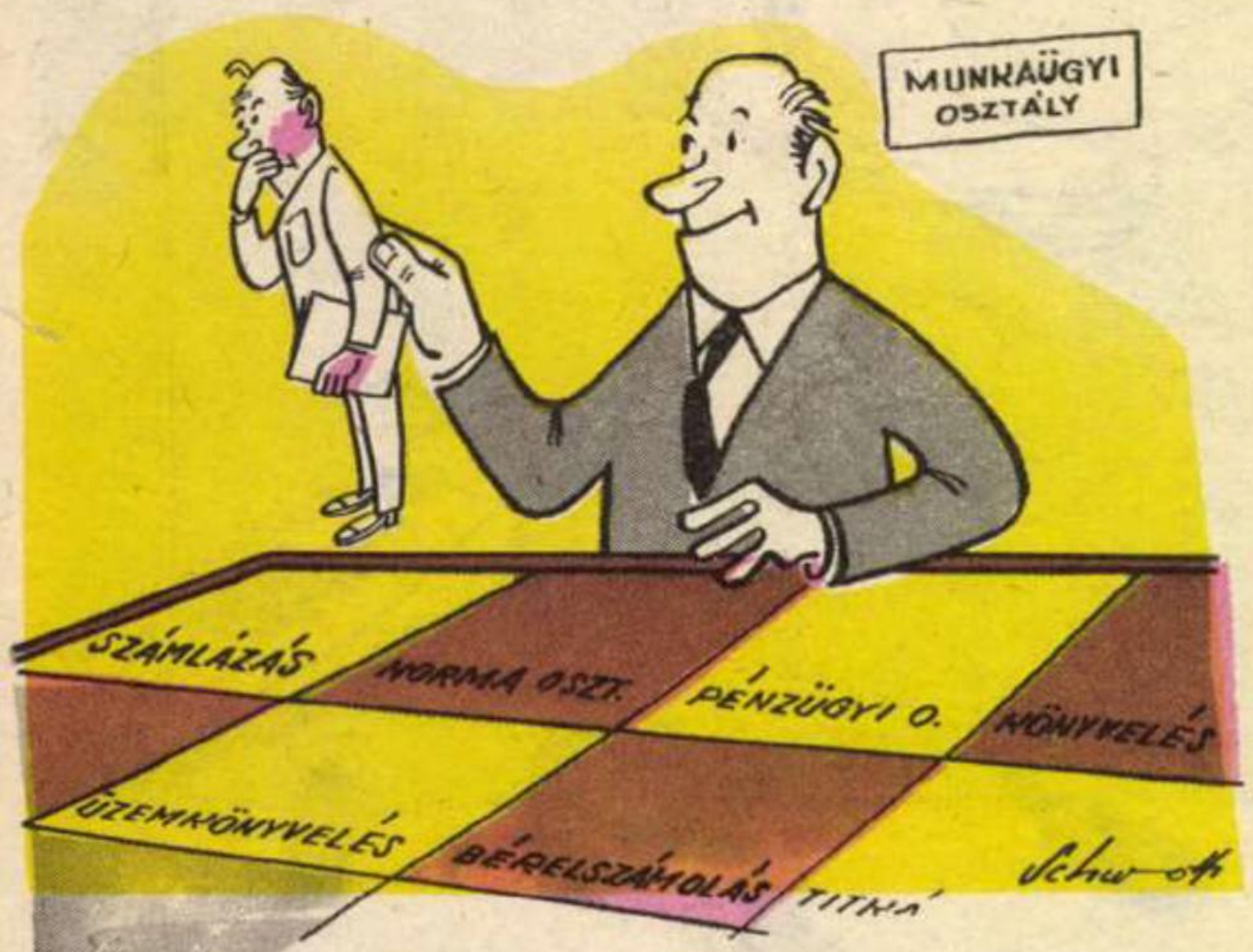

– Na, hova is helyezzem?

SZEMÉRMES SZTRIPTÍZ

Hegedűs István rajza

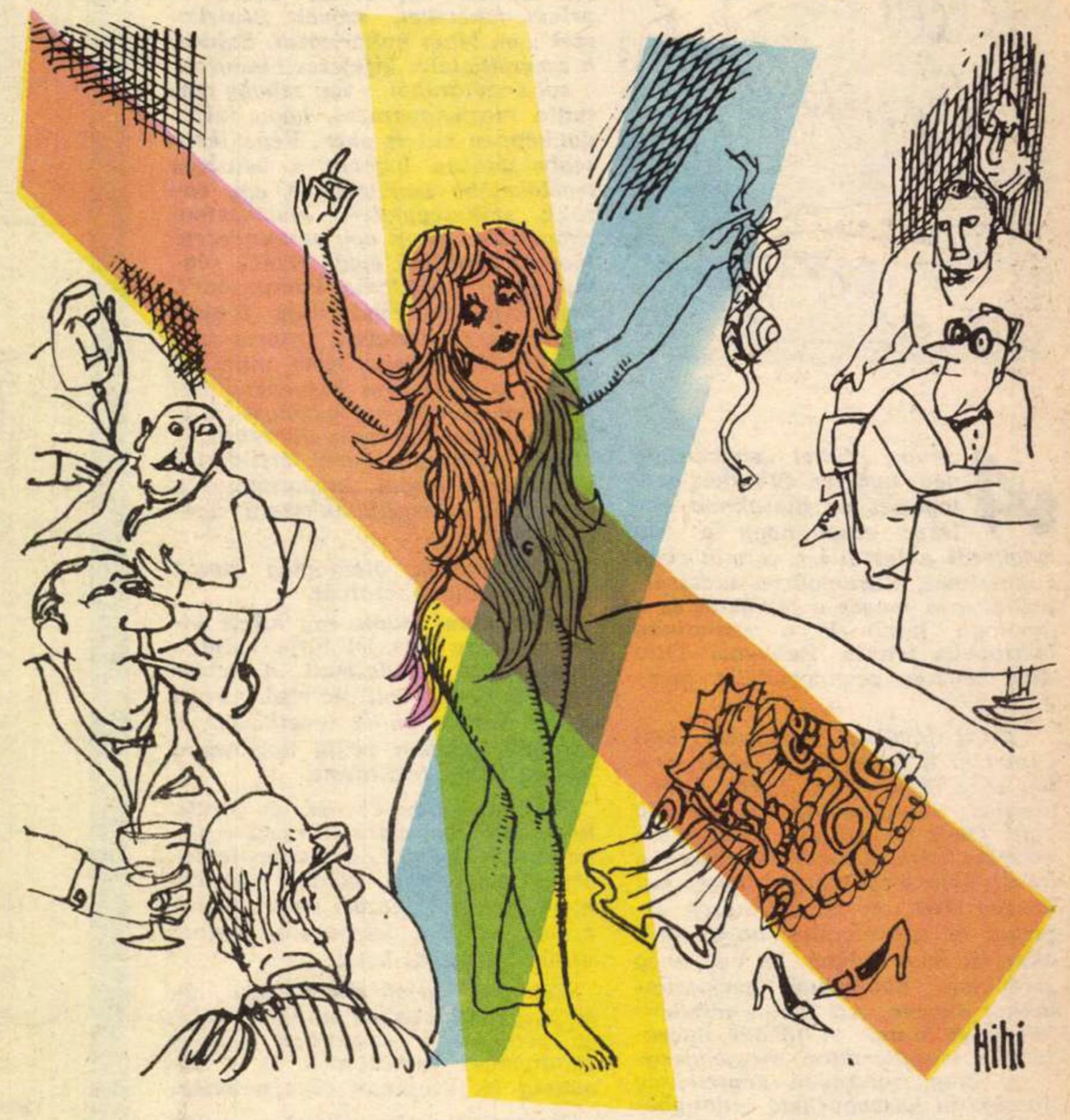

AMERIKAI VÍZIÓ

Hegedűs István rajza

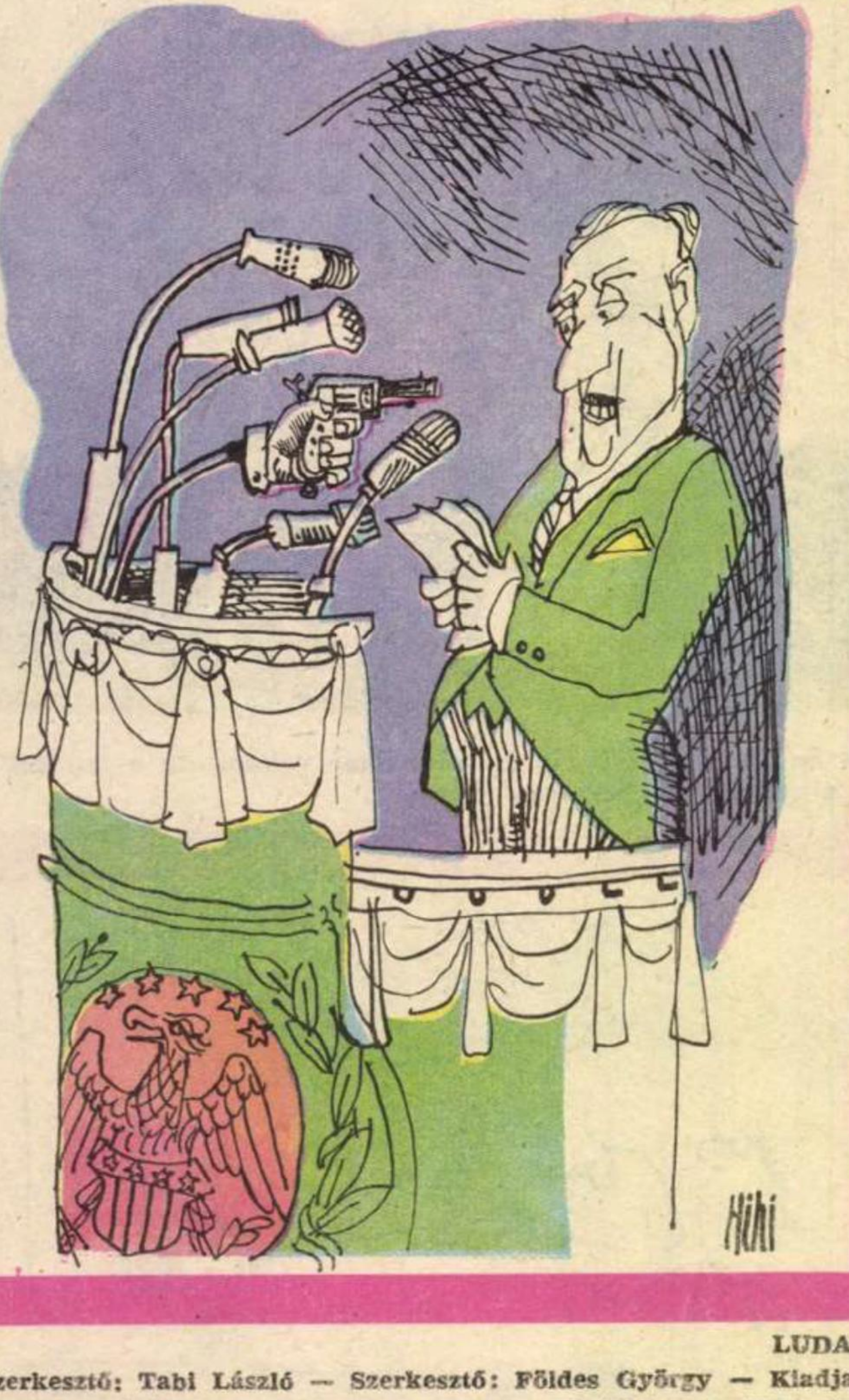

SARCOLÁS

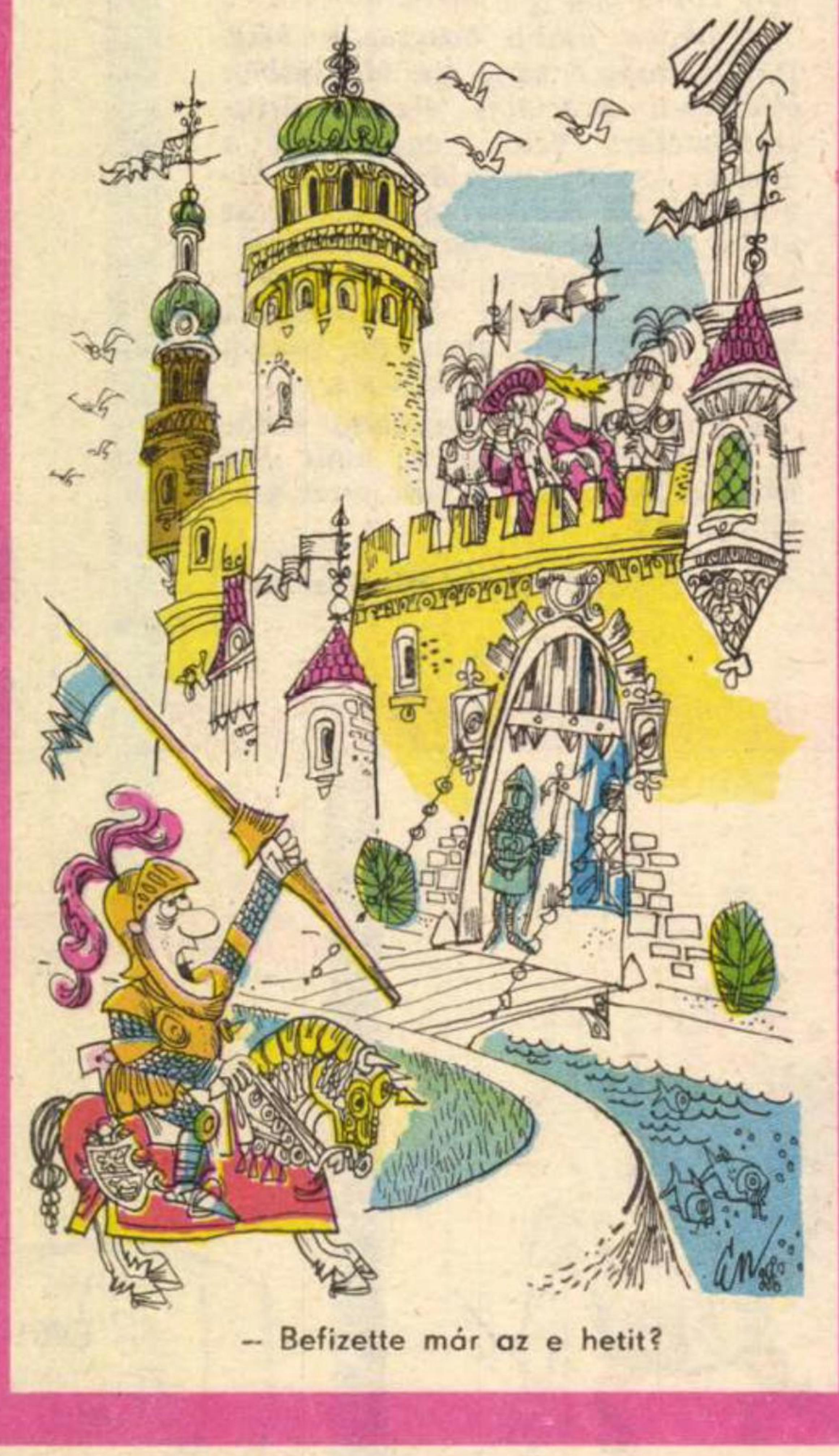

– Befizette már az e hetit?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

CSERETELEP KELLENE!

Négy és félezer lakost számláló községünkben mintegy ötszáz háztartási gázpalack van. A múlt évig a legközelebbi gáztöltő és cseretelep Szolnokon volt, tőlünk 14 km-re. Nagy volt az örömünk, amikor a múlt évben felépült a községtől két kilométerre, de a községhez tartozóan, az egész Észak-Magyarországot ellátó, csaknem teljesen automatizált gáztöltő telep. Örömünk korai volt. Cserélni továbbra is Szolnokra kellett járni.

A községi tanácsot állandóan zaklattuk cseretelep létesítéséért. Végre a múlt év őszén a tanács palackonként egyszáz forintot összeszedett a tulajdonosoktól, mondván, hogy nekik is van százhúszezer forintjuk, azzal megpótolják és még 1967-ben felépítik a telepet. A szükséges sódert is odahordták egy kijelölt területre. A cseretelep a múlt évben (állítólag kivitelező hiányában) mégsem épült fel. Ígérték, hogy tavasszal, amikor az időjárás megengedi, azonnal felépítik. Most is korán örvendtünk. A múlt hónapban még a sódert is elhordatták a cseretelep kijelölt helyéről.

Végül e hó elején ideiglenesen megoldották, úgy, hogy az AKÖV darabárutelepén hetenként kétszer, palackonként negyvenöt forintért cserélhetünk.

Sérelmesnek tartjuk, hogy máshol palackonként 33 Ft-ot kell fizetni, mi pedig 45 Ft-ot fizetünk.

És azt sem tudjuk, mi van a befizetett százasainkkal?

Kovács István
Szajol, Lenin u. 25.

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68 02555/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre